

GODIŠNJAK OGRANKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

14 — 16.

1983.

BROJ 14-16

TRAVANJ 1983.

G O D I Š N J A K
„OGRANKA SELJAČKE SLOGE“ BUŠEVEC

T R O B R O J
1980 - 1981 - 1982

60 GODINA DRAMSKE SEKCIJE

ŽIVIO SI I ŽIVIŠ ...

Miroslav Krleža

titov je put - put svih naših naroda.

Tito je našu najfatalniju političku i vojnu katastrofu 1941. pretvorio u jednu od naših najvećih pobjeda.

Tito je narodnooslobodilački pokret organizirao na uzvišenim principima slobodarstva i pravednosti, što će u historiji - našoj i medjunarodnoj - ostati kao jedna od najsmionijih epopeja ljudskog samoprijegora i junaštva.

ZAUVIJEK JE PRESTALO KUCATI SRCE ČOVJEKA STOLJEĆA

Prvih svibanjskih dana godine 1980. srce Jugoslavije potresla je vi-jest neželjena i gotovo nevjerojatna - no nemjerljivo tužna ...

... Umro je drug Titol ...

"Za dugom kolonom svojih mrtvih divizija ode Tito preko - preko Romani-je. Ode on na daleke nedogledne poljane narodne pjesme, odakle kao da je i sti-gao ...".

Krleža

Nijema bol, tuga, jecaj u svakom domu, u svakom srcu. Bol srca i iskrenu suzu obasjala je silna svjetlost, prava, čvrsta velika i istinita - svjetlost Titova puta - svjetlost Titova djela - svjetlost čovjeka epohe. I u boli uspravni, i u tuzi čvrsti, u bratstvu sjedinjeni ponosno čuvamo tu svetinju u koju je Tito ugradio sav svoj život, sva svoja revolucionarna stremljenja, sve svoje vizionarske napore, sve svoje misije gradjanina svijeta i nesebično je podario nama i čovječanstvu.

Svjesni smo Titova djela koje je čvrsto i nesalomljivo, svjesni smo njegova puta koji slijedimo i slijedit ćemo kroz sve moguće vidove našeg zajedničkog bratskog napretka.

Ta svjetlost, ta čvrstina Titova djela duboko ugradjena u temelje Jugoslavije doprla je i do najudaljenijih predjela ove naše kugle zemaljske, jer Tito je u svojoj nadasve velikoj humanosti tražio mir, pravdu, i život dostojan čovjeka za svako biće bez obzira na boju kože, rasu, vjeru, porijeklo ...

Znao je osjetiti i pomoći bijednima, ostavljenima i zaboravljenima. I stoga nije čudo da se na posljednji oproštaj u Beogradu okupio gotovo cijeli svjet jer Tito je djelom i životom zadužio nas, zadužio čovječanstvo.

POKLON PRIJE POSLJEDNJEG ISPRĀCAJA

Velikanu Josipu Brozu Titu poklonili su se i položili vijence državnici i političari gotovo cijele naše kugle zemaljske, a generalni sekretar Ujedinjenih naroda Kurt Waldheim rekao je o Titu: "Svi u svjetskoj organizaciji neobično mnogo dugujemo Jugoslavenskom Predsjedniku. On će nam zaista mnogo nedostajati i za sve nas to je gubitak izuzetno poštovanog svjetskog vodje".

Ponosni smo što smo na polju našeg kulturno-umjetničkog rada izmedju mnogih priznanja dobili i najdraže - ORDEN ZASLUGA ZA NAROD SA SREBRNIM VIJENCEM - odlikovanje predsjednika Tita.

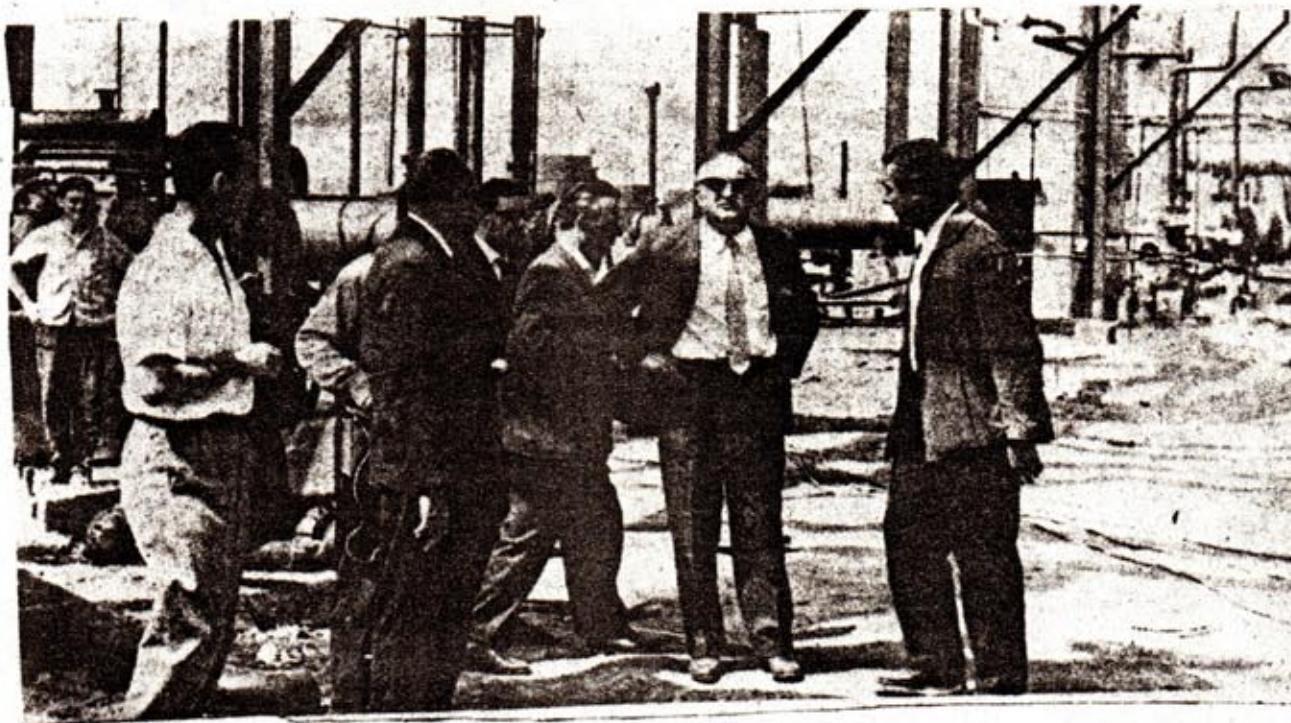
I na polju našeg kulturno-umjetničkog amaterskog stvaralaštva kao i na svim drugim područjima našeg rada i zalaganja slijedimo i slijedit ćemo svjetao, human i čvrst Titov put. Jer Tito je uvijek s nama.

LJUBICA PERNAR - ROBIĆ

LJUDI ODLAZE - DJELA OSTAJU

Centralni komitet Saveza komunista Jugoslavije i Predsjedništva Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije saopćio je radničkoj klasi, svim radnim ljudima i građanima, narodima i narodnostima naše zemlje tužnu vijest, da je ran ujutro 16. siječnja 1983. godine umro drug Vladimir Bakarić, potpredsjednik Predsjedništva SFRJ i član Predsjedništva CK SKJ. Za nas je to uistinu veliki gubitak jer u posljednje vrijeme izgubismo još jednog iz plejade velikana. Gubitkom Kardelja, Tita, i Bakarića kao i drugih revolucionara naša socijalistička zajed-

nica pretrpjela je bolne spoznaje da oni fizički više nisu prisutni u našoj stvarnosti. Međutim, ostala su njihova gigantska djela utkana u napore njihove povijesne misije u našem narodnooslobodilačkom ratu kao i poslijeratnoj izgradnji.

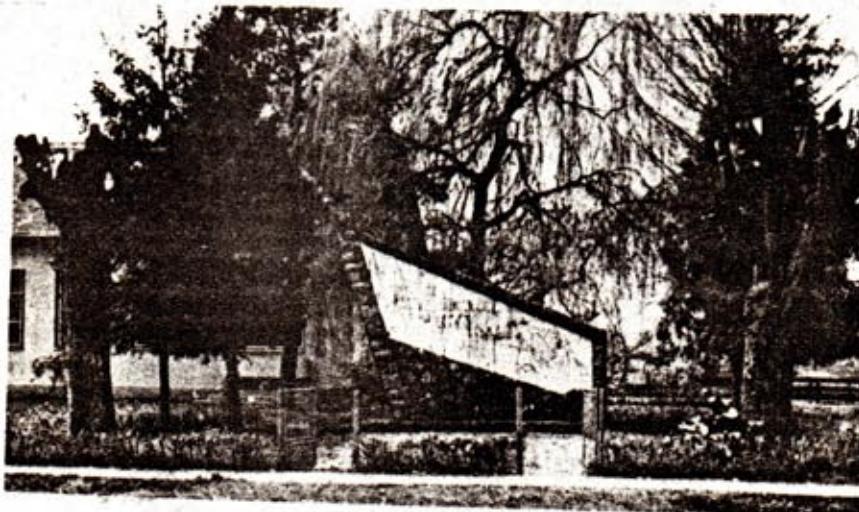
Ostala su djela naših velikana po kojima nas svijet upoznaje kao zemlju koja ima odlučne hrabre i samoprijegorne vodje, graditelje pravednih i humanih ljudskih stremljenja. Vladimir Bakarić cijeli svoj život ugradio je u temelje naše domovine i njegova smrt nenadoknadiv je gubitak za našu Partiju i našu socijalističku zajednicu. Više od pet desetljeća davao je veliki doprinos za napredak Socijalističke Republike Hrvatske i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Već u najranijoj mladosti sav svoj talenat, svoje misaone i stvaralačke sposobnosti posvetio je borbi za ostvarenje ciljeva naše revolucije. Iako je svoje veliko djelo podario našoj socijalističkoj zajednici kao i čovjeku uopće, ponosni smo da je njegovo veliko i plemenito srce zakucalo 1912. godine u Velikoj Gorici, našem općinskom središtu. Ponosni smo što je u našoj sredini nikao velikan kojega su krasile i najljepše ljudske vrline. Njegova će djela služiti kao primjer i poticaj današnjoj i budućim generacijama u njihovim nastojanjima za brži i svestraniji razvoj naše slobodne socijalističke zajednice.

Za Vladimira Bakarića može se reći: bio je heroj rata i junak rada, veliki humanist, državnik i stvaralac. Sam je izabrao put borbe za oslobođenje čovjeka od nasilja i eksploatacije, zbog čega je bio hapšen i zatvaran zajednos drugim našim revolucionarima, no znajući da se bori za pravednije i humanije ljudske odnose znao je reći "... A danas kad razmišljam o tom vremenu, mislim, kad bih se ponovo rodio u istoj situaciji, izabrao bih isti životni put ..."

(Dr Vladimir Bakarić)

Titov suborac, Titov drug, Titov prijatelj. U brojnim susretima jedno je neraskidivo drugarstvo dobivalo nove potvrde

Naše narodno blago

JUBILARCI IZ BUŠEVCA

Ogranak »Seljačke sluge« iz Buševca (slika), najstarije prosvjetno društvo u Hrvatskoj i muzičko-folklorni ambasador Tropolja, Pokuplja i Posavine, obilježio je nedavno šest desetljeća postojanja i uspješnog rada.

U mnogim sekcijama, od kojih su najbrojnije folklorna i dramska, »slogaši« iz Buševca okupljaju više od 300 članova svih uzrasta. Svima njima zajednička je ljubav prema izvornoj narodnoj pjesmi, bogatoj narodnoj nošnji i vezu, lijepon kajkavskoj riječi.

Ogranak »Seljačke sluge« je za svoj rad dobio visoko odlikovanje druga Tita i Povelju RK SSRNH. Buševčani su u toku proteklih godina uspostavili čvrstu vezu s našim sunarodnjacima u Austriji, Mađarskoj i Rumunjskoj. S njima izmjenjuju posjetu i zajednički nastupaju u Jugoslaviji i u susjednim zemljama.

J. FRKOVIC
Foto: A. ĐURČIĆ

VIKEND broj 647 od 17. X. 1980.

IZVJEŠTAJ O RADU DRUŠTVA ZA RAZDOBLJE 1980 - 1982.

I z v j e š t a j U p r a v n o g o d b o r a

Na osnovi Statuta Upravnog odbora podnosi, izmedju ostalog, izvještaj o radu društva za razdoblje između dviju skupština kako bi se kroz analitički prikaz kritički osvrnuli na postignute rezultate i eventualne propuste, te da ponovo i sigurno krenemo u novu radnu kalendarsku godinu.

Budući da naš informativni biltan nije tiskan od 1980. g., a izvještaji su se razmatrali na redovnim skupštinama, u ovom se izvještaju u sažetom obliku, ali ne odstupajući od bitnog sadržaja, osvrćemo na rad društva u godini 1980. i 1981. a detaljnije govorimo za godinu 1982. Ovime želimo, naime, dati pregled kontinuiranog rada za razdoblje 1980-1982.

Prošlo desetljeće bilo je izuzetno uspješno u ulozi anali spisane velikim slovima u povijesti društva. Posljednja godina tj. 1980. ostala je za nas kao i sve naše narode i narodnosti i čitavi svijet zavijena u crno gubitkom čovjeka čije ime sve govori, gubitkom Josipa Broza Tita. Odlučno i nepokolebljivo i dalje slijedimo Titov put i nema te sile koja bi nas u tome mogla pokolebiti. Tito je u svoje gigantsko djelo ugradio sebe i predao nama i generacijama koje dolaze. Ponišni smo što nas je vodio i put budućnosti nam "trasirao" velikan, čovjek epoha, koji je svojim velikim djelom zadužio ne samo nas već i svijet, čovječanstvo za čije je dobro do posljednjeg trenutka radio. Snaga Titova djela utkana je u temelje Jugoslavije, u srca Jugoslovena i zato moramo reći: Tito - uvijek s nama - i u nama. Početkom 1983. g. izgubili smo još jednog iz plejade velikana, Titova druga i saborca - Vladimira Bakarića. I on je prošao težak put revolucionara koji je boreći se za bolje, humanije i pravednije sutra bio ustrajan do posljednjeg trenutka. To nas motivira da ne smijemo porušiti nego čuvati i braniti stečeno, a na primjerima i djelima velikana nastaviti i dogradjivati njihova nesalomljiva djela.

. . .

Rad društva odvijao se prema usvojenim programima na skupštinama društva. Želimo odmah istaći da su programi u cijelosti realizirani, štoviše i premašeni ako se usporede dogovorenim programi u slobodnoj razmjeni rada sa SIZ-om kulture općine Velika Gorica i ostalim učesnicima u odnosu financiranja naših programa rada, te da smo 1980. g. svečano, radno i dostoјno obilježili 60-tu obljetnicu postojanja i aktivnog rada našeg društva. Svečanost je održana 03. kolovoza pod pokroviteljstvom Komiteta za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu SRH. Na svečanoj sjednici podijeljena su izmedju ostalog priznanja višegodišnjim aktivnim članovima društva, te ustanovama i pojedincima za doprinos u radu i razvoju društva. U kulturno-umjetničkom programu sudjelovalo je uz našu recitatorsku i folklornu sekciju i njezin podmladak, još sedam KUD-ova iz naše općine i van nje kao i Hrvatsko-folklorno društvo iz Koljnofa (Madjarska). Među mnogim delegacijama OUR-a, ustanova, društvenih organizacija, KUD-ova i ostalih bile su i delegacije Demokratskog saveza Južnih slavena iz Madjarske i delegacija iz Klokočića (Rumunjska) sa predstnikom Komiteta partije županije Karaš-Severin. Povodom navedenog jubileja izmedju mnogih poklona i priznanja nalaze se i police za smještaj knjiga naše knjižnice kao poklon Skupštine općine Velika Gorica, a dodijeljena nam je, po drugi puta, i Povelja kao najviše priznanje Prosvjetnog sabora SRH.

Upravni odbor je kod izvršenja plana rada želio prvenstveno da kroz postojeće sekcije i ostale djelatnosti aktivira čim više članova a napose omladine, te da pojača rad sadržajno, kvalitetno i prostorno. U navedenom imali smo uspjeha, ali na tom polju treba ozbiljno još više raditi ukoliko se želi opravdati nivo koji je društvo postiglo u pojedinim sekcijama, te još više i angažiranje prionuti da taj nivo ostane na zavidnoj visini. Razlozi i poteškoće u radu pojedinih sekcija često su objektivne, ali isto tako i subjektivne prirode. Poteškoće su nastale u radu sekcija odlaskom nekoliko omladinaca u JNA 1980. g. - objektivni razlozi. Ali, primjerice u folklornoj sekciji bilo je i subjektivnih propusta što se odnosi na neoprav-

dane izostanke iskusnih plesačica s proba što je paraliziralo na mahove rad sekcije. Sa poteškoćama, a posebno subjektivne prirode susretali smo se i nadalje koje pak u datim momentima mogu biti značajne, a u što smo se nažalost, u 1981. g. i uvjerili kada su na sebičan način dva člana tamburaške sekcije dovela u gotovo bezizlaznu situaciju njezin rad, bolje rečeno kontinuitet rada tamburaške i plesne sekcije. Ovoj činjenici pridružio se završetak faze gotovo kompletne smjene generacije koja je započela još prethodne godine. Kao što se dogadjalo u povijesti društva i ovoga puta našao se dovoljan broj svjesnih mlađih koji su se uključili u rad ili pojačali svoje napore u radu kada je bilo najteže. Praksa je pokazala ispravnost na višegodišnju programsku orijentaciju u inzistiranju pod svaku cijenu stvaranja podmlatka u sekcijama. Da nismo učinili navedeno uz sva nastojanja nastupi folklorne sekcije bili bi kraći period onemogućeni, a za sada imamo dovoljan broj neophodnih aktivista, kvalitet programa je zadržan, možemo reći na visokom nivou, dok je sadržaj proširen. Zajedničkim zalaganjem i marljivim radom stručnog voditelja Steve Barića tzv. srednja grupa ospozobljena je za prvi sastav tamburaša, a broj članova je uvećan tako da već u 1982. g. radi tamburaška sekcija i narodni orkestar, a prema izjavi stručne komisije, izvanredne je kvalitete. No, unatoč postignutim naporima a u svrhu održavanja kontinuiteta rada u budućnosti, aktivno radi i podmladak tamburaške sekcije. Pozitivna je i pažnje vrijedna činjenica da se neki omladinci povratkom iz JNA ponovno uključuju u rad sekcija. Za one suprotstvog djelovanja tj. bezrazložnog odlaska iz sekcija i bez obzira na posljedice po rad sekcija i troškova društva željeli bismo postaviti pitanje i odluku Skupštine o njihovom članstvu u društvu kao i voditelja koji donose odluku za iste suprotstvno njihovoj želji ali bez opravdanog razloga.

U razdoblju 1980-1982. g. radio je aktivno u našim sekcijama do 200 mlađih. Sekcije su imale 91 nastup odnosno održale 893 probe, a u što nisu ubrojeni sastanci redakcije, UPravnog i Izvršnog odbora te ostalih odbora i komisija i provedeno vrijeme članova sekcija na uredjenju i održavanju društvenih prostorija radi poboljšanja rada.

U rad društva koje broji 425 članova uključen je i veliki broj naših mještana. Poznato nam je u kojim djelatnostima su članovi uključeni u rad, odnosno kada i na koji način se uključuju. Želimo reći da određeni broj članova radi kontinuirano, a neki se uključuju povremeno prema potrebi. Ima, međutim, i članova koji nisu aktivni iz recimo objektivnih razloga, a i oni koji smatraju da je jedina dužnost člana platiti članarinu i to kad ga se posjeti pa i po nekoliko puta kući, dok za prisustvovanje skupštini smatraju vjerojatno dovoljnim primiti poziv. Pa kad često bivši članovi postavljaju pitanje zbog čega i od kada nisu članovi društva odgovor je od kada ne plaćaju niti članarinu. Budući da je u pravilima i dužnostima naš Statut jasan predlažemo Skupštini da se za pojedine poslove u obavljanju društvenih djelatnosti pozivaju do sada neaktivni članovi, te da im se povjere poslovi kao obaveza prema njihovim mogućnostima. Oni koji se oglušuju ili preuzete obaveze ne izvršavaju, praktički i nisu članovi društva, treba ubuduće obaviti formalnost i njih brisati iz evidencije članstva. U 1982. g. iz navedenih razloga iz evidencije brisano je 6 članova.

U istoj godini Upravni je odbor, a u skladu odluke Skupštine, izvršio sve pripreme za izradu članskih iskaznica, osobnih kartona i maticne knjige, memoranduma i univerzalnih novogodišnjih čestitki, te se nadamo da će do prve skupštine društva članovima biti izdane članske iskaznice. Daljnji i prioritetni zadatak Upravnog odbora a u svrhu potpunog i kompletног, te jasne definicije vrste članova, a u skladu sa Statutom društva, da za narednu skupštinu pripremi prijedlog Pravilnika o podupirajućim članovima, predlaže prijedlog o definiciji pojma, sadržaja aktivan član i način utvrđivanja priznavanja aktivnog staža. U međuvremenu tiskati će se (šapirografski) brošura sa popisom članova društva, novoupisanim, brisanim iz evidencije i samoispisanim iz društva, kao i pregled članova koji su unazad nekoliko godina napustili sekcije.

S obzirom na interes nekih voditelja za prijem u društvo djece do 7 godina starosti, a u svrhu i s ciljem početka i razvoja simpatija prema društvu i društvenom radu, predlažemo skupštini da u vezi istog doneše odluku i status istih u društvu.

I dalje aktivno djeluju dramska, recitatorska, tamburaška, vokalna i ple-

sna sekcija, tamburaška škola, podmladak plesne i vokalne sekcije treba formirati, foto-kino sekcija, te uredništvo biltena "Godišnjak", knjižica i povijesni arhiv.

Posebno nam je zadovoljstvo istaći činjenicu da smo uz postignutu kvalitetu u našim djelatnostima postigli zavidni nivo stabilnosti sekcija, uz gore navedene poteškoće, te samostalnost i odgovornost u njihovom radu. Naše sekcije u razdoblju 1980-1982. g. nastupile su na "manjim" i "većim" pozornicama u zemlji i inozemstvu, odnosno na raznim općinskim i republičkim festivalima i smotrama, a uglavnom na prijedlog stručnih komisija. Tamburaško-vokalna i plesna sekcija sudjelovale su izmedju ostalog s pjesmama i plesovima naših naroda i narodnosti u Zagrebu na svim održanim smotrama folklora KUD-ova zagrebačke regije te kao odabранe u svakom finalnom dijelu smotre u Koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski" kao i na Smotri radničkog kulturno-umjetničkog stvaralaštva u Karlovcu. Izveli su nekoliko zajedničkih nastupa sa garnizonom "Pleso", dali program za polaznike političke škole "Josip Broz Tito" u Kraljevcu, kao predstavnici grada Zagreba u Bolonji gradu pobratimu na susretu mlađih Evrope, te u Mađarskoj i Rumunjskoj.

Dramska i recitatorska sekcija koje su, takodjer, doživjele smjenu generacija u istom razdoblju postigle su zapažene rezultate, te još uvijek čuvaju kao i prethodnih godina stečeni renome i ugled društva. Recitatorska sekcija izmedju ostalog nastupila je na regionalnoj smotri dramskih amatera zagrebačke regije. Recitatom je nastupila za učesnike seminarja amatera zagrebačke regije i drugdje. Dramska sekcija jedina je od svih dramskih grupa sudjelovala na svim smotrama dramskih amatera zagrebačke regije, pripremila program za pripadnike naše narodnosti u Mađarskoj i u drugim mjestima. Obje kao i folklorna sekcija nastupile su programima u obilježavanju značajnih datuma naše novije povijesti. Budući da će o radu pojedinih sekcija biti više riječi u izvještaju njihovih voditelja na njih ćemo se osvrnuti samo ukratko.

Plesna sekcija povećala je svoju kvalitetu i proširila program novouvježbanim koreografijama pjesama i plesova naroda i narodnosti Jugoslavije. No i nadalje ostaje problem nedostatka narodnih nošnji za novouvježbane koreografije za što nam SIZ kulture ne odobrava novčana sredstva, ali ipak omogućena nam je besplatna posudba, doduše ograničen broj posudbi narodnih nošnji u posudionici u Zagrebu. To nam, međutim, zadaje organizacione teškoće i dodatne troškove. Plesna sekcija za sada nema svoj podmladak ali ga tokom ove godine iz poznatih nam razloga treba formirati.

Tamburaška sekcija prati vokalno-plesnu sekciju, a program izvodi i samostalno te ima više novouvježbanog sadržaja pjesama i plesova naroda i narodnosti Jugoslavije. Otvaranje tamburaške škole bilo je neophodno da bi se osigurala budućnost i kontinuitet rada vokalnih i plesnih sekcija, uostalom kao i svakog podmlatka u svim sekcijama. Ovom prilikom želimo se zahvaliti članovima kolektiva OŠ "Juraj Stančić" u Vukovini što su nam omogućili da u zimskim mjesecima održavamo probe plesne sekcije u predvorju naše škole, a zbog neispunjavanja osnovnih uvjeta za održavanje probi u Domu kulture potreba će biti i u buduće tj. do izvedenih rada u Domu kulture, za što naši mještani izdvajaju sredstva samodoprinosom, te se nadamo daljn-em razumijevanju radnih ljudi škole.

Uklapanjem u mjere stabilizacije odnosno povećanjem troškova, a u odnosu na novčana sredstva bilo je neophodno, a i s obzirom na postojeći broj koreografija i kvalitetu smanjiti broj novouvježbanih koreografija, a što će biti potrebno i naredne godine. Pri tome bezuvjetno zadržati kontinuitet rada i kvalitetu, dok je o omasovljenju već bilo riječi. Iz istih razloga smanjili smo broj nastupa, a u okviru SAS-a sa SIZ-om kulture, te smo nastupali i u nekim mjestima koja su nam osigurala troškove prijevoza na nastupe svih sekcija.

Želimo upoznati javnost da smo programe izveli svim zainteresiranim, te da smo pojačali suradnju sa OUR-ima, MZ-ima i KUD-ovima naše općine, posebno sa DI "Turopolje" iz Turopolja i OŠ "Juraj Stančić" Vukovina.

Dramska i recitatorska sekcija u svom dijelu održavanja proba i dalje radi pod izuzetno teškim uvjetima na pozornici Doma kulture. Iako je izvršena prva faza adaptacije u tom smislu nije učinjeno gotovo ništa, jer bi tome trebala pridonijeti druga faza koja nije u toku zbog neodobrenih novčanih sredstava od USIZ-a kulture grada Zagreba.

Nadamo se, međutim, da ćemo ipak uskoro moći riješiti taj problem ili barem djelomično namjenskim sredstvima mjesnog samodoprinosa u 1983. g., te dijelom sredstava USIZ-a kulture i ostalih izvora. Unatoč pozitivnim kritikama o kvaliteti naših sekcija, pa čak i izvanredno, zvaničnih komisija iznenadjuje nas činjenica da nas odredjene i kompetentne ustanove i udruženja ne preporučaju na nastupe i TV snimanja gdje bi nam bilo mjesto, a za što su možemo slobodno reći neka društva iz naše zagrebačke regije "pretplaćena".

Pod vrlo otežanim uvjetima rada u 1980. godini tj. nedostatkom oprema, foto-materijala i prostorije za rad foto-kino sekcije zabilježila je sve značajnije dogadjaje u radu našeg društva, te prikupila određeni broj materijala za izložbu prigodom proslave našeg jubileja. Iako se radilo privatnom opremom članova i tadašnjeg voditelja sekcije Ivana Rožića (Ivana) sekcija uz postojeće uvjete rada i stručnu osposobljenost članova, te djelomično subjektivno opravdanje, nije u cijelosti i na vrijeme izvršavala svoje zadatke.

Zbog istih nedaća i u navedene dvije godine bio je onemogućen organizirani rad sekcije. Zabilježeni su snimcima samo značajniji dogadjaji o radu društva i u mjestu, privatnim aparatima, ali ne i u dovoljnoj mjeri. S tim u vezi sasvim opravdano za voditelje sekcije teško se bilo odlučiti odnosno prihvati te dužnosti, jer je u takvim uvjetima rada teško pravdati nerad. Uz suglasnost MZ našeg mesta o korištenju odredjene prostorije u Domu kulture, a uz izvjesno uredjenje istih, Upravni je odbor donio odluku u drugoj polovini 1982. godine o izdvajaju sredstava za nabavu najneophodnijeg potrošnog materijala za rad sekcije koja bi u izvršavanju svojih zadataka koristila svoje privatne foto-aparate, a za voditelja je imenovan Kruno Vnučec. Pošlo se od uvjerenja da će se sekcija iako skromnim sredstvima opravdati povjerenje tim više što je prije par godina izvršena osnovna stručna osposobljenost članova sekcije. Predlažemo skupštini da se u plan rada sekcije između ostalog, stavi u prioritet snimanje kraćeg filma prema utvrdjenoj režiji o radu društva kao cjelini i pojedinih sekcija, te pohrani u povjesni arhiv.

U prošlogodišnjim izvještajima upoznali smo vas da su članovi društva dobrovoljnim radom i skromnim novčanim sredstvima uredili društvenu prostoriju knjižnice. Zahvaljujući proslavi 60-te obljetnice društva Skupština općine Velika Gorica poklonila je police za smještaj knjiga, a izdavačke kuće IKRO "Mladost", NZ "Matrice hrvatske", "Prosvjeta", "Znanje" iz Zagreba poklonili su izvjestan broj knjiga, te time još više obogatili knjižni fond. Današnji knjižni fond iznosi 1237 knjiga. Zbog potreba knjiga prema školskom programu, iako brojčano raspolaćemo relativno većim brojem naslova, nismo u mogućnosti zadovoljiti čitateljima s knjižnicom NS "Juraj Kokot" Velika Gorica korištenjem pokretne knjižnice.

Medutim, zbog objektivnih i nama poznatih organizacionih poteškoća nastojanja nismo realizirali, a zbog osobnih opravdanih spriječenosti imenovanih knjižničara prema intenzitetu rada knjižnice možemo reći da ona gotovo i nije radila, iako su u godini 1982. bili ispunjeni svi uvjeti za rad u knjižnici. Intenzitet nije pojačan jer je broj članova knjižnice u našim uvjetima premalen. Razlog je, a to je dokazano, nedostatan knjižni fond što znači da u idućem razdoblju moramo naći rješenje za suradnju sa NS "Juraj Kokot" iz Velike Gorice.

Povjesni arhiv nalazi se za sada još uvjek u neodgovarajućoj tj. vlažnoj prostoriji. Zbog opasnosti od vlage materijal iz arhiva kao i prikupljeni materijal u ovoj godini sklonjen je privremeno na drugo mjesto. U povjesni arhiv pohranjena je dokumentacija za koju smo znali, a koja govori o radu društva i o našem mjestu, te će isto biti s dokumentacijom izrade naše foto-kino sekcije. Vjerujemo da ćemo adaptacijom Doma kulture s vremenom riješiti i taj problem. Iako nam je OŠ "Juraj Stančić" u Vukovini odobrila još 1980. godine smještaj povjesnog arhiva u jednoj od prostorija područne škole u Buševcu, a na čemu se puno zahvaljujemo, zbog tehničkih i prostornih uvjeta nismo prišli realizaciji istog. Godine 1982. počeli smo ponovnim popisom i upisom novoprispjele arhivske gradje u knjigu evidencije, a u svrhu boljeg pregleda, čuvanja i ažuriranja iste.

Informiranje članova o radu društva do ove godine tj. za razdoblje 1980.-1983. bilo je uglavnom usmeno, kroz pojedine obavijesti ili su pak čitali i slušali u našim sredstvima javnog informiranja. Ovo je smatrano nedovoljno, a ponekad možda i krivo prikazano jer naš informativni bilten broj 14. i 15. nije tiskan. Name, zbog odobrenih novčanih sredstava od SIZ-a kulture za redovnu djelatnost za

navedeno razdoblje, a istovremeno povećanje troškova u odnosu na porast cijena i davanju prioriteta u kontinuitetu rada sekcija, novčano smo bili u nemogućnosti tiskati "Godišnjak". Članovi su, međutim, unatoč svim poteškoćama detaljno, iscrpljeno i istinski informirani o radu i planovima društva na redovno održanim godišnjim skupštinama. Zahvaljujući odluci Skupštine o povećanju članarine u svrhu sufinanciranja "Godišnjaka", poklonu od drugarice Anice Ljubić, dodatnim sredstvima po re-balansu za 1982. godinu SIZ-a kulture općine Velika Gorica, kao i maksimalnoj štednji u skladu stabilizacionog programa. U pripremi je tiskanje trobroja "Godišnjaka" (br. 14-16) za razdoblje 1980-1982. koji će makar se nadamo biti prezentiran članovima društva i ostalim zainteresiranim do redovne izborne skupštine odnosno izvještajen 1982. godine.

Naša izdavačka djelatnost 1981. godine uvećana je za jedan naslov tj. za roman "Tragom vezirskog tuga" autora Josipa Kovačevića kojeg ste imali prilike, a vjerujemo da jeste nabavili. Koristimo priliku da se zahvalimo OOUR-ima: DI "Turopolje" Turopolje, OPZ "Turopolje" u Vukovini, KRO "Velkom" Velika Gorica, MK "Goričanka" Velika Gorica, "Šumarija" i "Sloboda" Velika Gorica na bespovratnim novčanim sredstvima kao i SIZ-u kulture općine na kupnji određenog broja knjiga koji su nam kroz navedene vidove sufinanciranja pomogli u štampanju navedenog naslova. Ovom prilikom želimo informirati skupštinu da su za tiskanu knjigu "Oproštajna večera" podmireni svi troškovi te da već na prodaji tog naslova dolazimo do vlastitog izvora novčanih sredstava. Sa stanjem 31.12.1982. godine navedeno je iznosilo 14.199,50 dinara, od čega otpada na prodani naslov "Oproštajna večera" 1.200,00, a "Tragom vezirskog tuga" 12.999,50 dinara. Ovaj iznos se uvećava za vrijednost poklopnjenih knjiga u skladu kulturna suradnje, koje bi trebali kupiti da nismo imali svoje naslove i platiti sredstvima iz vlastitog izvora. Vrijednost knjiga obiju naslova koji su namijenjeni daljnjoj prodaji po prodajnoj cijeni (bez popusta za vršenje prodaje izvan Buševca) iznosi 70.500,00 dinara. Knjiga našeg običaja "Turopoljska svadba" je rasprodana, a određeni broj primjeraka odložen je u arhivi društva. Dakle, iz navedenog se vidi da je naša izdavačka djelatnost unatoč poteškoća i u vrijeme provođenja štednje i stabilizacije, gledano s financijskog aspekta opravdana, a da i ne govorimo o društvenoj korisnosti i potrebi knjige kao takve.

Jubilarne značke, koje su izradjene povodom 60-te obljetnice društva, uz svoju pravu svrhu i namjenu prodajom određenog broja pokriveni su troškovi izrade, dok preostalih 538 primjeraka isključivo je namijenjeno samo za potrebe društva i eventualnim poklonima.

Kao što je svima poznato i dalje tradicionalno i s velikim uspjehom održavamo kulturnu suradnju s našim sunarodnjacima u Madjarskoj i Rumunjskoj, dok sa Gradičanskim Hrvatima u Austriji unatoč pozivima nismo u mogućnosti realizirati. U godini 1980. naše sekcije, folklorna i dramska nastupile su pjesmama i plesovima naroda Jugoslavije i kajkavskim dramskim programom i u inozemstvu. Folklorna sekcija izvela je program našim sunarodnjacima u Klokočiću i u rumunjskom selu Goruji, dok dramska sekcija u Madjarskoj u županiji Zala u mjestima Fičehaz, Mlinarci i Serdahelj. Povodom proslave 60-te obljetnice društva iste godine učestvovali su, između ostalih, Hrvatsko-folklorno društvo iz Koljnjofova (Madjarska) kao i delegacije Demokratskog saveza Južnih Slavena iz Madjarske, te delegacija iz Klokočića (Rumunjska) sa predstnikom Komiteta partije županije Karaš-Severin.

Iste godine ugostili smo folklornu grupu Doma kulture iz Klokotića koji su svojim programom uveličali našu proslavu Dana ustanka naroda Hrvatske, te folklornu grupu "Mura" iz Serdahelja (Madjarska), dok je naša folklorna sekcija gostovala u Koljnjofu na proslavi Hrvatskog narodnognog dana. Želimo upoznati skupštinu da su obje folklorne grupe iz inozemstva izvele cjelovečernje programe i u MZ Gradiči.

Kontinuitet kulturne suradnje s inozemstvom nastavljen je i u ovoj 1982. godini. Folklorna se sekcija i ovoga puta s uspjehom predstavila pjesmama i plesovima naroda Jugoslavije dugogodišnjim prijateljima u Klokočiću, te po drugi puta u hrvatskom selu Karaševu u Rumunjskoj. Uz unaprijed utvrđen i dogovoren program boravka domaćina ponovila se tradicija sračnosti i velike gostoljubivosti, a organiziran je kao i uvijek sastanak sa predstavnicima Komiteta partije županije Karaš-Severin u svrhu dogvora o jačanju i proširenju daljnje kulturne suradnje. Povodom

našeg boravka u Klokotiću posjetio nas je generalni konzul SPRJ u Temišvaru drug Djurović. Uspješna kulturna suradnja i prijateljski odnosi sa Koljnjoform dokazana je dolaskom Hrvatskog folklornog društva iz navedenog mjesta u Buševac. Bili smo svjedoci uspješno izvedenim cijelovečernjim programom kojim su oduševili našu publiku. Posjetili su rodno mjesto druga Tita Kumrovec i Stubičke toplice, a na održanoj društvenoj večeri produbljeno je naše prijateljstvo. Obje naše sekcije na svim nastupima u inozemstvu oduševile su publiku, u cijelosti opravdale svoje gostovanje gledano sa svih aspekata, te je upućen poziv za ponovni susret. Iz istih razloga i motiva navedene smo, takodjer, pozvali da budu ponovo naši gosti.

O značaju ove suradnje nepotrebno je govoriti tim više što smo u više navrata ranije detaljnije izvještavali, a pogotovo kad znademo da je navedena suradnja most za zблиžavanje naroda.

Organizacija rada u društvu odnosno koordinacija rada sekcija i Upravnog odbora, a koja se i dalje provodi i usavršava samoupravno i na delegatskom principu, na zavidnom je nivou.

Upravni i Izvršni odbor održali su sjednice prema potrebi, a u svrhu izvršavanja programa rada i odluka skupštine kao i zadataka za koje ih obavezuje statut društva. Na dobro pripremljene sastanke uvijek se odazivala nadpolovična većina članova, a sve su odluke pravovaljane, dok su gotovo svi članovi izvršavali povjerenje im zadatke.

Uz disciplinu rada i savjesnosti, ne uzimajući u obzir pojedine slučajeve koji su utjecajno bezznačajni u izvršavanju preuzetih zadataka, uloga aktiva SK i aktiva SSO su i sada od utjecajnog značaja, te su pridonijeli da se postigne rezultat i uspjeh u radu. Iako aktiv SSO protekle dvije godine nije održao sastanke, sastanci i radni dogovori sa omladinom aktivno uključenom u rad društva održani su redovno prema potrebi dok ostali dio omladine nije bio uključen u isto.

Krajem 1982. godine uskladili smo tj. izvršili izmjene i dopune statuta društva, a u skladu Zakona o udruženju gradjana u društvenim organizacijama, koji je 20.12. iste godine usvojen pismenim izjašnjavanjem članova društva. Isti će biti dostavljen sekretarijatu za opću upravu općine Velika Gorica, jer smo, a na osnovi istog Zakona, dobili suglasnost OK SSRNH Velika Gorica za preregistraciju u društvenu organizaciju, što znači da se više nećemo voditi kao udruženje gradjana. Za izmjene i dopune statuta izjasnilo se 86% članova.

Punu pažnju posvećujemo i društvenoj samozaštiti kako u korištenju namjenskih društvenih sredstava tako i čuvanju ostale društvene imovine. Godine 1981. stavili smo metalna pojačanja na vrata društvenih prostorija, dok su krajem 1982. izvršene sve pripreme da se učini isto na prozorima i ormarama u koje će se spremiti svi kostimi i narodne nošnje ali će, ipak, još dio društvene imovine trebati biti na čuvanju kod pojedinaca. Izvršili smo popis kompletne društvene imovine, vrijednosno iz izradili, a komisija za popis društvene imovine unijela sve u inventurne liste na što nas obavezuje i Zakon o knjigovodstvu. U 1981. godini, zbog boljeg uvida kod koga i gdje se nalazi društvena imovina, uveli smo takozvani sistem kartica. To znači da svaki dio društvene imovine ima svoju karticu na koju su upisani svi osnovni podaci kao i mogućnost upisa bilo kakove izmjene na istoj.

Ko korisnici društvenih sredstava uspješno smo se uklopili i u društveno-ekonomski tokove - stabilizaciju. Doduše realizirajući prema SAS-u u slobodnoj razmjeni rada primili smo dogovorena sredstva u cijelosti. Činjenica je, međutim, kao što je vidljivo i iz ovog izvještaja, da je naš rad bio veći od dogovorenog. Povećani broj nastupa, dogовором i dobrom voljom određeni broj besplatnih probi stručnih voditelja, te održavanje probi bez stručnih voditelja kao i ostali dobrovoljni rad članova na raznim društvenim poslovima. Štednja u nabavci neke, iako neophodno potrebne opreme, te na prijevozu na nastupe tj. besplatan prijevoz članova društva, kao i sufinanciranje na razne načine članova društva i mnogih Buševčana, a posebno i sa zadovoljstvom želimo istaći druga Blaža Horvačića koji je 1982. godine društву poklonio 23.500,00 dinara tj. cijeli iznos u novčanom obliku "Lipanske nagrade" koji je primio za svoj društveno-politički rad od Skupštine općine Velika Gorica, te drugaricu Anicu Ljubić iz Zagreba koja je na skupštini društva poklonila 1.000,00 u svrhu finansijske pomoći tiskanja "Godišnjaka". Iz istog razloga nismo dali izraditi memorandume i iskaznice, a što je sada u pripremi, dok će troškove za isto odlukom skupštine snositi članovi društva.

Možemo s ponosom konstatirati da je rad društva u navedenom razdoblju bio vrlo uspješan odnosno drugim riječima isto razdoblje možemo svrstati medju godine najplodonosnijeg rada. Kao priznanje za nastupe i uspješno izvodjenje programa primili smo više raznih diploma i plaketa medju kojima su već unaprijed navedene, plaketa DI "Turopolja" i Povelja kao najviše priznanje Prosvjetnog sabora SRH.

O našem radu u navedenom razdoblju relativno dosta riječi je bilo u našim sredstvima javnog informiranja - novinama, radiju i TV, a napose u velikogoričkim sredstvima informiranja.

Suradnja sa našim DPO bila je na zavidnom nivou. Posebno dobru suradnju imali smo s našim članovima i mještanima našeg sela kao i sa DPO i ustanovama općine, grada Zagreba i SRH s kojima suradjujemo od ranijih godina. Smatramo dužnim svima navedenima reći hvala s pozivom na daljnju suradnju.

Za Upravni odbor
Tajnik
Branka Bobesić

DRAMSKA I RECITATORSKA SEKCIJA

Dramska i recitatorska sekcija - govorim o obje sekcije zato što su se u proteklom razdoblju bavile sa istim problemima i imale podjednako iste uspjehe. Planove koje smo pred sebe postavljali uvijek smo i izvršavali na vrijeme i sa određenim uspjehom iako ne uvijek podjednako.

Kako su godine tekle tako smo i mi u jednoj godini imali više, a u drugoj manje uspjeha, u jednoj više u drugoj manje nastupa, ali kao što sam rekao uvijek je plan izvršen. Nastupe i programe navest će na kraju ovog izvještaja a sad ćemo nešto reći o problemima s kojima se sukobljavala jedna i druga sekcija.

O prostoru neću govoriti jer o tome svi sve znaju. Uvijek sam na kraju svake godine u izvještaju govorio da je krenulo u Domu kulture i da će uvjeti biti bolji, a uvijek je ostajalo na istom, no ipak sada kažem bit će bolje.

Sa kadrovima je situacija slična, ali se taj problem mijenja iz godine u godinu, tako da o tome treba više reći. Znam da neću ni tu ništa novog reći, ali ipak moram naglasiti neke aktualne stvari bez obzira što se ponavljaju svake godine. Na primjer, omladina nam je sve manje zainteresirana za takav društveno-koristan i priznat rad. U sekcije dolaze ljudi imladinci i omladinke ne uvijek i u većini oni koje zanima takav rad, nego ako se čuje da se nekamo putuje onda ih odmah ima dosta, osobito u folkloru, ali to je prisutno i u dramskoj i recitatorskoj sekciji. U ove sekcije dolaze mlađi članovi i odlaze a da ih ništa ne veže osim njih samih prema sebi. Stariji glumci koji nose teret su pomalo zasićeni radom dok mlađe kao što sam rekao ništa ne privlači za takav vid djelatnosti. Bilo je u toku rada potrebno neke članove sekcija i udaljavati, neke primati, ali sve to nije dalo odgovarajuće rezultate, mislim na disciplinu rada zbog prevelikih izmjena.

Ako se stanje ne promijeni nema baš prevelike perspektive u radu sa mladima na tom polju. Treba navesti da ima i nekih roditelja koji su tražili da im djecu oslobođimo tih obaveza kako bi se mogli posvetiti učenju. To je dobar razlog i to treba prihvati i u buduće. U stvari mi ovdje kao društvo i postojimo da bi pedagoški koliko najviše možemo, a moramo djelovati na omladinu da bi je usmjeravali u radu, da bi ih upućivali na bolje zalaganje u školi.

Zbog toga mi smo tu, a i zato da se sa roditeljima dogovorimo, ukoliko ima problema u bilo kom vidu, da pomognemo. Bilo je dosta takvih slučajeva i uspjelo je na obostrano zadovoljstvo. Zašto sve to navodim, zato što ima i onih omladinaca i omladinki koji su pod izgovorom velike zauzetosti ustvari krenuli na drugu stranu tamo gdje nisu nikome na oku, da tako kažem, pa čak ni roditeljima. Kažem manji je to dio, ali opominje - upozorava. Ovaj naš društveno-koristan rad i priznati rad koristi isključivo, to jest prvo onima koji se time bave a kroz to i našem samoupravnom socijalističkom društvu u cjelini.

Kako sve to postići? Jedno je sigurno - Ogranak sam to ne može, tu se moraju uključiti drugi prvenstveno OOSS= - Buševec. Više rada sa mladima, više zajed-

ničke koristi. Rekao sam naprijed da smo plan programa i nastupa ispunili, ne samo to nego smo plan i prebacili. Tu trebamo svi skupa biti zadovoljni i zahvaliti onim najupornijim članovima za trud koji su uložili u to ostvarenje upornim radom.

DRAMSKA SEKCIJA - 1980. GODINA

1 UVJEŽBANA PREDSTAVA - A. KOČEBUA "KREPOST GDE NE ŠTIMA SREĆU VČINI"

- 56 proba za uvježbavanje
- 28 proba za nastupe

NASTUPI:	- BUŠEVEC	29.03.1980.
	- ZAGREB	14.04.1980. 4. smotra dramskih amatera zagrebačke regije
	- PLESO	20.10.1980.
	- SERDAHELJ	21.11.1980.
	- PIKEDEHAZ	22.11.1980. MADJARSKA
	- MLINARCI	23.11.1980.

- ukupno 6 nastupa i 700 gledalaca.

1981. GODINA

1 UVJEŽBANA PREDSTAVA - A. ŠENOA "MLADI GOSPODIN"

- 54 probe za uvježbavanje
- 16 proba za nastupe

NASTUPI:	- ZAGREB	25.03.1981. 5. smotra zagrebačke regije
	- PLESO	24.04.1981.
	- VUKOVINA	20.06.1981.
	- BUŠEVEC	11.04.1981.

- ukupno 4 predstave i 600 gledalaca.

1982. GODINA

1 UVJEŽBANA PREDSTAVA - M. KERSTNER "KRSTITKE"

- 42 probe za uvježbavanje
- 23 proba za nastupe

NASTUPI:	- ZAGREB	23.03.1982. 6. smotra dramskih amatera zagrebačke regije
	- BUŠEVEC	18.04.1982.
	- BUKEVJE	25.04.1982.
	- VUKOVINA	08.05.1982.
	- NEDELIŠĆE	23.10.1982. za školsku djecu
	- NEDELIŠĆE	25.10.1982. za građane

- ukupno 7 nastupa i 750 gledalaca.

U protekle tri godine dramska sekcija uvježbala je 3 nove predstave za koje je utrošeno 221 proba a nastupe je pratilo 2500 gledalaca.

RECITATORSKA SEKCIJA1980. GODINA

1 RECITAL UVJEŽBAN - "ČOVJEK IZ Pjesme", sastavio Ivan Rožić Pavek

- 26 proba, za nastupe još 15 proba.

NASTUPI: BUŠEVEC 03.08.1980.
 ZAGREB 30.10.1980. 1. smotra zagrebačke regije recitatori
 BUŠEVEC 28.11.1980.
 ZAGREB 04.12.1980. seminar o partizanskom kazalištu

- ukupno 4 nastupa i 600 gledalaca.

1981. GODINA

2 RECITALA UVJEŽBANA - "NJIMA U SPOMEN" sastavio Ivan Rožić Pavek

- "PARTIZANSKA POZORNICA" Maja Hribar Ožegović

- za prvi recital utrošeno 16 proba
 - za drugi recital utrošeno 28 proba

NASTUPI: BUŠEVEC 04.07.1981.
 ZAGREB 14.11.1981. 2. smotra recitatora zagrebačke regije
 BUŠEVEC 28.11.1981.
 PLESO 20.12.1981.

- ukupno 4 nastupa i 550 gledalaca.

1982. GODINA

1 RECITAL UVJEŽBAN, 1 RECITAL OBNOVLJEN

- 24 proba	- 12 proba
- recital "TITO"	- recital "PARTIZANSKA POZORNICA"
sastavio Ivan	sastavila Maja Hribar Ožegović
Rožić Pavek	

Razgovor s povodom

Sedam godina na sceni

Lidija Majcenic: »Dramski amaterizam je kruh sa osam kora, ali je za mlade velik i vrijedan izazov...«

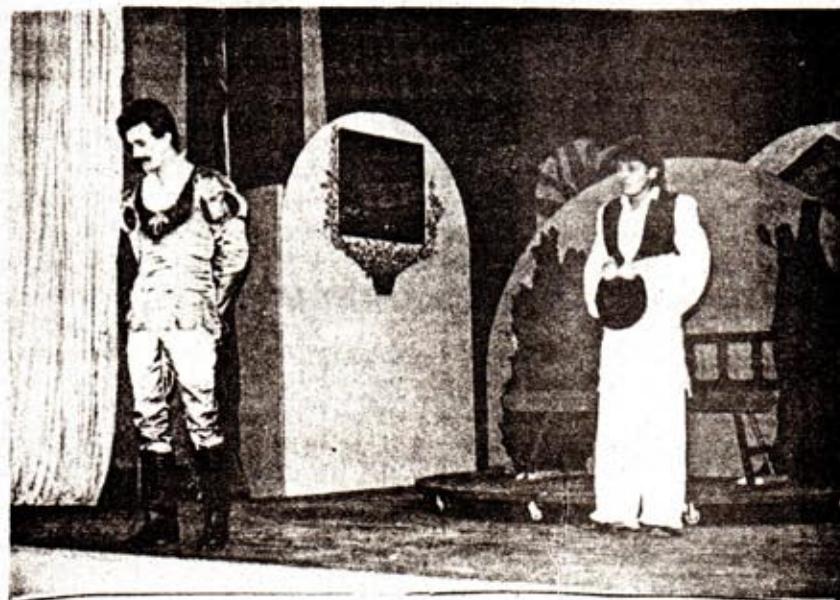
(Foto: C. Teskera)

Da bi se pristupilo u bilo koju dramsku sekciju – bez sumnje – treba mnogo talenta, ljubavi, volje i entuzijazma. Da svega toga nije bilo, zasigurno nikad Lidija Majcenic ne bi bila predstavljena na ovoj stranici. A ona je jedna od članica dramskih amatera Ogranka »Seljačke slove« iz Buševca, koja je na sceni prisutna od samog početka rada dramske sekcije. To znači već punih sedam godina.

Zajedno s ostalih desetak amatera revno dolazi na čitačke probe, koje se održavaju triput tjedno, koji put čak i više, naravno ako je nastup u pitanju. Prisjećajući se svojih početaka, u kojima je bilo mnogo truda i zalaganja, Lidija kaže da je započela radom na komadu A. G. Matoša »Malo pa ništa«, djelom kojim se sa svojim kolegama ogledala i na Festivalu dramskih amatera u Murteru. To je za nju bilo veliko iskustvo, ali i poticaj za rad. Sada je okupirana novom ulogom – u komadu Fadila Hadžića »Češalj«. Sudeći po dosadašnjoj uvježbanosti, buševečki amateri očekuju da djelo izvedu negdje u ožujku, pa za naše sunarodnjake u Madarskoj, te na Festivalu dramskih amatera zagrebačke regije.

I dok završava radno vrijeme Lidije Majcenic u KRO »Velkom«, putujući autobusom prema rodnomu Buševcu, u mislima se vraća probama, novom komadu, svojoj ulozi. Tako joj prolazi vrijeme, ispunjeno mnogim radosnim trenucima, u zajedničkom proživljavanju treme prilikom nastupa, ali posebnim zadovoljstvom kad se spusti zavjesa i aplauzi nagrade trud vrijeđnih amatera Ogranka »Seljačke slove« Buševca.

(gl) Velikogorički list - od 28. siječnja 1983.

NASTUPI:

- ZAGREB	11.03.1982.	6. smotra dramskih amatera zagrebačke regije
- VUKOVINA	25.04.1982.	
- RAKITJE	26.06.1982.	
- ZAGREB	12.11.1982.	3. smotra recitatora zagrebačke regije
- VEL. GORICA		
"VELKOM"	26.11.1982.	
- BUŠEVEC	28.11.1982.	

- ukupno 6 nastupa 1200 gledalaca.

U protekle tri godine recitatorska sekcija uvježbala je 4 recitala za koje je utrošeno 135 proba a nastupe je pratiло 2250 gledalaca.

Nagradjeni godišnjim nagradama u obje grupe su: **ZALOŽNIK DARKO, LIDIJA MAJCENIĆ, BRANKA ROŽIĆ.**

VODITELJ SEKCIJE
Ivan Rožić Pavek

**IZVJEŠTAJ FOLKLORNE SEKCIJE ZA GODINU
1980., 1981. i 1982.**

1980. GODINA

Folklorna sekcija OSS Buševec za godinu 1980. može slobodno reći da je bila radno uspješna. Početkom godine folklorna sekcija opravdala je svoj kvalitet nastupom u koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski" izvodeći starobosansko nijemo kolo iz okolice Glamoča. Uspjeh je tim veći jer su na toj finalnoj predstavi KUD-ova Zagrebačke regije nastupale samo kvalitetom najbolje grupe iz Zagrebačke okoline. U toj konkurenциji kvalitetnih i izabranih amaterskih folklornih grupa, folklorna sekcija OSS Buševec opravdala je svoj rad i kvalitetu.

Od nastupa koji su se nizali tokom godine izdvajili bismo nastup u Karlovcu na kojem je folklorna sekcija po mišljenju profesionalnih stručnjaka okarakterizirana kao sekcija koja postiže zavidan nivo.

S posebnim zadovoljstvom izdvajamo i gostovanje naše sekcije u Rumunjskoj kada smo u Clucoticu, mjestu naših sunarodnjaka izveli cijelovečernji program prezentirajući bogatstvo pjesama i plesova naroda i narodnosti Jugoslavije.

U planu i programu koji smo zacrtali za godinu 1980. bili smo uglavnom dosljedni realizaciјi, ali bilo je i nekih planom zacrtanih zadataka koje zbog izvjesnih okolnosti nismo uspjeli u potpunosti realizirati. To se odnosi na uvježbanje plesova iz Šumadije gdje zbog nemogućnosti da se u našem ansamblu permanentno pojavljuje harmonikaš kojega na žalost nismo mogli dobiti, te nismo mogli realizirati planirano postavljanje plesova iz Šumadije. U 1980. godini imali smo jedan veliki problem, problem članstva, naročito muškog. Zbog obveznog odlaska nekih članova na odsluženje vojnog roka njihovo odsustvo veoma se osjeća u radu folklorne sekcije.

U 1980. godini folklorna sekcija ima i svoj aktivni podmladak - pionirsku grupu koja se veoma uspješno uklopila u rad sa seniorskom grupom i jedan od zapaženijih rezultata je njihov zajednički nastup na smotri folklora KUD-ova Zagrebačke regije koja je krajem 1980. godine održana u Domu JNA u Zagrebu.

S obzirom na rad folklorna sekcija može zahvaliti i osnovnoj školi "Juraj Stančić" u Buševcu koja nam je za rad u hladnim zimskim danima dozvolila pristup u svoje prostorije.

U 1980. godini bio je ukupno 21 nastup.

1981. GODINA

Početak 1981. godine bio je vrlo dinamičan i težak. Odlaskom većine muških članova u JNA te zbog neodgovornosti i nedoličnog ponašanja pojedinih članova

i nedolaskom na probe dolazi do pomutnje u radu sekcije. Međutim, rad sekcije nije do kraja prestao. Članovi koji su ostali, nastavili su i dalje uporno s radom tako da se veći uspjeh sekcije unatoč svim teškoćama postigao nastupom grupe u Koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski" u Zagrebu.

Povoljna kritika odnosila se na vrijednost društva, kao i na plesno-glažbeni izraz i koreografska rješenja.

U 1981. godini uspjeli smo održati sve točke koje smo svladali, a od novih smo uvrstili u program pjesme i plesove iz Šumadije te "Skopsku Crnu Goru".

Od većih uspjeha u 1981. godini možemo istaći doček i ispratljaj savezne "Štafete mладости", zatim gostovanje kod naših sunarodnjaka u Madjarskoj. Nastupom u Madjarskoj istakli bismo požrtvovnost i kolegjalnost druga Steve Borića, te domaćina koji su nam izašli u susret i omogućili da do kraja izvedemo cijelovečernji program iznenadnog istupanja tamburašice koja nije tada bila u mogućnosti nastupiti zbog povrede prsta.

Slijedeći nastupi koje bismo izdvojili su nastupi u Italiji (Bologna), kao i nastupi u zagrebačkim hotelima "Esplanada" i "Interkontinental", jer smo te nastupe organizirali i dobro realizirali samo, zbog službene odsutnosti našeg stручnog voditelja grupe.

Unatoč poteškoćama s kojima smo se susretali, a koje smo naprijed naveli savladali smo najteži problem koji nas je počeo pratiti i prethodnih godina završena je gotovo kompletna smjena generacija.

U 1981. godini imali smo ukupno 22 nastupa.

1982. GODINA

Početkom 1982. godine susrećemo se s problemom koji nas je pratio i 1981. godine a to je odlazak većine muških članova u JNA i neodgovornost pojedinih članova zbog nedolaska na probe.

Međutim, iako pod teškim uvjetima rad sekcije je nastavljen i već početkom godine zabilježen je uspjeh u Kumrovečkoj političkoj školi "Josip Broz Tito". Tom prilikom izveli smo cijelovečernji program i to je bio jedan od značajnijih uspjeha u proteklom periodu.

1982. godine održan je nastup u Koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski" no manje uspješan nego prijašnjih godina kada su postizani zapaženi rezultati (to nam je ujedno bio i 4. nastup u istoj dvorani). Problem je bio u tome što jedna od članica folklora nije mogla nastupiti zbog obiteljskih razloga, te smo bili prisiljeni uključiti alternaciju.

Od većih uspjeha možemo istaći gostovanje u Rumunjskoj kod naših sunarodnjaka koji su nas i ovoga puta srdačno prihvatali, a naš cijelovečernji program pratili s oduševljenjem.

Unatoč svim teškoćama koje su nas pratile od početka rada, prošla je godina ipak uspješno završena nastupom na Zagrebačkoj smotri folklora koja je održana na sceni "M. Pijade". Tom prilikom smo izveli "Makedonsko oro" koje smo uvježbali u dosta kratkom vremenu, a koje je izvedeno na zavidnom nivou. Dobili smo vrlo povoljne kritike i publike i stručne komisije.

Sa žaljenjem moramo konstatirati da nitko od Upravnog odbora nije bio ponukan da dodje na smotru i viđi naša dostignuća u odnosu na ostala društva.

Od novih točaka osim "Makedonskog ora" uvježbali smo i igre iz Banata, a postavili smo i elemente dalmatinske poskočice "Lindjo" koji planiramo kao novu točku.

Već par godina pratio nas je problem pohranjivanja narodnih nošnji koje su bile na čuvanju kod članova sekcije. Međutim, i taj problem smo uspješno rješili tako da smo u društvenim prostorijama osigurali 4 ormara i u njih smjestili nošnje.

Ovom prilikom moramo se zahvaliti drugu Ivanu Katuliću, koji nam je pomogao uređiti ormare i da sigurnost bude veća na njih postaviti odgovarajuće brave.

Takodjer, zahvaljujemo našem planu Marinku Katuliću koji nam je kroz cijelu godinu posudjivao narodne instrumente koje OSS ne posjeduje.

I u ovoj godini neophodno bi bilo formirati podmladak plesne sekcije kako bi i za ubuduće osigurali kontinuitet rada jer kad-tad dolazi smjena generacija.

Brojčano stanje sekcije je 16 djevojaka i 15 momaka s tim da je u sekciju došlo i nekoliko novih članova.

Tokom 1982. godine održali smo 70 proba i 17 nastupa od toga 6 cijelovečernjih programa.

VODSTVO FOLKLORNE GRUPE
Mojmir Golemac

FOLKLOR TUROPOLJA

Ni jak plijusak nije sprječio više od tisuću i petsto folklorista, članova izvornih grupa iz velikogoričke, sisačke, novozagrebačke i sesvetske općine, te grada pobratima Ilijaja iz SR BiH, da nastupe na otvorenom, u neposrednoj blizini drvene kurije Modić-Bedeković u Donoj Lomnici.

Cetvrti Smotra folkora Turopolja, Pokuplja i Posavine, obrenilo narodnih vezova, izvornost narodne i revolucionarne pjesme, čuvena turopoljska kultovina, vojnički grah iz kazana HURO »Gorice«, unatoč kiši privuklo je dosta izletnika iz Zagreba i okolnih gradova.

Priredba koju su organizirali Turistički savez općine i SIZ kulture općine Velika Gorica, bila je svojevrstan uvod u višednevne svečanosti proslave praznika najjužnije zagrebačke komurje i 35-godišnjice složenje.

J. FRKOVIĆ

VEČERNJI LIST
9. VI. 1980. STR. 6

EVIDENCIJA NASTUPA FOLKLORNE SEKCIJE

R. br.	Mjesto nastupa	Godina		
		1980.	1981.	1982.
1.	BUSÈVEC - proslava 60 god. OSS - proslava 80 god. DVD - Dan borca - marš "Putevima Seljine brigade" - Dan Republike - ostalo	1 1 1 1 1 1	1 1 1 1 1 2	1 1 1 1 1 1
2.	VELIKA GORICA - ispratčaj savezne štafete - Dan mladosti - smotra folklora - ostalo		1 1 1	1 1 1 1
3.	PLESO - garnizon Pleso - suradnja - aeromiting - ostalo	3 1	2 1	1
4.	ZAGREB - smotra folklora - hotel "Esplanade" - hotel "Intercontinental" - ostalo	2 1 1 1	2 1 1 3	2
5.	VUKOVINA - Dan škole - povodom glasanja za samodoprinos - ostalo		1 1 1	1 1 1
6.	KARLOVAC - Dan mladosti		1	
7.	TUROPOLJE - proslava 70. god. DI "Turopolje" - ostalo		1 1	
8.	RAKITOVEC - Dan žena - povodom glasanja za samodoprinos - ostalo			1 1
9.	DONJA LOMNICA	1		
10.	HRELIĆ - manifestacija "Proljeće u Novom Zagrebu"	1		
11.	BREZOVICA	1		
12.	ŽABNO - Dan borca	1		
13.	KUPINEČKI KRALJEVAC	1		
14.	OGULINEC	1		

R. br.	Mjesto nastupa	Godina		
		1980.	1981.	1982.
15.	D. DESINEC		1	
16.	VELIKA GORICA - snimanje za radio		1	
17.	NOVO ČIĆE - Vjesnikova biciklijada			1
18.	KUMROVEC			1
19.	KUĆE - povodom glasanja za samodoprinos			1
20.	RIBNICA - proslava DVD			1
21.	ITALIJA			1
22.	MADJARSKA - suradnja sa sunarodnjacima			1
23.	RUMUNJSKA - suradnja sa sunarodnjacima	2		2
UKUPNO NASTUPA		21	22	17

**IZVJEŠTAJ O RADU TAMBURAŠKOG - NARODNOG
ORKESTRA I VOKALNE SEKCIJE OSS-e BUŠEVEC
ZA PERIOD 1980., 1981. i 1982.**

U proteklom razdoblju od 1980. do 1982. možemo reći da je tamburaški orkestar kao i vokalna sekcija doživio malu stagnaciju a razlozi su na primjer: odlazak pojedinih članova na odsluženje vojnog roka, završetak školovanja i neki drugi subjektivni i objektivni razlozi. Orkestar je možemo reći dio "okrnjen" ali je kao takav nastavio s aktivnim radom i izvodjenjem programa. Tokom listopada 1980. godine dotadašnji voditelj tamburaškog orkestra i vokalne sekcije drug Antun-Tuna Barić prestaje s radom te za novog voditelja predlaže druga Borić Stevu. Početkom 1980. godine s radom počinje PIONIRSKA TAMBURAŠKA ŠKOLA koja broji petnaestak članova a vodi je Katulić Marinko (stariji član orkeстра). Aktivno radi na savladjivanju notnog pisma i osnova trzanja. Na tom poslu aktivno se radilo do jeseni. Orkestar zatim preuzima drug Stevo Borić te nastavlja s radom. Međutim, da bi orkestar zadržao programsku orientaciju, kvalitet i kvantitet, radom tokom 1981. godine temelji se isključivo na osposobljavanju mладje grupe tamburaša koja se uvodi u izvodjenju programa.

Pored tamburaškog riješeno je pitanje i narodnog orkestra koji proširuje repertoar. Igrama iz Šumadije, te "Plesovima povardarja" i nekoliko narodnih kolupača upotpunjeno je dotadašnje repertoarsko područje.

Nastupima u užoj okolini te gostovanjima u Madjarskoj i Italiji kao i Rumunjskoj navedeni orkestar unatoč kadrovske problematike zadržava dobar nivo umjetničke kvalitete. Sredinom 1982. godine počinje druga generacija tamburaške škole, ali zbog izostanaka članova prestaje s aktivnim radom, rad obnavlja krajem 1982. godine i kontinuitet se nastavlja sve do danas, a nadamo se i u buduće.

Rad sekcije odvijao se uglavnom na proširivanju i obnavljanju repertoara te uklapanju mlađih članova u stariji sastav. Repertoar je proširen muzičkom pratnjom "Prigorskih plesova", "Banatsko momačko nadigravanje", "Makedonsko oro", te nekoliko tamburaških solo točaka.

Problemi u radu sekcije vezani su uz nerедovito dolaženje na probe, a mogu se djelomično i opravdati, iako ima slučajeva samovoljnog napuštanja sekcije (primjer Zorana Kovačevića).

Da bi se održao nivo rada sekcije potrebno je nabaviti nekoliko novih instrumenata (tapan, gajde, šargija, samica itd) jer su ovi instrumenti posudjivani, a bilo bi ih neophodno posjedovati za što kompletniji i kompleksniji repertoar. Takodjer bi trebalo sposobiti nove članove koji bi mogli raditi s tim instrumentima. Od postojećeg sastava tamburaškog orkestra za pohvalu je istaći Kirin Damira, Radač Ivana, a ispred pionirske sekcije Palaić Karmen. Sagledavajući izvještaj u cjelini ne smijemo biti zadovoljni postignutim već se moramo čvrše i odgovornije organizirati, te boriti za kvalitet i viši umjetnički nivo, što znači njegovati i širiti folklornu baštinu naroda i narodnosti Jugoslavije.

STRUČNI VODITELJ
Stevo Borić

FOTO KINO SEKCIJA

Foto kino sekcija četvrtu godinu djeluje kao samostalna grupa u okviru OSS sa programom usaglašenim sa programom rada društva. Od osnutka rad sekcijske se odvija po predviđenom planu, mada u nekom periodu taj plan nije u potpunosti bio izvršavan zbog raznih poteškoća počev od voditelja sekcijske (Rožić Ivana - Ife) koji je od osnutka sekcijske predano i savjesno radio neko vrijeme, ali zbog obiteljskih razloga povlači se sa te dužnosti. Rad sekcijske nakon toga postepeno stagnira. Nakon nekoliko mjeseci nekolicina aktivnih članova odlazi u vojsku tako da je još u većoj mjeri smanjen rad. Da rad ne bi potpuno obamro, u rad sekcijske uključuju se i stariji članovi društva, te u tom periodu prate i bilježe tok događaja u našem društву.

Osipanje članstva sekcijske nije nam bio jedini problem. Rad sekcijske velikim dijelom sputavao je nedostatak tehničkih pomagala (posjedujemo jedan foto aparat marke Yashika i jedan neispravan fleš), kao i nedostatak prostorije.

Krajem prošle godine osnovano je novo rukovodstvo sekcijske, dodijeljena nam je i prostorija. Takodje su nam odobrena i skromna sredstva za foto materijal. Uz vlastite foto aparate članova sekcijske radilo se na osposobljavanju za rad sa uredjajima za razvijanje filmova i izradu slika. Ta obuka sprovedena je kroz jedan tečaj u trajanju od 30 sati, a pohadjalo ga je 27 članova.

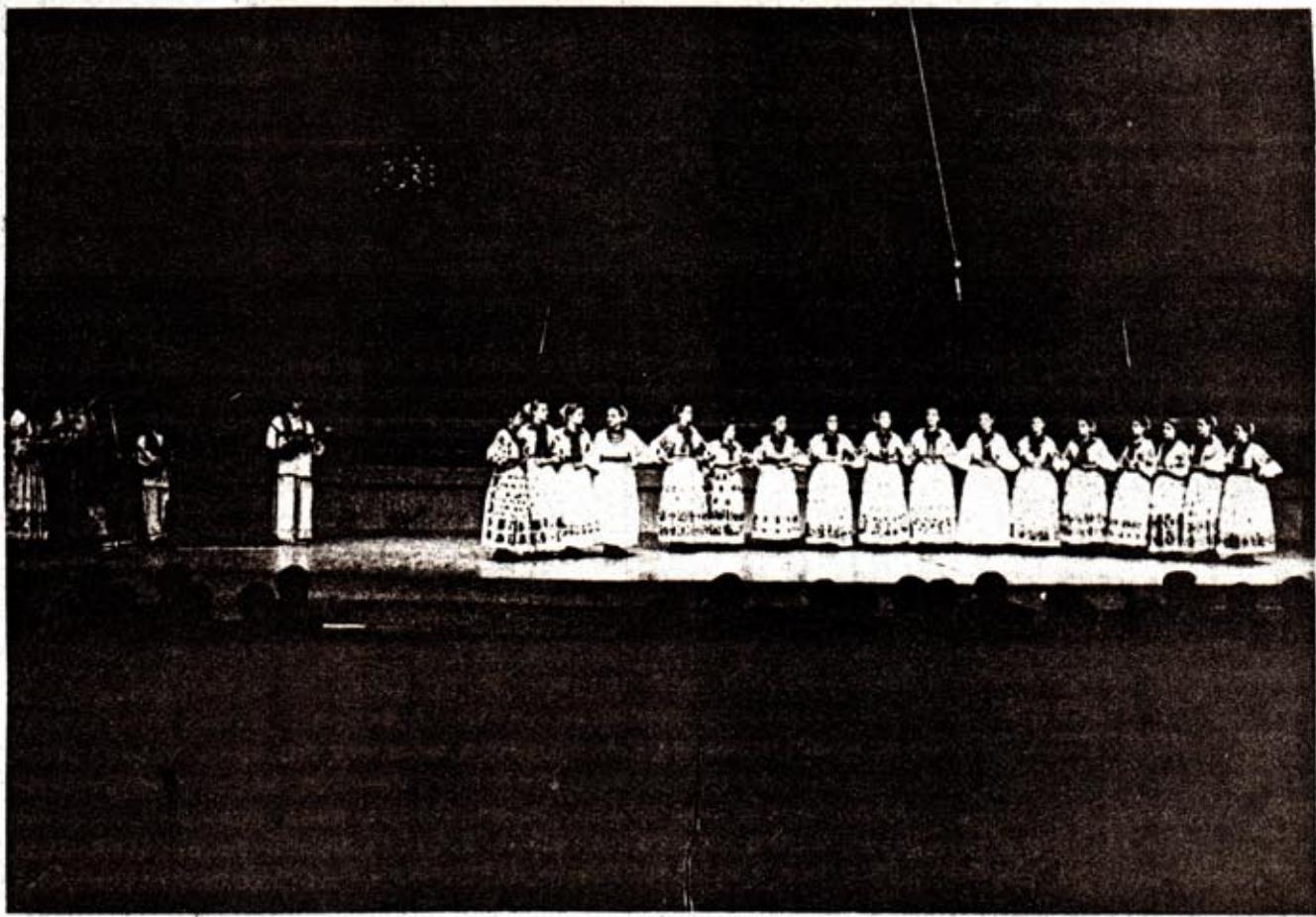
Članovi foto kino sekcijske zabilježili su gotovo sve nastupe naših sekcijskih gostovanja u Rumunjskoj, Madjarskoj, Italiji, kao i boravak naših sunarodnjaka iz Madjarske i Rumunjske kod nas.

Velikim dijelom sudjelovali smo u pripremanju izložbe povodom 60-obljetnice OSS.

Iscrpno su zabilježeni dogadjaji sa proslave. Snimljen je color-film u trajanju od 4,5 minute.

Predlažemo da se u plan rada sekcijske za ovu godinu izmedju ostalog staviti u prioritet snimanje kraćeg filma prema utvrdjenoj režiji o radu društva kao cjelini i pojedinih sekcijskih, te da se isti pohrani u povijesni arhiv.

Kruno Vnučec

Nastup folklorne sekcije CSS "Buševec" u Koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski" u Zagrebu - zabilježen objektivom foto kino sekcije

**IZVJEŠTAJ O RADU KNJIŽNICE ZA VREMENSKO RAZDOBLJE
1980., 1981. i 1982.**

Početkom 1980. godine knjižnica je doživjela veliki preokret jer su knjige naša vrlo vrijedna društvena imovina dobile konačno svoje pravo mjesto što je zasluga nekih članova društva, Upravnog odbora, a posebno Skupštine općine Velika Gorica koja je povodom proslave 60-te obljetnice postojanja i aktivnog rada društva poklonila police.

Za taj novi izgled naše knjižnice valja zahvaliti i nekim članovima društva koji su uz dobru volju i skromna novčana sredstva uspjeli srediti knjižnicu i nabaviti materijal za tehničko obavljanje poslova u knjižnici, te Skupštini općine Velika Gorica koja nam je izašla u susret. Pomogli su nam, takodjer, tzv. vajnski suradnici kao: "KRKO Mladost", NZ "Mätze Hrvatske", "Prosvjeta", "Znanje" iz Zagreba, koji su nam poklonili izvjestan broj knjiga i time znatno obogatili knjižni fond.

Drugovi koji su obavljali rad u knjižnici 1980. godine uveli su knjige u inventarne liste iz kojih se vidi da knjižnica te godine posjeduje 1180 knjiga što se pokazalo vrlo pozitivnim unatoč svim nedaćama koje su kočile i usporavale normalan rad knjižnice u prvim počecima 1980. godine, dok još knjižnica nije doživjela svoj preokret i dobila svoje pravo mjesto.

U 1981. godini kontinuitet rada knjižnice je naglo pao zbog subjektivnih razloga, a i objektivnih razloga nekih naših drugova koji su vodili knjižnicu tako da knjižnica gotovo i nije radila, no, međutim, rad se nešto popravio krajem godine dolaskom novoimenovanih knjižničara. Tadašnji knjižni fond iznosi je 1212 knjiga.

To, takodje, za nas predstavlja korak dalje u obogaćivanju knjižnog fonda. Rad knjižnice u početku nije tekao punim tokom, prvenstveno što se novoimenovani knjižničari nikako nisu mogli dogоворити i usaglasiti zajedničke staveve kako i kada početi i sastati se da bi knjižnica mogla početi s redovnim radom, nego uz mnogo molbe, apele i odluke Upravnog odbora imenovani za rad u knjižnici konačno su usaglasili svoje stavove i počeli s radom i u rekordnom roku osposobili knjižnicu za normalan i kontinuiran rad.

Nije nam bilo lako početi. Bilo je dosta problema na koje smo nailazili i s kojima smo se susretali.

Kao prvo knjige nisu bile složene onako kako norme bibliotečne gradje zahtijevaju, morali smo ih preslagivati da bi iste konačno dobile svoje pravo mjesto i neki izgled.

Knjige su slagane po abecednom redu time što smo posebno svrstali stručnu, posebno dječju i posebno beletristiku.

Odvojili smo knjige koje se više ne mogu izdavati čitaocima zbog oštećenja. Pošto smo knjige slagali ponovo na novi nama pristupačan način bili smo prisiljeni poraditi na tehničkoj obradi knjiga: lijepiti nove džepiće, naljepnice i datumnike. Nakon toga knjige smo uveli u inventarne liste tako da smo saznali stvarno stanje našeg knjižnog fonda.

Ustanovljeno je da raspolaćemo sa 1237 knjiga, od toga je za rashod 56 knjiga. Kontrolirajući članske kartice ustanovili smo da je 21 knjiga van knjižnice, kod članova knjižnice koji ih na vrijeme nisu vratili, a iste se nalaze kod:

1. Bobetić Damir:	L. N. Tolstoj "Ana Karenjina" I i II dio.
2. Kovačević Miroslav:	"Sveznadar"
3. Kirin Jasna:	Dobriša Cesarić "Slap"
4. Lučan Verica:	Gundulić "Osman" i "Suze sina razmetnoga"
5. Sovina Mladen:	M. Držić "Novela od Stanca"
6. Sovina Marica:	Traven "Blago Siera Madre" i "Mrtvački brod"
7. Trumbetaš Branka:	Cronin "Tri ljubavi"
8. Žugaj Zlatko:	A. Šenoc "Zlatarevo zlato" i "Čuvaj se senjske ruke"
	Časopis "KAJ" - 10 komada.

Posudioci koji knjige nisu vratili lijepo se umoljavaju da knjige što je moguće prije vrati u knjižnicu što im je i dužnost.

Naša knjižnica posjeduje popriličan broj knjiga, ali najviše je tražena školska lektira koje mi nemamo u dovoljnem broju ili je uopće nemamo prema novo-reformiranom školskom programu.

I konačni naš zaključak je da knjižnica s danom 31.12.1982. posjeduje 1237 knjiga. S obzirom na aktualnost potrebe za knjigama posebno djece, omladine i učenika nedostatan broj naslova neophodno je upotpuniti ili nabavom, poklonima ili suradnji s NS "Juraj Kokot" i njihovom pokretnom knjižnicom.

Na kraju izvještaja pozivamo sve članove knjižnice, kao i one koji to još nisu a žele biti, da dodju svake nedjelje u prostoriju knjižnice od 16.30 do 19.00 sati, da se učlane i izaberu knjigu ili djelo koje će ih zanimati, a uvjereni smo da svaki naš mještanin u postojećem fondu knjiga ipak može naći naslov za čitanje prema interesu i potrebi.

ZA KNJIŽNICU
Ivan Detelić

A. G. MATOŠ

*U predahu od kupovanja
novih cipela i burnog
prebučnog atomskog vijeka
boemska duša i Matoš
sjede jedno do drugog
na gornjogradskoj klupi
povrh Zakmardijevih stuba.*

*Pričaju ... pričaju ...
riječ po riječ
povjerljivo prijateljski
kroz tišinu krovova
o svem što ne dospjehu
reć u mimohodu generacija.*

Djurđica Robić

IZVJEŠTAJ POVIJESNOG ARHIVA OSS BUŠEVEC

Povijesni arhiv OSS Buševec već dulje vremena djeluje u našem društvu kao aktivnost društva koja se svake godine obogaćuje novim arhivskim sadržajem.

Nije ništa novo ako se i ovoga puta na početku konstatira da još uvijek nije riješen problem oko prostorije povijesnog arhiva. To se odnosi na vlažnost u prostoriji, ali ako imamo u vidu da uskoro predstoji adaptacija Doma kulture, nadamo se da će adaptacijom i taj problem biti skinut s dnevnog reda.

Naš povijesni arhiv momentalno sadrži pisane materijale koji govore o aktivnosti u Buševcu bez obzira na djelatnost, a isti su nam bili dostupni. Posebno mjesto zauzima materijal koji govori o aktivnosti OSS od njegovog osnutka pa do današnjeg dana.

Ako bismo sada napravili jedan letimičan presjek što taj arhiv sadrži onda bismo vidjeli što tu ima: svi zapisnici sa sastanaka UO, svi brojevi Glasa Buševca, Godišnjaci, plakati sa priredbama, neki dokumenti SD "Polet", neki dokumenti OPZ Buševec, novinski izresci koji govore o Buševcu.

Posebno treba spomenuti da posjeduje oko 900 komada fotografija te oko 220 minuta trajanja filma super 8. Ove fotografije i filmovi ne nalaze se u ormaru već na čuvanju kod nekih članova UO OSS iz već spomenutih razloga bojazni od propadanja. Svi filmovi i slike upisani su u knjigu evidencije kao i sav ostali materijal. Ovdje treba još spomenuti da više od pola prostora u ormaru zauzimaju stare knjige koje nemaju baš sve neku naučnu vrijednost, ali neke sadrže tekstove iz prošlosti Buševca i samim time što ih je većina starija od 100 godina. Da bi se oslobođio prostor za ostali arhivski materijal trebalo bi naći dostoјno i sigurno mjesto gdje bi se čuvale te knjige i njima slični materijal.

Ovdje treba spomenuti da u proteklih nekoliko godina sav materijal sistematski uvodimo u knjigu evidencije kako bismo se lakše snalazili u samom ormaru.

Na kraju htio bih pozvati članstvo i organizacije sela da ukoliko imaju pisanog materijala kojemu je mjesto u arhivu, bilo bi poželjno i valjano kako bi se trajno sačuvao za buduće naraštaje da ga donesu u arhiv OSS Buševec.

ARHIVAR
Ivan Kos

**BLAGAJNIČKO-FINANSIJSKO POSLOVANJE ZA VREMENSKO
RAZDOBLJE 1980., 1981. i 1982. GODINE**

U ukupnim prihodima prikazani su izvori sredstava po namjeni za redovnu djelatnost društva od SIZ-a kulture općine Velika Gorica, USIZ-a grada Zagreba i Komisije za kulturne veze sa inozemstvom SRH, za kulturnu suradnju sa inozemstvom kao i iz vlastitih izvora i poklona članova, te preneseni saldo iz prošlih godina.

Sredstva za redovnu djelatnost i obaveze prema SAS-u o slobodnoj razmjeni rada u nominalnom iznosu su ista za svaku godinu u razmatranom razdoblju, iako je SIZ kulture raspolažao u globalu sa uvećanim sredstvima, dok su troškovi u odnosu na prethodnu godinu porasli.

Sredstva za kulturnu suradnju sa inozemstvom a s obzirom na mjere štednje i stabilizacije umanjena su nam u godini 1981. i 1982. za 10%, te smo u tom vidu djelatnosti u 1981. godini imali gubitak, budući da smo ipak htjeli biti do sljedni i principijelni u dogovoru te kulturne suradnje s obzirom na javnost u inozemstvu, dok smo u 1982. smanjili obim sadržaja kulturne suradnje i pokrili troškove za istu.

Preneseni saldo iz prošlih godina u stvari i nije postojao jer su dospijevala plaćanja stvorenih obaveza iz proteklih godina. Vlastiti izvor sredstava koji je za protekle dve godine uvećan u odnosu na 1980. godinu nije bio dovoljan za pokriće troškova koje je trebalo pokrivati iz istih (troškovi održavanja godišnje skupštine i sl.).

Te troškove kao i troškove osiguranja društvenih prostorija u svrhu neophodne društvene samozaštite pokrili smo iz namjenskih sredstava od prodaje knjige "Tragom vezirskog tuga" koja su već većim dijelom bila osigurana za povrat našoj omladini 1981. te u cijelosti vraćena iduće godine, kao i sredstvima u vidu poklona članova društva.

Sredstva dobivena u svrhu prema SAS-ima o slobodnoj razmjeni rada trošena su strogo namjenski a iz vlastitih izvora gdje su bila najpotrebni, dok je u svakom trenutku bila prisutna maksimalna moguća štednja.

Prilog: Tabelarni prikaz prihoda i rashoda za godinu 1980., 1981. i 1982.

Izvor podataka: Završni računi - za 1980. blagajnik Marijan Tomašić,

- za 1981. i 1982. blagajnik Milenko Tošić.

PREGLED O FINANCIJSKOM POSLOVANJU 1980., I 1982. GODINE

31

R. br.	I P R I H O D I	G o d i n a	
		1980.	1981. 1982.
1.	Saldo iz prošle godine	87.144,20	92.468,50
2.	SIZ kulture općine Velika Gorica	240.000,00	240.000,00
3.	USIZ kulture grada Zagreba	123.700,00	72.000,00
4.	Republički komitet za kulturu, prosvjetu i fizičku kulturu	113.500,00	123.750,00
5.	OOSO Buševac - posudba za štampanje knjige	40.000,00	77.000,00
6.	MZ Buševac - posudba za štampanje knjige	40.000,00	
7.	Prodane knjige "Oproštajna večera"	8.405,00	13.600,00
8.	Prodane knjige "Tragom vezirskog tuga"	6.080,00	28.820,00
9.	Članarina	1.000,00	8.120,00
10.	Nagrada za nastup folklorne sekcije	33.370,00	15.000,00
11.	Ulažnina na priredbama	6.591,00	10.380,00
12.	Prodane znake	21.000,00	8.190,00
13.	Prilog članova društva za put u Mađarsku	38.000,00	10.060,00
14.	Pomoć DUR-a za knjigu "TVT"	10.000,00	180,00
15.	Općina Velika Gorica		
16.	Poklon od druge Blaže Morvačića		
17.	Poklon od drugarice Ane Ljubić		
18.	MZ Buševac za adaptaciju Doma kulture		
19.	Ostali prihodi		
	UKUPNI PРИХОДИ:	632.290,20	752.863,50
			559.481,35

R. br.	II RASHODI	G o d i n a	
		1980.	1981.
1.	Proslava 60-godišnje društva	114.576,65	19.800,00
2.	Troškovi ugošćenja smarodnjaka iz Mađarske	48.466,00	159.820,35
3.	Troškovi ugošćenja smarodnjaka iz Rumunjske		
4.	Troškovi odaska u Mađarsku	52.600,00	
5.	Troškovi odaska u Rumunjsku		
6.	Naknada stručnim voditeljima	94.875,00	116.840,00
7.	Prijevози na nastupe, dovoz i odvoz nošnji, prevoz kulisa	111.140,00	47.521,00
8.	Štampanje knjige "Tragom vezirskog tuga"		34.924,20
9.	Narodne nošnje i drugo za folklornu sekciju	108.120,00	
10.	Nagrade i priznanja članovima	25.100,00	20.000,00
11.	Troškovi godišnje skupštine	6.492,40	
12.	Osiguranje prostorija društva		
13.	Kostimi, kulise	7.391,70	8.227,00
14.	PTT, kancelarijski materijal, foto-materijal i slično	7.149,40	
15.	Popravak instrumenata i žice	13.001,70	7.092,50
16.	Preplate, čestitke, tarifa	3.470,00	8.526,40
17.	Štampanje godišnjaka	15.597,00	8.832,05
18.	Harmonika	15.770,00	4.500,00
19.	Vraćena posudba MZ Buševac	19.000,00	4.800,00
20.	Adaptacija Doma kulture	12.000,00	4.683,30
21.	Ostali materijalni rashodi (zastave, cvijeće, vijenci i prehrambena roba)	40.000,00	
22.	Vraćena posudba OSSO Buševac	120.697,06	40.469,20
23.	Seminar za stručne voditelje		6.761,80
	UKUPNI RASHODI :	539.821,71	682.502,15
			464.090,05
REKAPITULACIJA			
1.	UKUPNI PRIHODI	632.290,20	752.863,50
2.	UKUPNI RASHODI	539.821,70	682.502,15
3.	SALDO	92.468,50	95.391,30

B R O J K A

*Cijeli život je brojka. Rulet spretnih i nespretnih Brojki.
Što me tako zaprepašteno gledate?*

Na poklon prvi puta broj dobivamo rođenjem ... u školi u djačkom imenu vode nas pod tim i tim brojem ... u mravinjaku studenata na fakultetu smo brojka ... kad umremo pokazatelj smo prirodnih i neprirodnih smrti.

Živimo od brojeva: hiljadarki, stotinarki i sitnih para ...

Djurđica Robić

**PLAN RADA DRUŠTVA ZA RAZDOBLJE
1980., 1981. i 1982. GODINE**

Kod predlaganja plana rada za navedeno razdoblje uzeli smo u obzir kontinuitet rada, dostignuti sadržaj, opseg i kvalitetu kao i interes i potrebu za ovakav rad medju našim članovima, a napose omladinom i učenicima osnovne škole.

Novčana sredstva za ponudjeni program zatražili smo od SIZ-a kulture općine Velika Gorica, kao i od zainteresiranih gradskih i republičkih ustanova za financiranje slijedećih sekcija i aktivnosti:

1. Dramska grupa,
2. Recitatorska sekcija,
3. Plesna sekcija i podmladak - 2 grupe,
4. Vokalna sekcija i podmladak,
5. Tamburaška sekcija uključujući i narodni orkestar i podmladak,
6. Foto-kino sekcija,
7. Izdavačka djelatnost,
8. Knjižnica,
9. Povijesni arhiv (priklupljanje arhivske gradje),
10. Organizacija proslave značajnih datuma naše novije povijesti,
11. Kulturna suradnja s inozemstvom,
12. Za ostalo navedeno u prijedlogu plana (ogrijev, kancelarijski materijal, PTT troškovi, sanduci za prijenos narodnih nošnji i smještaj istih),
13. Adaptacija Doma kulture (druga faza).

Medjutim, realizacija predloženog plana rada ovisi isključivo o odobrenim novčanim sredstvima i učeštu članova društva i naših mještana, dok su ostali uvjeti ispunjeni ili su organizaciono i akcionalno pripremljeni odnosno u tom postupku. No, nadajmo se da će nam zatražena sredstva biti i odobrena, te naši članovi i mještani i dalje pomagati društvo i tako omogućiti daljnji rad kako ne bi došlo do smanjenja rada. Smatramo da nije potrebno detaljno analizirati predloženi plan rada, već želimo istaknuti i uključivanje većeg broja mladih u rad sekcija.

Predloženi slijedeći plan rada za godinu 1981. i 1982. usvojen je na godišnjim skupštinama.

Sve navedene elemente, odnosno utjecajne faktore na rad društva uzeli smo u obzir kod predlaganja plana rada za 1983. godinu, te predlažemo skupštini da isti usvoji (tab. str. 34).

PRIJEDLOG PLANA RADA DRUŠTVA ZA 1983. GODINU

1. Radno i svečano obilježiti 60-tu obljetnicu prve dramske predstave našeg društva te 10-tu obljetnicu osnivanja folklorne sekcije.
2. Održati premijeru igrokaza "Češalj" od F. Hadžića.
3. Recitatorska i folklorna sekcija da pripreme program za obilježavanje značajnih datuma.
4. Plesna, vokalna i tamburaška sekcija i dalje da uvježbavaju pjesme i plesove naših naroda i narodnosti, te da uključe u sekcije nove članove.

TABELARNI PRIKAZ PLANA RADA DRUŠTVA

R. br.	O P I S	Godina		
		1980. 19	1981. 19	1982. 19
1.	Održati premijeru igrokaza "Krepost gde ne štima sreću včini" od Augusta Kočebne u adaptaciji Borislava Mrkšića;	+		
2.	Recitatorska sekција да припреми програм за smotru "Mladih stvaralaca" u Grubišnom Polju odnosno za obilježavanje značajnih datuma;	+		
3.	Plesna-vokalna i tamburaška sekција i dalje da uvježbavaju pjesme i plesove naših naroda i narodnosti, te da uključe u sekcijske nove članove;	+ + +		
4.	Organiziranje i održavanje 60-te obljetnice postojanja i aktivnog rada društva, te da se u tu svrhu, a prema mogućnostima, tiska i brošura - knjiga o 60-godišnjem radu društva;	+ +		
5.	Foto-kino sekција, da prikuplja materijale za arhiv, te zabilježi nastupe naših sekacija i ostalo;	+ + +		
6.	I dalje održavati kulturnu suradnju sa drugim KUD-ovima, OOUR-ima i s ostalim ustanovama te organizirati nastupe svih naših sekacija, a u skladu sa samoupravnim sporazumom sa SIZ-om kulture, te sudjelovanje na raznim festivalima i smotrama prema mogućnostima i potrebama;	+ + +		
7.	I dalje održavati kulturnu suradnju sa sunarodnjacima u susjednim zemljama;	+ + +		
8.	Obilježavanje značajnih datuma iz naše novije povijesti;	+ + +		
9.	I dalje putem "Godišnjaka" raditi na informiranju i organiziranju rada na kulturno-prosvjetnoj i umjetničkoj djelatnosti;	+ + +		
10.	U narednom razdoblju obavezno dati izraditi članske knjižice OSS i dati svakom članu;	+ + +		
11.	Organizirati odnosno uključiti se u ostale djelatnosti u domeni kulturno-prosvjetnog i umjetničkog rada;	+ + +		
12.	Održati premijeru igrokaza "Mladi Gospodin" od A. Šenoe;	+ +		
13.	Recitatorska sekција da pripremi program za obilježavanje značajnih datuma;	+ +		
14.	Nabaviti sanduke za prijenos narodnih nošnji i kostima, izradići sistem vješalice za spremanje istih u društvene prostorije, a s tim u vezi izvršiti potrebne radove u društvenim prostorijama u svrhu potpune sigurnosti i čuvanja društvene imovine tj. društvene samozaštite;	+ +		
15.	Održati premijeru igrokaza "Krstitke" od M. Kerstnera;	+ +		
16.	U organizaciji SIZ-a kulture općine Velika Gorica sudjelovati u snimanju LP ploče;	+ +		
17.	U realizaciji programa rada uključiti prvenstveno članove do sada neaktivne, a posebno omladinu u sekcijski rad.	+ +		

5. Foto-kino sekcija da prikuplja materijale za arhivu, te zabilježi nastupe naših sekcija i snimi kraći film o pregledu cijelokupnog rada društva, te zajedno sa društveno i DPO, a prema mogućnostima i radu navedenih kao i najznačajnije osobitosti sela prema detaljno utvrđenoj režiji.

6. I dalje održavati kulturnu suradnju sa drugim KUD-ovima, OOUR-ima i ostalim ustanovama te organizirati nastupe svih naših sekcija, a u skladu sa SAS-om sa SIZ-om kulture, te sudjelovati na raznim festivalima i smotrama prema mogućnostima i potrebama.

7. I dalje održavati kulturnu suradnju sa sunarodnjacima u susjednim zemljama, te radno i svečano obilježiti 10-tu obljetnicu suradnje sa DSJS (Mađarska) i Klokočićem (Rumunjska).

8. Obilježavanje značajnih datuma iz naše novije povijesti s akcentom na 40-tu obljetnicu II zasjedanja AVNOJ-a.

9. Tiskati trobroj Godišnjaka (14-16), te time informirati o radu i organizaciji rada na kulturno-prosvjetnoj i umjetničkoj djelatnosti za razdoblje 1980-1982. i dalje raditi na istom za 1983. (tiskati br. 17).

10. U narednom razdoblju tiskati članske knjižice i dati svakom članu, memorandume i univerzalne novogodišnje čestitke, kao i, a u svrhu i s ciljem potpune i kompletne evidencije članova i praćenja aktivnosti, matičnu knjigu članova i osobne kartone.

11. Nabaviti sanduke za čuvanje i prenošenje narodnih nošnji i kostima.

12. I dalje voditi brigu i čuvati društvenu imovinu, a u svrhu društvene samozaštite.

13. U svrhu poboljšanja uvjeta rada, održavanja kulturnih programa i proširenja kulturnih sadržaja našim mještanima, uključiti se u rad i organizaciju sa DPO Buševca na adaptaciji Doma kulture.

14. U realizaciji programa rada uključiti prvenstveno članove do sada neaktivne a posebno omladinu, u sekcijski rad, te prema mogućnosti i ostale zainteresirane.

15. Organizirati, odnosno uključiti se u ostale djelatnosti u domeni kulturno-prosvjetnog i umjetničkog rada.

UPRAVNI ODBOR

ZAKLJUČCI SKUPŠTINE

1979-1981. g.

R. br.	O P I S	Godina		
		1979.	1980.	1981.
1.	Usvajaju se u cijelosti izvještaji o radu društva u 1979. godini:			
a)	Upravnog odbora,	+	+	+
b)	Dramske i recitatorske sekcije,	+	+	+
c)	Plesne sekcije,	+	+	+
d)	Tamburaško-vokalne sekcije,	+	+	+
e)	Foto-kino sekcije,	+	+	-
f)	Finansijskih odnosno blagajničkih poslova	+	+	+
2.	Prihvata se izvještaj Nadzornog odbora.	+	+	+
3.	U cijelosti se usvaja prijedlog plana rada Upravnog odbora za tekuću godinu.	+	+	+
4.	Donosi se pravilnik o dodjeli nagrada te donosi odluka o priznanjima koja glasi:			

R. br.	O P I S	Godina		
		1979.	1980.	1981.
	<i>Svim članovima društva koji su prije rata nastupali najmanje jedanput u bilo kojoj tadašnjoj sekciji, dodjeljuje se priznanje u obliku Zahvalnice. Navedeni kriteriji ne odnose se na poslijeratno razdoblje jer se članovi svojim radom mogu uključiti u kriterije Pravilnika o nagradama.</i>	+/-	-	-
5.	<i>Na osnovi obrazloženja Upravnog odbora, a u skladu sa Pravilnikom o nagradama donosi se odluka o dodjeli Povelje predsjedniku društva Stjepanu Robiću.</i>	+/-	-	-
6.	<i>Zadužuje se Upravni odbor da pomoći svoje komisije izradi prijedlog izvanrednoj skupštini, koja se treba održati prije svečane sjednice povodom 60-te obljetnice društva, za dodjelu nagrada kao i prijedlog za imenovanje počasnih članova čiji bi čin bio na svečanoj sjednici.</i>	+/-	-	-
7.	<i>Donosi se odluka o radnom i svečanom obilježavanju 60-te obljetnice Ogranka "Seljačke slove" 3. kolovoza u koje se aktivno trebaju uključiti svi članovi društva. Zadužuje se Upravni odbor da prema mogućnostima i opsegu jubileja vrši organizacione pripreme i program proslave te da s tim u vezi formira organizacioni odbor i prema potrebi ostale komisije</i>	+/-	-	-
8.	<i>Usvaja se izmjena člana 8. Pravilnika o dodjeli nagrada</i>	+/-	-	-
9.	<i>U svrhu osiguranja kontinuiteta rada potrebno je uključiti u rad i zainteresirati veći broj mlađih, pojačati rad mlađih ekipa a napose tamburaške škole</i>	+/-	-	-
10.	<i>Za sljedeću godišnju skupštinu pripremiti prijedlog izmjene i dopune statuta te izvršiti organizacione pripreme u svrhu provodjenja kolektivnog rada, rukovodjenja i odgovornosti.</i>	+/-	-	-
11.	<i>Usvajaju se prijedlozi u izvještaju o radu Upravnog odbora:</i> <i>a) prvenstveno uključiti u rad neaktivne ili nedovoljno aktivne članove društva, te koji ne žele raditi brisati iz evidencije članstva;</i> <i>b) Utvrđuje se godišnja članarina u iznosu od 60,00 dinara za članove u radnom odnosu i sa drugim primanjima i 30,00 dinara za ostale članove;</i> <i>c) U svrhu boljeg i detaljnijeg informiranja članova o radu društva tokom godine tiskati dvobroj 14-15. "Godišnjaka";</i> <i>d) Izraditi članske knjižice te dostaviti svakom članu;</i> <i>e) Formirati podmlatke u sekcijama u kojima oni ne postoje;</i> <i>f) raditi na ispunjenju uvjeta rada foto-kino sekcije u svrhu izvršenja programa rada iste;</i> <i>g) Raditi na početku kontinuiranog rada knjižice;</i>	+/-	-	-

R. br.	O P I S	Godina		
		1979.	1980.	1981.
12.	za slijedeću godišnju skupštinu, a u skladu sa Zakonom o udruženju građana i društvenim organizacijama, pripremiti prijedlog izmjene i dopune statuta te izvršiti organizacione pripreme u svrhu provođenja kolektivnog rada, rukovodjenja i odgovornosti.			

Izvor podataka: Knjiga zapisnika skupštine društva.

IZVJEŠTAJ NADZORNOG ODBORA

Nadzorni je odbor u vremenskom razdoblju 1980-1982. godine pratio rad društva, aktivnost članova društva, provođenje u djelu odluka Skupštine, Upravnog i Izvršnog odbora, finansijskog poslovanja i čuvanja društvene imovine za svaku godinu zasebno, te o tome podnosi izvještaj na godišnjoj skupštini društva.

Uvidom u finansijske dokumente konstatirano je da je finansijsko poslovanje vodjeno uredno, ažurno i u skladu sa zakonskim propisima. Sve uplate i isplate vršene su na temelju vjerodostojne dokumentacije i ovjerene od strane ovlaštenih osoba. Sredstva su korištena namjenski a o njihovu korištenju odluku je donosio Upravni odbor. Prihodi sredstava, rashodi i salda prikazanih u završnom računu za 1980., 1981. i 1982. (vidi tabelu) odgovara stvarnom stanju.

Imovina društva je provedena kroz inventurne liste, te je utvrđena odnosno procijenjena vrijednost cijelokupne društvene imovine. Također, postoji popis osoba kod kojih se nalaze pojedini dijelovi društvene imovine na čuvanju (nošnje, kostimi i slično), jer još uvijek nema potrebnog namještaja i neophodnog osiguranja od eventualne kradje za smještaj navedene imovine koja bi se tada nalazila u društvenim prostorijama. Organizacione pripreme u cilju rješenja navedenog su u toku.

Pregledom knjige zapisnika sa sastanaka Upravnog odbora, koji su uredno i ažurno vodjeni vidljivo je da je Upravni odbor i Izvršni odbor provođeno u djelu akcije i aktivnosti u skladu programa rada i zaključaka Skupštine kao i u skladu programa mjera za provođenje štednje i stabilizacije.

Sastanci Upravnog i Izvršnog odbora održavani su prema potrebi. Na sastanku Upravnog odbora redovno su bili pozivani i članovi Nadzornog odbora. Na dobro pripremljene sastanke uvijek se odazivala nadpolovična većina članova, a odluke su donašane pravovaljano.

Izvor podataka: Izvještaji Nadzornog odbora za 1980., 1981. i 1982. god.

Josip Robić - Haba.

ZALÍZEK SONCA

Gledela sem sonce
kad je zalazio za breg.
Bilo je črreno
kak žeravica ogna.

Gledela sem sonce
i mislila o rožicami
belem i žutem,
o lastavicem
tere su tek stigle.

Gledela sem sonce
a nis ga videla.
Zaklopila sem oči.

A kad sem ih pak otprla,
već se je sonce za breg skrilo
i nestalo je se lepote
ko da je nigdar ni ni bilo.

Kirin Jasna

**UPRAVNI, IZVRŠNI I NADZORNI ODBOR
1980-1982.**

R. br.	Č L A N O V I	Godina		
		1980.	1981.	1982.
<u>I UPRAVNI ODBOR:</u>				
1.	Stjepan Robić, dipl. ecc. (Stjepana)	+	+	+
2.	Bobetić Branka (Dragutina)	+	+	+
3.	Detelić Branko (Mate)	+	-	-
4.	Detelić Franjo (Josipa)	+	+	+
5.	Glavaš Ivan	+	-	-
6.	Gregorec Marina	+	-	-
7.	Horvačić Stjepan (Franje)	+	-	-
8.	Katulić Marija (Drago)	+	+	+
9.	Katulić Marinko (Nikole)	+	-	+
10.	Kos Ivan (Josipa)	+	+	+
11.	Kovačević Josip (Josipa)	+	+	+
12.	Robić Barica (Vida)	+	+	+
13.	Robić Marija (Stjepana)	+	+	+
14.	Robić Stjepan (Franje)	+	-	-
15.	Robić Stjepan (Jakoba)	+	+	+
16.	Rožić Ivan (Antuna)	+	+	+
17.	Rožić Mladen (Tome)	+	-	-
18.	Rožić Stjepan (Petra)	+	-	-
19.	Tomašić Marijan	+	+	+
20.	Tošić Milenko	-	+	+
21.	Vinter Draga (Franjo)	+	-	-
22.	Zvonko Vnučec	-	+	+
23.	Ivica Detelić (Ivan)	-	+	+
24.	Dubravka Katulić (Josipa)	-	+	+
25.	Stjepan Katulić (Ivana)	-	+	+
26.	Damir Kovačević (Franje)	-	+	-
27.	Željko Kovačević (Josipa)	-	+	+
28.	Majcenić Lidija	-	+	+
29.	Založnik Darko (Stjepana)	-	+	+
30.	Žugaj Zlatko (Antuna)	-	+	+
<u>II NADZORNI ODBOR:</u>				
1.	Kovačević Josip (Ivana)	+	-	-
2.	Robić Juraj (Franje)	+	-	-
3.	Detelić Ivan (Andrije)	+	-	-
4.	Josip Robić (Janka)	-	+	+
5.	Glavaš Ivan	-	+	+
6.	Josip Vinter	-	+	+

R. br.	Č L A N O V I	Godina		
		1980.	1981.	1982.
<u>III IZVRŠNI ODBOR</u>				
1.	Robić Stjepan (Stjepana)	+	+	+
2.	Bobesić Branka (Dragutina)	+	+	+
3.	Tomašić Marijan	+	-	-
4.	Rožić Ivan (Antuna)	+	+	+
5.	Tošić Nada	+	-	-
6.	Tošić Milenko	-	+	+
7.	Vnučec Zvonko	-	+	+

Izvor podataka: Knjiga zapisnika skupštine i Upravnog odbora.

NAPOMENA:

Upravni odbor sačinjava dvadesetjedan član.

Na izbornoj i izvještajnoj skupštini za 1978. održane 10. ožujka 1979. godine, umjesto izabranih kandidata Tošić Milenka i Detelić Branka, do iduće izborne skupštine kooptirani su Rožić Ivan (Ivana) i Katulić Stjepan (Ivana).

Odlaskom na odsluženje vojnog roka u mandatnom razdoblju 1981-1982. umjesto Damira Kovačevića kooptiran je Marinko Katulić.

DODIJELJENE JEDNOGODIŠNJE NAGRADA**I Odluka**

Na temelju člana 4. Pravilnika o dodjeli nagrada Upravni odbor Ogranka "Seljačke slove" donio je odluku, na sjednici održanoj 05.03.1981. g. u skladu sa članom 6. istog Pravilnika, a na prijedlog sekcija o dodjeli jednogodišnjih nagrada. Nagrade se dodjeljuju za doprinos u radu sekcije za godinu 1980.:

1. Dubravka Katulić	- Plesna sekcija
2. Marinko Katulić	- Tamburaška sekcija
3. Vesna Katulić	- Vokalna sekcija
4. Lidija Majcenih	- Recitatorska sekcija
5. Darko Založnik	- Dramska sekcija

II Odluka

Na temelju člana 4. Pravilnika o dodjeli nagrada Upravni odbor Ogranka "Seljačke slove" donio je odluku, na sjednici održanoj 9. ožujka 1982. g. u skladu sa članom 6. istog Pravilnika a na prijedlog sekcija o dodjeli jednogodišnjih nagrada. Nagrade se dodjeljuju za doprinos u radu sekcije za 1981. godinu:

1. Ivica Detelić	- Plesna sekcija
2. Marija Katulić	- Vokalna sekcija
3. Siniša Katulić	- Tamburaška sekcija
4. Branka Rožić	- Dramska sekcija

Za osobito zalaganje i rad u društvu kroz ostale djelatnosti, Upravni odbor je donio odluku, takodjer, na osnovu člana 2. i člana 6. istog Pravilnika o dodjeli jednogodišnje nagrade:

1. Mojmir Golemac
2. Stevo Boric
3. Branka Bobesic

- strucni voditelj plesne sekcije
- strucni voditelj tamburaške sekcije
- tajnik društva.

AKTIV SK OSS BUŠEVEC

Razdoblje izmedju 1980. i 1982. g. možemo nazvati najtužnijim razdobljem u povijesti SKJ. Gubitkom svog predsjednika druga Tita, SK nije izgubio i Titov lik, Titove misli i djela, nego je na njegovim djelima nastavio trasirati još čvršće put prema njegovoj viziji i stremljenju. Kad sam rekao najtužnije razdoblje mislio sam na još jedan gubitak koji je zadesio SKJ. Gubitkom jednog od najbližih suradnika druga Tita druga dr Vladimira Bakarića. Njihov put smo slijedili i slijedit ćemo i dalje. Aktiv SK našeg društva u prošlom razdoblju bio je što se sada tiče još aktivniji, još discipliniraniji u izvršavanju svojih poslijeratnih zadataka, kako na nivou našeg društva tako i na nivou MZ i ostalih djelatnosti gdje se rad Aktiva SK mogao koristiti i gdje su oni kao članovi SKJ mogli djelovati. Ukoliko pogledamo rad članova Aktiva SK u društvu može se reći da su (mislim na većinu članova) zadatke obavili dostojno svom komunističkom opredjeljenju.

Moram reći da je prošlo razdoblje za nas komuniste organizirane u društvu OSS bilo radno do te mjere da se bez uključivanja većine članova SK taj rad ne bi u potpunosti mogao izvršiti. Mislim ovdje na proslavu 60-te obljetnice društva, kao i ostale zadatke unutar sekcija kao i učešće svih članova u pripremi i izvršenju obaveza za uređenje mjesnog samodoprinosu, te pripremi za odredjene radove i zahvate u Domu kulture. Tu je naravno i naša obaveza da budemo više prisutni u narednom razdoblju.

Organiziranim uključivanjem članova SK u spomenute aktivnosti, oni su svojim ponašanjem dali primjer ostalim članovima društva da aktivnije prionu izvršavanju svih postavljenih zadataka. Naravno da ima izuzetaka, ali oni ne čine pravilo niti ga potvrđuju, osobito zato što je to bio, mogu slobodno reći mali broj članova SK.

Što se tiče rada komunista članova Aktiva SK u sekcijama, tu su, također, postignuti odgovarajući rezultati iako ne svugdje podjednako. No, sve ukupno uzevši ti rezultati su, takodjer, vidljivi. Moramo znati da su u prošlom razdoblju članovi nekih sekcija društva bili u inozemstvu gdje su i nastupali. Bio je tamo i velik broj članova društva, a da nikada i nigdje nije došlo do bilo kakvih protudruštvenih reagiranja što mislim da treba zahvaliti odgoju naše omladine na tom planu, te roditeljskoj odgovornosti.

Uz sve radne uspjehe naravno ima i situacija gdje nismo najbolje radići, ili smo se bavili drugim aktivnostima ili smo nedovoljno poštovali zacrtani program. Ovdje mislim isključivo na ideološko osposobljavanje članova sekcija što bi se odražavalo na prijem mlađih u SKJ.

Tu u buduće moramo više raditi. Kako sam rekao ima određeni broj članova SK koji nisu dovoljno aktivni kako u Aktivu SK Društva OSS tako i Aktivu SK MZ. Ima članova SK koji se još uvijek ponašaju nekomunistički jer ih moramo otkrivati kao da su članovi tajne organizacije a ne organizacije avangarde radničke klase. A bilo je članova SK koje smo u proteklom razdoblju razmatrali zbog statutarnih prekršaja te smo ih kao takve predlagali njihovim OOSK za isključenje što je i učinjeno. To neupućenima daje nekako lošiju sliku rada članova SK, ali vam mogu reći da tako raste disciplina u radu i učvršćuje se snaga Aktiva SK kao i članova SK u cjelini.

Mi, članovi SK organizirani u Aktivu SK društva moramo i nadalje biti čvrsto povezani sa svim DPO Buševca, tako ćemo sve zadatke bolje i lakše izvršavati. Svi smo svjesni što znači biti budan i revolucionaran na putu izgradnje našeg samoupravnog socijalističkog društva. Takvi smo dosada bili, takvi moramo i dalje ostati, jer samo to je garancija našeg boljeg rada, naše bolje budućnosti.

Od osnivanja našeg Aktiva SK u društvu prošlo je ne tako puno vremena, ali se njegov utjecaj može vidjeti na svakom mjestu i svim DPO Buševca.

zbog toga moram reći da je naše postojanje u ovako organiziranom obliku u potpunosti odgovorilo namjeni i svrsi.

Na našim redovnim i tematskim konferencijama koje smo uz svestranu diskusiju provodili, raspravljali smo o najprečim zadacima i analizirali probleme. Bilo je u takvom radu i otpora, mislim na Aktiv MZ, no napornim radom prevladat ćemo i te probleme, no o tom po tom.

Aktiv SK društva Ogranka "Seljačke slove" zajedno sa Mjesnim aktivom SK koji tvore jednu cjelinu priprema redovnu konferenciju Aktiva SK gdje ćemo sve naše aktivnosti sistematičnije analizirati, donijeti nove planove za daljnji naš rad, kako bi postali još jači, čvršći i odlučniji u izvršavanju naših zadataka koji pred nas postavlja SKJ i šira naša samoupravna socijalistička zajednica ravnopravnih naroda i narodnosti. Tako možemo dati svoj udio u očuvanju tekovina NOB-a, tako ćemo ostati na putu kojim nas je vodio naš voljeni drug Tito.

Ivan Rožić Pavek

IZVJEŠTAJ O RADU OMLADINSKOG AKTIVA U 1980. GODINI

Prošle su dvije godine od osnivanja Aktiva OOSSO u Ogranku "Seljačke slove" sa zadatom da ideočki usmjerava djelatnost OSS, te da potiče i usmjerava aktivnost svojih članova, kako na što plodniji rad društva, tako i u razvoju socijalističkih samoupravnih odnosa u svim DPO mjestu.

Da odmah na početku konstatiramo kako program rada Aktiva nije u potpunosti izvršen. Nakon sastanka održanog 23.06.1980. održan je sastanak sekretarijata Aktiva na kojem je za novog sekretara izabrana Nada Tošić zbog odlaska bivšeg sekretara Mladena Rožića u JNA.

Na tom sastanku zaduženi su članovi sekretarijata (predstavnici grupa u Aktivu) da o eventualnim problemima i nedostacima na probe obavijeste sekretara, međutim, sekretar nije još ni od jednog zaduženog člana dobio nikakve obavijesti.

S obzirom na rad sekcija i postignute rezultate možemo zaključiti da u sekcijskom razdoblju nije bilo većih problema sa sekcijama.

U dramskoj i recitatorskoj sekciji došlo je do izvjesnih zamjena u članstvu. Zbog određenih razloga s radom u dramskoj grupi prestala su 3 člana, no dramska je grupa istovremeno dobila 7 novih članova i angažirano dalje nastavila s radom.

Uz to valja napomenuti da dramska i recitatorska, kao i folklorna i tamburaška sekcija nastoje u potpunosti radom i disciplinom opravdati povjerenje društva. U nekim sekcijama društva znalo je doći i do manjih propusta, a oni su se uglavnom odnosili na neodgovornost članova u vezi dolaženja na redovite probe.

Propusta takve naravi bilo je kod nekih članova tamburaško-plesne i vokalne sekcije tako da je neodgovornost dolaženja na probe znala otežati rad ostalim članovima sekcije, a u širem smislu rad društva. No, valja ipak istaći da su rezultati tamburaško-plesne i vokalne sekcije u proteklom periodu otklonjeni i neponovljeni. Ne smije se dogoditi ono, a to se odnosi na sve sekcije društva, da dosta puta zbog subjektivnih razloga "zakažu" upravo oni najiskusniji. Aktiv OOSO treba, takodjer, glavni dio svoga rada usmjeriti na pravilnu koordinaciju rada pojedinih sekcija, te se založiti za stimuliranje aktivnosti i volje za rad kod pojedinaca.

Rad u društvu je obaveza koje smo se dobrovoljno prihvatali, a moralna dužnost svih članova je da je u potpunosti izvršavaju. Angažiranost i zalaganje u sekcijama morala bi biti tim jača jer smo kao socijalistička omladina dali za-vjet preminulom predsjedniku SFRJ Josipu Brozu Titu da ćemo opravdati povjerenje koje je Tito video u mladima.

Sekcije su izvršile sve obaveze prema SAS-u, što više, čak su premašile plant, tj. imale su 29 samostalnih nastupa i 2 sa pripadnicima JNA. Udovoljeno je svim zainteresiranim za naš program izuzev DIP-u "Turopolje" i Domu zdravlja - Velika Gorica iz opravdanih razloga.

Kao daljnji korak ka unapredjenju rješavanja svih budućih problema, sekretarijat si je dao u zadatak tromjesečne analize rada sekcija, kako bi izbjegli ovakva ili slična krizna razdoblja koja remete ugled društva kao i omladinske organizacije.

Moramo pojačati radnu disciplinu kako ne bi bilo potrebno da se vraćamo unazad tj. da rješavamo ono na što smo već odlučno stavili točku. Ne smijemo ubuduće otežavati rad Upravnog i Izvršnog odbora, odnosno, da oni rješavaju naše probleme koje smo sposobni i sami riješiti u okviru sekcija, jer smo se dobrovoljno i svjesno kao omladinci u našem samoupravnom društvu prihvatali izvršenja naših zadataka.

SEKRETAR AKTIVA
Nada Tošić

DOMOVINO, VOLIM TE

Domovino, volim te!
O, najdraža si mi zemlja na svijetu.
Može li se pjesmom izreći sve što se želi?
Oh, ja pjesmom želim goluba mira vječno vidjeti u letu.
Vinuti se želim u prošle dane kad se sloboda
I zemlja moja branila krvlju Titovih vojnika koji
Nisu posustali pred vješalima, mećima i klanjem,
nisu ni trenutak stali.
Oni su išli vječno naprijed, za domovinu i život su dali.

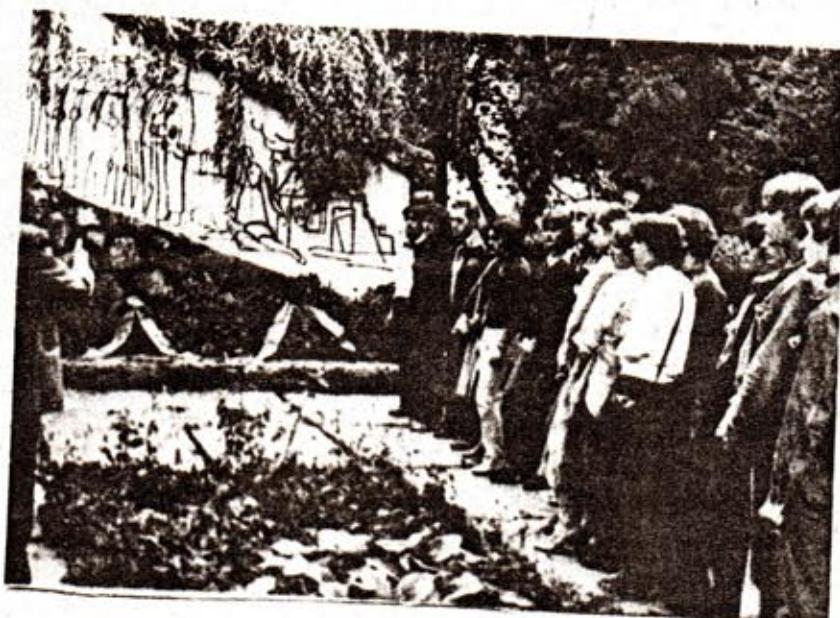
Voljeli su isto što i mi: pjesme, igre,
Ovu zemlju koja je bila bez sunca
i šetnje kraj vode.
Leševi, smrt, gareži,
I njihove ugašene oči,
Mladost prerano sazrela - cijena je slobode.

Tako je rasla moja zemlja
i želim da uvijek kao sada
bude sunčana, sretna i mlada.

Evo ona pruža ruke prijateljstva u svijet.

Dodji prijatelju, ona i za tebe čuva jedan cvijet.

Jasna Kirin

PROSLAVA 60-GODINA POSTOJANJA OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC

Tko bi rekao, Buševčani vić punih 60 godina djeluju bratski povezani u slogu. Počev od osnutka amaterskog kulturno-umjetničkog društva 1920. godine pa sve do danas ostala je njegovana, nasljedna lijepa osobina na čast i sadašnjem marljivom podmlatku.

Naš ponosni jubilej 3.8.1980. godine pod pokroviteljstvom Komiteta za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu SRH uveličali su svojim prisustvom sunarodnjaci iz susjedne Madjarske i delegacija Rumunjske. Odazvali su se na naš poziv i ovoga puta srdačno, bez kolebanja u lijepom broju.

HKD iz Koljnofa (Madjarska) te delegacija iz Klokočića (Rumunjska) koju je predvodio član Komiteta županije Karaš-Severin Mihail Peja i potpredsjednik Demokratskog saveza Južnih Slavena (Madjarska) Franjo Pajerić, pristigli su dan prije proslave.

Filmska kamera prisjetila nas je naših iskrenih prvih prijateljskih susreta, dobrodošlica, stisaka ruku, podignutih zdravica trajno sačuvanih u srcima a sada na ponovnu radost sviju nas i u živo obnovljenih.

Prije podne održana je svečana sjednica na kojoj su prisustvovali uzvanici: predstavnik pokrovitelja Vladimir Pezo i dobitnici priznanja, članovi društva, vanjski suradnici i dobitnici priznanja i ustanove DPO. Prigodnu sjednicu otvorio je predsjednik društva drug Stjepan Robić a vodio drug Blaž Horvačić. Predsjedavajući Skupštine drug Josip Vinter iznio je referat o 60. godišnjem postojanju i radu društva.

Minutom šutnje odana je počast prvom čovjeku naše domovine drugu Titu. Za dugogodišnji trud i zalaganje dodijeljena su zaslужena priznanja: brončane plakete, srebrne plakete, zlatne plakete, povelja predsjedniku OSS Buševecu Stjepanu Robiću i druga priznanja.

Na spomenik žrtvama fašizma, palim borcima NOB-a našeg mesta položen je vijenac.

Kultura

Za ogroman doprinos u razvoju kulturno-umjetničkog amaterizma Ogranak seljačke slike primio je i najveće priznanje — Orden zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom, kojim ga je odlikovao predsjednik SFRJ drug Tito. Društvo je primilo i brojna druga priznanja, od kojih ističemo Povelju SSRNH.

U okviru društva djeluje više sekcija: tamburaška, vokalna, plesna, dramska, recitatorska i kino-foto sekcija, uredništvo biltena »Godišnjak«, povijesni arhiv, knjižnica, a organizirana je i tamburaška škola za podmladak.

60. obljetnica Ogranka »Seljačke slike«

Laskavi primat Buševca

Prije 60 godina osnovano je 18. travnja 1920. godine Hrvatsko prosvjetno i dobrovorno društvo »Seljačka slike« Buševac kao prvo takve vrste u Hrvatskoj. Tadašnje novine (»Slobodni dom« br. 18 od 7. srpnja 1920.) zabilježile su osnivanje tog društva, objavile su pravila društva i napomenule da su kasnije osnovana takva društva u Bijeniku, Otoku i Jakševcu.

Takav laskavi primat Buševac nije stekao slučajno. Osnutak prosvjetnog i dobrovornog društva »Seljačka slike« rezultat je neumornog rada nekolice naprednih seljaka, prije svega Josipa Robića-Kolaru, Ivana Robića-Serežana, Josipa Kovačevića-Stefanovog i Mate Robića-Matuše, čijom zaslugom se već na samom početku ovog stoljeća počeo razvijati društveni život u Buševcu. Godine 1900. osnovano je Dobrovoljno vatrogasno društvo, koje uskoro širi svoju djelatnost i na područje kulture osnivajući tamburaško društvo i seosku knjižnicu. 1908. godine otvorena je pučka škola, a 1911. godine osniva se organizacija Hrvatske pučke seljačke stranke, koja okuplja najnaprednije seljake u selu i ističe potrebu za prosvjećivanjem i unapređivanjem seljaštva.

● Snažan poticaj kulturnom razvoju sela

Izbjeganjem Prvog svjetskog rata i odlaskom mladih ljudi na front nastaje zastoj u društvenom životu sela. Nakon završetka rata i raspada Austro-Ugarske monarhije počinje se obnavljati društveni život u selu. Pojavljuje se mlada generacija, Ivan Robić-Ivanov, Josip Zubek, Stjepan Robić-Kolar, Stjepan Kovačević, Josip Kos, Matija Detelić i drugi, koji se zalažu za osnivanje prosvjetnog i dobrovornog društva u selu. Prvenstveni zadatak tog društva bilo bi prosvjećivanje i uzajamno potpomaganje seljaka, kako bi se stalo na kraj svadama, pitanstvu, praznovjerju i lošem gospodarenju. Stariji napredni seljaci, osobito Josip Robić-Kolar i Matija Robić-Matuša svesrdno su pomagali pri osnutku tog društva. Nakon konzultacija s vodstvom Hrvatske seljačke stranke u Zagrebu, koje je bilo iznenadeno idejom i prijedlogom Buševčana, odlučeno je da se takvo društvo nazove »Seljačka slike«. Prosvjetni i gospodarski rad ubrzao se osjetio u selu. Već iste godine, 25. kolovoza 1920., novine »Slobodni dom« donose izvještaj s proslave otvaranja čitaonice u Otoku, u kojem između ostalog navode, da bi bilo potrebno osnovati »Seljačku slike« i u tom selu, navodeći kao uzor Buševac, kao lijepo uređeno selo.

U čitavom prijernatom razdoblju najveća važnost u radu pridavana je gospodarskom i općem prosvjećivanju mještana. Seoska knjižnica predana je na upravljanje »Seljačkoj slike«. Rad se razvijao u niz sekcija (godine 1939. bilo ih je čak 16), a najviše ih je bilo posvećeno unapređenju gospodarstva i za poboljšanje međuljudskih odnosa. Postojali su odbori za gospodarski razvoj, za zdravstvo, za opismenjavanje, za komjasaciju i asanaciju sela, za proučavanje i obnovu seljačke kulture.

za sijela i predavanja i dakkako sekcija kao dramska sekcija, te pjevački i tamburaški zbor. Osobito važnu ulogu odigrao je Sud dobrih i poštenih ljudi (preteća današnjih mirovnih vijeća), koji je s mnogo autoritativnosti i uspjeha rješavao sporove među mještanim, koji su bili članovi društva.

● Dramska grupa — miljenik Buševčana

Dana 27. prosinca 1923. godine održana je prva predstava dramske grupe i time je započela rad jedna od najznačajnijih sekcija društva, koja je kasnije dosegla takvu kvalitetu i dobila takav značaj da se poštovjećivala s imenom društva. Početni koraci značajniji su zbog svog rada nego zbor kvalitete izvedbe. Treba znati da u selu tada nije bilo nijednog intelektualca i većina je ljudi bilo nepismeno. Uspjeh prvih igrokaza bio je velik, tako da se s entuzijazmom prišlo daljem radu. Godine 1937. izvedeno je čak 5 igrokaza, što je dokaz da je rad dramske grupe bio veoma omiljen.

Godine 1929. starojugoslavenski režim zabranio je rad »Seljačkoj slike«. Rad se nastavlja pod okriljem vatrogasnog društva i predstave se i nadalje redovito održavaju.

Godine 1933. mladi entuzijasti, učitelj Matija Mihatović, Ivan Katulić-Stefinov, Radovan Tomšić-Braco i drugi osnivaju nogometni klub »Seljak«. U okviru nogometnog kluba osnovan je početkom 1934. godine muški, a nešto kasnije mješoviti pjevački zbor, a 1935. počela je s radom i dramska sekcija pod vodstvom Josipa Kos. U razdoblju od 1935.–1938. godine dramska je sekcija odigrala čak oko 30 predstava u Buševcu i okolnim selima.

Rad »Seljačkoj slike« dopušten je ponovo tek 1939. godine pa je 10. prosinca te godine održana osnivačka skupština. U stvari izdvojene su sekcije iz nogometnog kluba i nastavilo se s radom. S obzirom na rad brojnih sekcija sve se više nameće problem prostorije za okupljanje pa odbor u srpnju 1940. godine donosi zaključak da se razmotri mogućnost izgradnje društvenog doma, s tim da se razmotre potrebe za idućih 20 godina. Vodi se akcija za otvaranje kućnih knjižnica s mnogo uspjeha tako da su se čak 32 obitelji javile za kućnu knjižnicu. Predlaže se otvaranje ambulante s priročnom mjesnom lijekarnom kamo bi povremeno dolazio liječnik da pregleda bolesnike.

● Jezgro partizanskog otpora

Drugi svjetski rat prekida tu aktivnost. Mlada generacija koja je 1939. godine preuzeala vodstvo »Seljačke slike« i pojedinih sekcija postala je jezgro partizanskog otpora u Buševcu. Prvi partizani i pokretači otpora neprijatelju bili su isključivo aktivni članovi »Seljačke slike«. Ideološko-odvajanje »Seljačke slike« od Mačekove Seljačke stranke započelo je još zabranom rada društva 1929. godine. Rad u okviru DVD-a i osobito kasnije u okviru nogomet-

nog kluba »Seljak« omogućio je da na čelo dudu sposobni i napredni mlađici, koji su kasnije nametnuli svoje ideje i pogledi na svijet usprkos otporu nekolici starijih, koji su nastojali protuvertati Mačekove ideje. Činjenica je da nijedan član društva nije u toku rata bio u neprijateljskim redovima i nije okajao ime društva. To je najbolji dokaz da je rad ondašnjih omladinaca i kasnijih partizana, komunista, SKOJ-evaca i aktivnih oficira JNA našao na plodno tlo i da temeljne ideje osnivača društva nisu bile iznevjerene.

● Procvat kulturnog stvaralaštva mlađih

Svoje najveće uspjehe ogrankak »Seljačke slike« Buševac ostvario je u poslijeratnom razdoblju. Odmah poslije oslobođenja zemlje počela je u Buševcu aktivnost na svim područjima života. Temeljeći se na postojećoj tradiciji već su 1945. godine na jednoj priredbi nastupile čak četiri dramske grupe: pioniri, omladina, AFZ i sportski klub »Seljak«. Društvo »Seljačka slike« nije moglo biti odmah obnovljeno zbog određenih ondašnjih političkih dilema. Nositelj kulturne djelatnosti bila je organizacija Narodne omladine. Zbog povećanih društvenih potreba selo počinje izgradnja zadružnog doma s velikom dvoranom za dramske predstave. Dom je zavljen 1950. godine i iste se godine obnavlja društvo »Seljačka slike« i organizira veliku proslavu 30. obljetnice osnutka društva. Premda su za obnovu i nastavak djelatnosti društva zaslužni bivši članovi Matija Detelić, Matija Crnko, Matija Mihatović, Nikola Kovačević i još neki, glavni nosilac aktivnosti mlađa generacija, koja se do tada već afirmirala na kulturnom radu u selu: Josip Rožić-Blaža, Josip Kovačević, Zvonimir Crnko, Zvonimir Vućević, Juraj Robić, Ivan Kos-Doni i drugi. Na novoj pozornici u novim uvjetima osobit je zamah dobila dramska sekcija. Prikazuju se velike predstave s mnogo glumačica i statista i ovi spektakli privlače velik broj publike ne samo u Buševcu već i

na gostovanjima po obližnjim selima. Gospodarski i prosvjetni karakter društva sve više gubi prioritet, tek povremeno se održava pokoji tečaj domaćinstva, odnosno krojenja i življana, a pokusaj osnivanja Narodnog sveučilišta umuter društva, kao sekcija za pouču i prosvjetu, ubrzao propada. Kulturni rad postaje osnovno obilježje aktivnosti društva. Uz dramsku sekciju radi pjevački zbor, folklorna grupa i knjižnica.

Rad na kulturnom polju prestaje postupno biti privilegij ogrankak »Seljačke slike« već postaje takoreći i sastavni dio rada svakog društva. Ne samo da su i vatrogasci uvežbali igrokaz o nastanku ovoga društva, već se omladinska i izvidačka organizacija bave dramskim radom. Aktiv Saveza omladine organizira 1964. godine

Za vrijeme jednog od brojnih nastupa Buševčana pred publikom

čak općinsku smotru kulturno-umjetničke djelatnosti, daje predstave, osniva se Muzička omladina koja organizira pojedne kazališnim i opernim predstavama u Zagrebu i gostovanje opernih umjetnika u Buševcu. Krajem svake godine održavaju se glazbeno-zabavne priredbe, pjevačka takmičenja i nastupi estrade. U tom bogatom kulturnom radu stvara se nova generacija koja će sredinom šezdesetih godina i kasnije postati sve značajnija u radu ogranka »Seljačke slogue«. To su Stjepan Rožić, Ivan Rožić (Nikole), Stjepan Rožić (Petra), Ivan Rožić (Paveka), Branko Detelić, Ivan Kos (Josipa) i drugi.

U ogranku su se tako sastale dvije vrlo aktivne generacije koje su razvile djelatnost društva do razmjera, koji svojim kvalitetom daleko nadilaze sredinu u kojoj djeluju. Uz stručnu pomoć Ive Mikulića, tajnika Prosvjetnog sabora Hrvatske, dramska grupa dobiva na kvaliteti i niže uspjeh za uspjehom i 1969. godine osvaja prvo mjesto na republičkom festivalu dramskih amatera u Hrvatskoj u Korčuli. Grupa je iste godine dobila nagrade i na saveznom festivalu.

● Ime im se pročulo i izvan granica zemlje

Folklorna je grupa u režiji Josipa Kovačića izvela Turopoljsku svadbu, koja je svojom ljepotom i spektakularnošću naišla na lijep odjek u javnosti (snimljena za radio, film i televiziju), uspostavljene su veze s našim sunarodnjacima u susjednim zemljama: Austriji, Mađarskoj i Rumunjskoj, izdaje se list »Glas Buševca« i bilten društva »Godišnjak«, tiskaju se dvije knjige u nakladi društva i razvija rad niza akcija. Dakako da takav rad nije mogao ostati nezapažen i ogrank »Seljačke slogue« dobiva 22. srpnja 1970. godine svoje najmilije priznanje Orden zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom, kojim ga je odlikovao predsjednik SFRJ drug Tito.

Ogrank »Seljačke slogue« Buševec, danas 60 godina nakon osnutka u našoj samoupravnoj zajednici nastavlja svoj rad utemeljen na bogatoj tradiciji. Društvo okuplja gotovo sve mlade ljude sela i omogućuje im da se u raznim sekcijama bave aktivnostima koje ih zanimaju. U okviru društva djeluje aktiv Saveza komunista i aktiv Saveza socijalističke omladine, koji svojim usmjeravanjem i inicijativama obogaćuju rad društva i pomažu pri uklanjanju eventualnih problema i teškoća.

Ogrank »Seljačke slogue« Busevec, ponosan na svoju tradiciju, čvrsto ukotvijen u sadašnjosti, s puno povjerenja stvara za budućnost.

Ivan Rožić (Nikole)

Poslije svečane sjednice svi učesnici posjetili su prigodnu izložbu našeg društva upriličenu od strane foto-kino sekcije u predvorju nove škole.

Knjižnici OSS Buševec uručene su poklon police od Skupštine općine Velika Gorica.

Odigrana je i prijateljska nogometna utakmica izmedju gostiju iz Koljnofa - Mađarska i domaćina. Svima onima kojima je ljudska značajka produbljena preporučamo obrat na Sportsko društvo "Polet".

Svečanom mimohodu kroz naše selo uz sunarodnjake, domaćine uključili su se u narodnim nošnjama i ostali DUD-ovi susjednih sela naše općine: Ivan Mladen iz Velike Gorice, Josip Galeković iz Mraclina, Lomničani iz Donje Lomnice, folklorno društvo iz Gradića, te sudionici iz Nedelišća i Donje Dubrave. Bogate folklorne nošnje registrirala je i filmska kamera TV Zagreb i objavila kratki prilog u kronici i večernjem dnevniku. Ovaj značajan dogadjaj nisu zatajila, takodje, ni ostala sredstva javnog informiranja: radio Velika Gorica i dnevna štampa.

Čak štoviše i unaprijed su informirala široku javnost o dolasku naših dragih prijatelja na značajnu manifestaciju.

U popodnevnim satima izведен je raznolik i širok program. Dramska grupa OSS Buševec predstavila se recitalom "Titu".

Visoka ljetna temperatura nije omela naše drage sunarodnjake - Hrvatsko kulturno društvo iz Konjofa, kao i folklornu grupu OSS Buševec uz podmladak i ostala kulturno-umjetnička društva, da tu na otvorenoj pozornici pod otvorenim nebom, pred mnogobrojnom publikom svih uzrasta pokažu što znaju i umiju.

Izvodjači su pjesmama i plesovima naših naroda i narodnosti uz domaći melos, žice tamburice u prve redove privukli najmladju publiku, najhrabrije mališane.

Ugostiteljske usluge pružene na nivou od Hotelsko-ugostiteljske radne organizacije Velika Gorica ublažile su pravu ljetnu žegu. Pod suncobranima i u hladu gostima su nudjeni domaći specijaliteti s ražnja i pijuckanje hladnih osježavajućih bezalkoholnih pića. Ljubazne djevojke, osim prodaje ulaznica nudile su požrtvovanje: razglednice, značke i publikacije društva.

U predvečerje je zabavljanje gostiju preuzeala u svoje ruke vokalno-instrumentalna grupa i bila uporna i bučna u tome do sitnih jutarnjih sati. Svima koji su strpljivo podnijeli napor plešući i drmajući se cijelu noć uz rani odlazak na posao treba stegnuti ruku čvršće zbog dobre kondicije i izdržljivosti.

Dragi naši gosti, prijatelji, sunarodnjaci, podižemo zdravicu za uspješan rad Ogranka "Seljačke slove" Buševec i daljnju blisku suradnju i prijateljstvo ponovni susret na jednom od Vaših ili naših jubileja, čekamo Vas nesrpljivo s čežnjom ... Sretan put i do skorog vidjenja.

Djurđica Robić

Na osnovu člana 3. Pravilnika o dodjeli nagrada Upravnog odbora društva donio je, na sjednici održanoj 16. srpnja 1980. godine prema članu 7. i 8. istog Pravilnika odluku o dodjeli plaketa i priznanja članovima OSS Buševec za 10, 20 i 30-godišnji neprekidni rad i doprinos u ostvarivanju svrhe i cilja društva, te za razvoj samoupravnih socijalističkih odnosa u društvu.

BRONČANE PLAKETE

1. Božić Slavko
2. Detelić Branko
3. Glavaš Ivan
4. Horvačić Franjo
5. Horvačić Stjepan
6. Katulić Marica
7. Katulić Nikola
8. Kos Ivan

9. Kovačević Željko
10. Robić Stjepan
11. Robić Stjepan
12. Robić Stjepan
13. Rožić Bara
14. Rožić Ivan - Pavek
15. Tomašić Marijan
16. Vinter Dragica
17. Vinter Josip

SREBRNE PLAKETE

1. Detelić Franjo
2. Robić Josip
3. Robić Juraj
4. Rožić Ivan
5. Rožić Stjepan
6. Vinter Juraj
7. Vnućec Zvonko

ZLATNE PLAKETE

1. Detelić Ivan
2. Kovačević Josip
3. Kovačević Josip

Pojedincima, vanjskim suradnicima za višegodišnju suradnju i doprinos u ostvarivanju svrhe i cilja društva.

BRONČANE PLAKETE

1. Cvetković Dunja
2. Molnar Sonja
3. Ujević Marija

OUR-ima, društvenim i društveno-političkim organizacijama, te općinskim i republičkim organima i organizacijama za 10, 20 i 30-godišnju suradnju i doprinos u ostvarivanju svrhe i cilja društva, te razvoj samoupravnih socijalističkih odnosa u društvu.

BRONČANE PLAKETE

1. Ogranak "Seljačke slove" Lupoglav
2. Dom kulture Klokotić - SR Rumunjska
3. Demokratski Savez južnih Slavena - Madjarska
4. Hrvatsko kulturno društvo "Gradišće" Austrija

SREBRNE PLAKETE

1. NS "Juraj Kokot" Velika Gorica
2. NS "Petar Preradović" Grubišno Polje
3. OŠ "Juraj Stančić" Vukovina

ZLATNE PLAKETE

1. Skupština općine Velika Gorica
2. Služba javne sigurnosti Velika Gorica
3. Prosvjetni Sabor SR Hrvatske
4. OSSO Buševac.

JUBILEJ »SELJAČKE SLOGE«

Sutra, 18. travnja, navršit će se šezdeset godina od osnutka Ogranka "Seljačke slove" iz Buševca, jednog od najpoznatijih kulturno-umjetničkih društava u SR Hrvatskoj.

Osnovano kao prosvjetno i dobro-tvorno društvo ono je oduvijek bilo simbol ovog lijepog turopoljskog sela nedaleko Velike Gorice, rasadnik nastavljača bogatih narodnih običaja i kulturne baštine.

Kao i pred šest desetljeća, članstvo i pripadnost "Seljačkoj slozi" predstavljaju i danas čast i obvezu. Potvrđuje to i nedavna godišnja skupština, na kojoj su rezimirani rezultati proteklih nastojanja: prisustvovali su joj najstariji Buševčani, osnivači, ali i osnovci koji su tek nedavno napravili prve korake u živopisnom kolu amatera. Svi će oni zajedno, vjerojatno u kolovozu, središnjom proslavom obilježiti vrijedan jubilej.

I tada, kao i mnogo puta ranije, imat će se čime podicitи: činjenicom da u dramskoj, tamburaško-vokalnoj, recitatorskoj i plesnoj sekciji, knjižnici, arhivu i foto-kino klubu djeluje više od četiri stotine članova (od toga je pola mlađih) bogatom nakladnom aktivnošću, svojim "Godišnjakom" i "Glasom Buševca"... Zaista, malo je sela koja se mogu povahiti da imaju vlastito kazalište, arhivu, redakcije informativne i izdavačke djelatnosti. [J. F.]

VEČERNJI LIST
četvrtak, 17. IV. 1980.
God. XXIV. Br. 6357 Str. 6

Pokrovitelju proslave, Komitet za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu SR Hrvatske, za pokroviteljstvo prigodom proslave šezdesete obljetnice postojanja, višegodišnju suradnju i doprinos u ostvarivanju svrhe i cilja društva, te razvoju samoupravnih socijalističkih odnosa u društvu:

ZLATNA PLAKETA

1. Republički komitet za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu.

Priznanja se dodjeljuju društvenim i društveno-političkim organizacijama Buševac, OUR-ima, SIZ-ovima, garnizonima JNA, KUD-ovima i učesnicima kulturno-umjetničkog programa na našoj proslavi za višegodišnju suradnju i doprinos u raznim vidovima u ostvarivanju svrhe i cilja društva, te jačanju samoupravnih socijalističkih odnosa:

1. MK SSRN Buševac
2. Mjesna zajednica Buševac
3. SUBNOR Buševac
4. SRVS Buševac
5. MK za društveni položaj žena Buševac
6. SD "Polet" Buševac
7. DVD Buševac
8. USIZ kulture grada Zagreba
9. SIZ kulture Velika Gorica
10. Zajednica KUD-ova grada Zagreba
11. Muzej "Turopolje" Velika Gorica
12. Turistički savez općine Velika Gorica
13. KUD "Ivan Mladen" Velika Gorica
14. KUD "Josip Galeković" Mraclin
15. KUD "Lomničani" Lomnica Donja
16. KUD "Gradici" Gradici
17. Ogranak "Seljačke slove" Nedelišće
18. Ogranak "Seljačke slove" Donja Dubrava
19. Hrvatsko kulturno društvo Koljnof - Madjarska
20. HURO "Gorica" Velika Gorica
21. OUR "Beton" Velika Gorica
22. KRO "Velkom" Velika Gorica
23. MK "Goričanka" Velika Gorica
24. DIP "Turopolje" Turopolje
25. Vojna pošta 6888 - Pleso
26. NZ "Matica Hrvatska" Zagreb
27. IKRO "Mladost" Zagreb
28. Mjesna zajednica Žabno
29. Radio Zagreb (emisija "Hrvatima u susjednim zemljama")
30. Društvo za suradnju sa gradiščanskim Hrvatima
31. "ZET" pogon Velika Gorica
32. RSKUD "Resnik" Resnik
33. Časopis "KAJ" Zagreb
34. OPZ "Turopolje" Vukovina
35. "IKOM" Zagreb.

Na osnovi člana 3. Pravilnika o dodjeli nagrada Skupština društva, održana 23. veljače 1980. godine, te prema članu 9, istog Pravilnika donijela je odluku o dodjeli Povelje

STJEPANU ROBIĆU

za postignute zasluge u 15-godišnjem rukovodjenju i doprinosu u ostvarivanju svrhe i cilja društva, te razvoju samoupravnih socijalističkih odnosa u društvu.

POVELJA NAJZASLUŽNIJEMU

POVELJA - najviše priznanje društva OSS dodjeljuje se samo za izvanredne zasluge, a u toku 10 godina mogu se dati jedna do dvije u našem kulturno-umjetničkom društvu. Stjepan Robić četvrti je član "OSS" Buševac koji ga je časno zaslužio. Godine 1964. stupa u društvo "OSS" i uključuje se u rad uredništva "Glasa Buševca", a zatim jedno vrijeme vodi Povijesni arhiv Buševca. Upravni odbor zapazio je njegovo izuzetno zanimanje za rad i sposobnost koju je pokazao na dotadašnjim dužnostima, te ga 1965. postavlja za predsjednika Nadzornog odbora, a 1966. godine bira ga na najveću dužnost u društvu, za predsjednika "OSS" - Buševeca. Ovim izborom, što je dokazao dugogodišnjim radom, društvo je dobilo do sada jednog od najaktivnijih i najspasobnijih predsjednika. Za vrijeme njegova rukovodjenja društvo je postiglo najveće uspjehe počev od osnutka do danas. Uz aktivnije plesne, vokalne, tamburaške, dramske, recitatorske i drugih aktivnosti i sekcija, uspostavlja i kontakte sa našim sunarodnjacima u Austriji, Mađarskoj i Rumunjskoj. Društvo dobiva i najviše priznanje, među kojima najviše - ODLIKOVANJE PREDSJEDNIKA TITA.

STJEPAN ROBIC

UPRAVNI ODBOR

PROGLAŠENJE POČASNIH ČLANOVA

Biti počasni član Ogranka "Seljačka sloga" Buševac uistinu je čast. Ispunjavati kriterije prema članu 23. Statuta društva znači živjeti svojim životom, a istovremeno i životom društva. Drugim riječima radom i odricanjem slobodnog vremena privatnog života biti bezrezervno prisutan u svakom trenutku u društvenom radu. O sadržaju rada povodom proglašenja počasnim članom moglo bi se kronološki mnogo govoriti, ali smatramo uz unaprijed izgovorene uvodne riječi više nije potrebno.

Dužnost nam je samo s poštovanjem počasnim članovima stisnuti ruku i čestitati, te da nam oni budu uzor u našem radu.

Da podsjetimo danas su još počasni članovi društva: Katulić Ivan (Velika Gorica), Kos Nikola (Osijek), Kos Mijo-Zorko (Velika Gorica) i Sever Dragica (Buševac).

Na osnovi člana 22. Statuta društva Upravni odbor predlaže skupštini da se počasnim članovima proglaše Detelić Andrije Ivan i Kovačević Ivana Josip. Uvjete za proglašenje počasnim članom ispunjava i Josip Kovačević (Josipa) koji ne želi da ga se proglaši počasnim članom, a što je i u skladu sa stavom 1. člana 25. Statuta društva.

Iako prijedlog za kandidate koji ispunjavaju uvjete prema članu 23. Statuta ne mora biti posebno obrazložen ipak želimo o svakom kandidatu istaći najbitnije.

IVAN Andrije DETELIĆ

Besprekidno je aktivan od obnove rada društva poslije oslobođenja. U medjuvremenu vršio je dužnost tajnika, garderobijera i radio u dramskoj sekciji, član Upravnog odbora i Nadzornog odbora kojega je član i u ovom mandatu. Obavljao je i ostale poslove koji su mu bili povjereni. U izvještajnoj godini za svoj aktivni i dugogodišnji rad primio je zlatnu plaketu.

JOSIP (Ivana) KOVAČEVIĆ

Za dugogodišnji i uspješan rad primio je u jubilarnoj i izvještajnoj godini zlatnu plaketu. Kontinuirano radi u društvu od oslobođenja, te je svojim radom u vršenju i najodgovornijih dužnosti pridonio razvoju i ugledu društva, dok je svoja radna iskustva znao prenijeti mlađim generacijama.

U medjuvremenu obavljao je dužnosti predsjednika, zamjenika predsjednika, tajnika društva, predsjednika Nadzornog i člana Upravnog odbora. Bio je član dramske sekcije, a obavljao je i ostale poslove koji su mu bili povjereni. U ovom mandatnom razdoblju predsjednik je Nadzornog odbora.

Povodom proglašenja počasnim se članovima prema članu 24. Statuta društva dodjeljuje spomen diploma.

Na ovoj skupštini spomen diploma dodjeljuje se i počasnom članu Nikoli Kos iz Osijeka. Naime, povodom proglašenja počasnih članova godine 1963. greškom navedeni nije istu primio. O ovom slučaju pisali smo u Godišnjaku br. 3. 1969. godine. Budući da se u medjuvremenu nisu proglašavali počasni članovi, spomen diploma se dodjeljuje Nikoli Kos ovom prigodom s datumom 1963. godine.

Skupština društva održana je 21. ožujka 1981. godine.

POČASNI ČLANOVI

IVAN DETELIĆ
(Andrije)

JOSIP KOVAČEVIĆ
(Ivana)

T I T O S N A M A . . .
I U N A M A . . .

Drugu Titu!

Osmjehom ratnika
starinsku luč slobode
zapalio si istinski
u crnim, žutim, bijelim
rukama naroda svijeta.

Trepere plamte bukte
vječno Tvoje riječi
slobode i mira
na našim usnama.

Toliko toga učinio si
iz svog običnog
toplog srca.

Djurđica Robić

U TUROPOLJSKOM SELU BUŠEVCU

Jubilej »Seljačke sloge«

Šest desetljeća uspješnog rada svećanom sjednicom Skupštine, uručivanjem priznanja, otvaranjem izložbe ručnih radova i kulturno-umjetničkim programom u nedjelju je obilježio ogrank »Seljačke sloge« iz turopoljskog sela Buševca, prva organizacija te vrste u Hrvatskoj. Proslava je održana pod pokroviteljstvom Republičkog komiteta za prosvjetu, nauku, fizičku i tehničku kulturu SR Hrvatske, čiji je potpredsjednik VLADIMIR PEZO naglasio da je Seljačka sloga u predratnom razdoblju bila nosilac privrednog i kulturnog preobražaja sela.

Više od stotinjak zasluznih pojedinaca i organizacija općine Velika Gorica i grada Zagreba primilo je plakete, povelje i priznanja, a upućen je i pozdravni telegram Predsjedništvu SFRJ. (J. F.)

Sa svečanosti u Buševcu

Večernji list PONEDJELJAK, 4. VIII

7 1980

Sa proslave 60-te obljetnice OSS "Buševec"

IZ VELIKE GORICE OTPUTOVALA DELEGACIJA ŽUPANIJSKOGA KOMITETA KPR CARAS-SEVERINA IZ RUMUNJSKE

Susret prijateljstva

Poslije trodnevnog boravka u Jugoslaviji, gdje su bili gosti MZ Buševac i ogranka "Seljačke slovege", danas je u domovinu otputovala delegacija Županijskog komiteta KPR Caras-Severina u Rumunjskoj.

Za boravak, članovi folklorno-tamburaške sekcije Doma kulture Clocoticija, mladići i djevojke hrvatskog porijekla, te ostali članovi delegacije posjetili su Memorijalni park "Josip Broz Tito", odavši pocast velikanu socijalističke epohe. U sastavu svećanosti Dana uštanka naroda i narodnosti Hrvatske, tako-

der, u subotu su održali koncert u MZ Gradića pokraj Velike Gorice, a u nedjelju su prisustvovali primanju u Skupštini općine Velika Gorica, koje im je predio potpredsjednik Skupštine Juraj Bobesić. Članovi rumunjske delegacije, osim toga, položili su vijence i cvijeće na spomenik borcima NOR-a u Buševcu.

Jučer su gosti iz Rumunjske posjetili Turopolje. Pokuplje Posavina, te velikogoricki kraj, kojim već desetak godina razviju prijateljske odnose. (J. F.)

Večernji list

12. i 13. IX

29. 1981.

Naše narodno blago (u inozemstvu)

STOLJETNI VEZOVI

Gotovo pet stoljeća stare narodne vezove, sačuvane još iz vremena doseljavanja u ove krajeve, žene Clocoticija, u Rumunjskoj, rado pokazuju namjerniku. To selo u Caras-severinskoj županiji naseobina je Hrvata koji do danas nisu zaboravili materinski jezik i koji s domovinom predaka održavaju čvrste kulturne veze.

Rumunji jugoslavenskog porijekla – Hrvati i Srbi – naseljavaju još nekoliko sela oko Resile i Temišvara, velikih industrijskih i kulturnih centara te naše prijateljske susjedne zemlje.

J. FRKOVIĆ

kronika

BUŠEVČANI U MAĐARSKOJ

Članovi najstarijeg kulturno-prosvjetnog društva u Hrvatskoj, ogranka "Seljačke slovege" iz turo-poljskog sela Buševca, boraviti će danas i sutra u prijatejiskom Kolnofu, u NR Madarskoj.

S folklorasima, "ambasadorima" izvorne turopoljske narodne pjesme, na put će krenuti i štotinjak mještana Buševca, kako bi produbili dosadašnje kulturne veze s Gradjanskim Hrvatima i stanovnicima ostalih naših nacionalnosti koji žive oko Kolnofa i Sopruna u zupaniji Zala.

Osim koncerata za stanovnike Kolnofa, buševečki će folklorasti 13. rujna, na praznik hrvatske narod-

nosti, u organizaciji Saveza Južnih Slovena NRM pjevati pjesme i plesati plesove naroda i narodnosti Jugoslavije.

Za boravak u susjednoj i prijateljskoj Madarskoj, članovi "Seljačke slovege" i ostali stanovnici Buševca razgledat će kulturnopovijesne znamenitosti Sopruna, oko kojeg živi najviše stanovnika slavenskog porijekla. (J. F.)

VIKEND - III/1981.

Posjet gradičanskih Hrvata

ZAGREB (Tanjug) – U četvrtak je u trodnevni uvrtni posjet najstarijem kulturno-prosvjetnom društvu Hrvatske, ogranku Seljačke slovege iz turopoljskog sela Buševca, doputovala grupa od oko stotinjak gradičanskih Hrvata iz madarskog mesta Kolnofa.

Za boravak u Zagrebu folkloristi iz susjedne Madarske obići će Titov rodni kraj, Stubicu i Tuhejljske Toplice. U petak uvečer će s predstavnicima Skupštine općine Zagreb, Velike Gorice te Komisije izvršnog vijeća Sabora za međunarodne veze, razgovarati o mogućnostima proširenja kulturne suradnje.

Za stanovnike Buševca i susjednih naselja velikogoričke općine Kolnofljani će izvesti cijelovečernji program pjesama i igara naroda i narodnosti Jugoslavije. U subotu 28. kolovoza gradičanski Hrvati iz Kolnofa nastupit će i na Lipovljanskim susretima.

VJESNIK - petak
27.VII 1982. str. 14

- Razvijanje bratskih i prisnih odnosa putem kulturne suradnje

- Uzajamni posjeti prijateljstva

Mađari u Buševcu

U trodnevnom posjetu Buševcu i tamjanjem amaterskom kulturno-umjetničkom društvu Ogranka "Seljačke slovege", boravilo je četverodeset članova folklorne sekcije Serdeheja iz madarske županije Zala. Ovo je bio uzvratni posjet mladica i djevojaka hrvatskog i srpskog porijekla, a u okviru međunarodne suradnje Demokratskog saveza Južnih Slovena NR Madarske i Komisije Republičkog komiteta za prosvjetu i kulturu SR Hrvatske za međunarodne odnose.

Za vrijeme boravka u Turopolju, gosti iz Madarske izveli su kulturno-umjetničke programe u Gradićima i Buševcu, obiski povijesne znamenitosti Zagreba, posjetili rodnu kuću predsjednika Tita, te razgovarali s predstavnicima Skupštine općine Velika Gorica, USIZ-a kulture grada Zagreba i Republičkog komiteta za prosvjetu, kulturno-fizičku i tehničku kulturu, o mogućnostima unapredjenja suradnje [gl]

KULTURNA SURADNJA S INOZEMSTVOM

Susret sa našim sunarodnjacima iz Mađarske

Petak 1. kolovoza 1980. godine. Okupljeni ispred Doma kulture, pogledom uperenim na cestu nestrpljivo očekujemo drage goste, naše sunarodnjake iz prijateljske Mađarske. Vrijeme prolazi, čini nam se mnogo sporije nego inače. Sunce se već popelo na najvišu stepenicu svog dnevnog steperišta, a naših prijatelja još nema.

Tako se neprestano šalimo na račun "brzih" autobusa, carine i svih ostalih pravnih putovanja, napeti smo poput strijele na luku i dovoljna je samo jedna riječ da poletimo: "Idu!".

I zaista, dva autobusa pozdrave svojom trubljom a zvuk nam se učini poput najljepše melodije prijateljstva. Pozdravi, zagrljaji, pa čak i pokoja suza radosnica stopiće se u tri riječi: "Dobro nam došli!".

Dugo očekivani prijatelji iz Koljnofa opet su s nama. Naše kulturno-umjetničko društvo ima, na obostrano zadovoljstvo, veoma razvijenu suradnju s našim sunarodnjacima u Austriji i Rumunjskoj, a zahvaljujući posredstvu Demokratskog saveza južnih Slavena u Mađarskoj, naši plesovi postali su rado slušani i vidjeni i u toj zemlji. Prijatelji iz Koljnofa došli su da nam uveličaju proslavu 60-godišnjice Ogranka "Seljačke slove" a vrijeme prije i poslije samog nastupa iskorišteno je za niz zanimljivih aktivnosti i nezaboravnih doživljaja. Vjerujem da će svi ma ostati u sjećanju međunarodna nogometna utakmica. Rezultat ne spominjem, a i zašto bih?! On je sasvim sporedan jer je svaki gol na bilo kojoj strani popraćen pljeskom svih prisutnih.

A onda, stigao je i ponedjeljak, dan povratka. Stigao je prebrzo i neočekivano. Iznenadjeni i zbunjeni zastali su i domaćini i gosti nakon povratka iz Topuskog, mjesata poznatog iz naše novije povijesti, ne vjerujući da će ih začas daljina rastaviti.

Iako smo bili zajedno četiri dana, još je mnogo toga ostalo nedorečeno, neispričano ... Vrijeme leti. Opet smo ispred Doma kulture. Autobus je stigao. Zagrljaji, suze i nada da ćemo se uskoro opet sresti. Rastanak. Novostečeni prijatelji i oni "stari", već dobro poznati vraćaju se natrag.

*Ali ne, ne odlaze jer prijatelji ne mogu otići. Oni su uvijek s nama.
Teče rijeka pozdrava, teče rijeka poruka a stisak ruke, taj nerazrušivi most prijateljstva znači samo jedno:
"Dodatajte nam opet!".*

Kirin Jasna

**BORAVAK U RUMUNJSKOJ KOD NAŠIH SUNARODNJAKA
GODINE 1980.**

Prema programu kulturne suradnje s inozemstvom naša folklorna sekcija gostovala je od 29.8. do 1.9.1980. godine u Klokočiću - Rumunjska. Iz posebnog opravdanja i društvene korisnosti sa sekcijom su putovali i domaćini koji su u pretodno vrijeme ugostili naše prijatelje iz Klokočića za vrijeme njihova boravka u Buševcu. S nama je putovao sekretar OK SK Velika Gorica Franjo Kučan i novinar velikogoričkih sredstava informiranja Josip Frković. Na rumunjskoj granici dočekali su nas predstavnici domaćina, među kojima i inspektor za školstvo i predsjednik za narodnosno pitanje županije Karaš-Severin Mihail Pea, kao i naš konzul u Temišvaru drug Balja. Na putu za Klokočić posjetili smo Kuću cvijeća te se poklonili pokojnom predsjedniku drugu Titu. U Klokočiću i rumunjskom mjestu Goruja predstavili smo se pjesmama i plesovima naroda i narodnosti Jugoslavije. U oba mesta, program je toplo i srdačno prihvaćen te od publike i rukovodilaca visoko ocijenjena kvaliteta izvedbe. I ovoga puta bili smo smješteni po kućama kod domaćina, a posjetili smo i grad Rešicu. Naša delegacija išla je na razgovor u naš konzulat u Temišvaru, te na primanje u Komitet partije županije Karaš-Severin u Rešicu. Konzul, drug Balja pohvalno se izrazio o našoj kulturnoj suradnji i o društvenoj korisnosti i izrazio nadu da ćemo u tome i dalje ustrajati. U županijskom komitetu u Rumunjskoj delegaciji bila je i zamjenica prvog sekretara, što je predstavljalo prijem na najvišem nivou. Rumunjska delegacija, također, je iznijela mišljenje o korisnosti i potrebi ovakve kulturne suradnje kao i želju da se ona i dalje održava i jača. Izmijenjeni su prigodni pokloni, a školama Ravnik i Klokočić predane su i knjige koje smo u tu svrhu dobili od Komiteta za kulturnu suradnju s inozemstvom te od nekih izdavačkih kuća. Rastanak sa domaćinima bio je i ovoga puta sa prijateljskim suzama i vrućom željom ponovnog vidjenja što ćemo nastojati svakako realizirati, tako da će prema principu reciprociteta naši prijatelji i sunarodnjaci

*Znak topline i iskrenog prijateljstva
izmjena i predaja uzajamnih poklona*

iz Rumunjske gostovati 1981. kod nas u Buševcu.

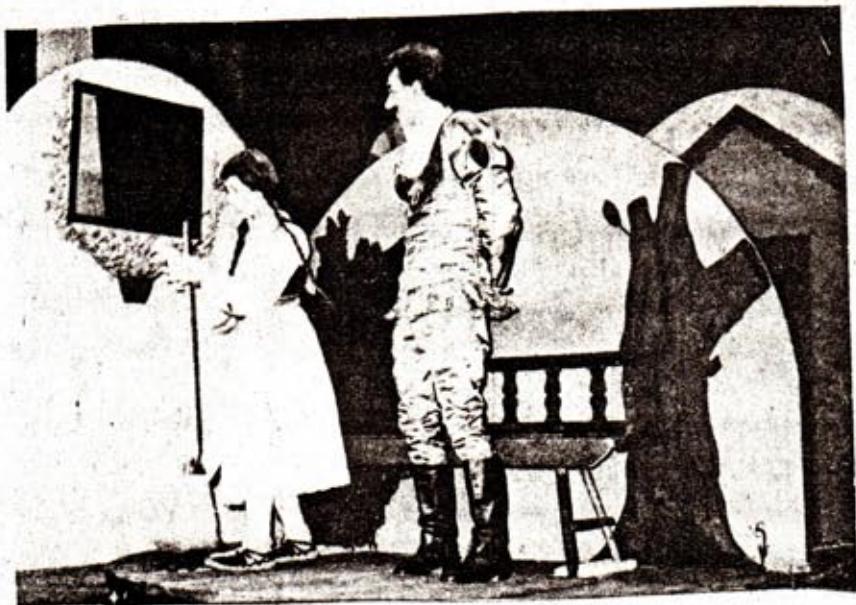
Robić Stjepan - predsjednik

**GOSTOVANJE DRAMSKE GRUPE OSS BUŠEVEC
KOD SUNARODNJAKA U MADJARSKOJ**

Posredstvom DEMOKRATSKOG SAVEZA JUŽNIH SLAVENA U MADJARSKOJ dramska grupa OSS Buševec gostovala je 1980. godine u Madjarskoj, u mjestima gdje žive naši sunarodnjaci: Fikethaz, Serdahelj i Mlinarci. U tim mjestima gdje se naši sunarodnjaci koriste uz službeni madjarski jezik i jezikom svoje stare domovine - kajkavskim narječjem, naši dramski amateri izveli su igrokaz "Papiga" A. Koceuba. Nastup je održan u prepunoj dvorani u Serdahelju 21.11.1980., u mjestu Fikethaz 22.11. 1980. a u mjestu Mlinarci 23.11.1980. Kontakt glumci - publika bio je više nego uspostavljen što se moglo osjetiti po spontanim reagiranjima i oduševljenju, a možemo navesti i to da su gledaoci bili ganuti do suza. Oni su upravo za ovakav kontakt putem dramskog stvaralaštva osobito zainteresirani, jer na taj način najbliže i najlakše usvajaju i proširuju jezično bogatstvo svoje stare domovine.

Na gostovanju u Madjarskoj s dramskim amateri OSS Buševec bila je i drugarica Dunja Cvetković predstavnik Komisije za kulturne veze s inozemstvom. Domaćini su izrazili želju da su im ovakvi susreti dragi i korisni i uvjek dobrodošli, te da se ova suradnja na obostrano zadovoljstvo nastavi i dalje. Puni oduševljenja i želje za ponovnim susretom putem kulturno-umjetničkog stvaralaštva naši dramski amateri obećali su ponovni susret ukoliko to bude moguće s financijskih aspekata ostvariti. Bili smo veoma sretni kada se taj susret obnovio 1981. dolaskom plesno-pjevačkog ansambla "Mura" iz Serdahelja koji je izveo veoma atraktivan program u Buševcu i Gradićima.

S predstavnicima naše dramske grupe bila je i drugarica Maga Pekar - predsjednik OK SSRNH Velika Gorica koja je domaćinima zaželjela i prenijela pozdrave sunarodnjaka iz stare domovine te predala prigodni poklon.

SCENE IZ A. KOCEBUA "PAPICA"

IX

Beskrajan kao more
tih miran i zao
Tu budi i
divljam u
mračnoj tišini.
Razbij tugu i
bol o tvrde
morske hridi.
Pazi oprezan budi
da nitko Te
ne vidi.

XIII

Ciganka nisam.
Ipak ispruži dlan
da provirim u tajne
istine paukove mreže.
Naprežem vid ...
Ništa ne vidim.
Izuzev dvije crte
kako se odvajaju.

Djurđija Robić

BORAVAK RUMUNJA KOD NAS 1981. GODINE

Od 24.07. do 27.07.1981. godine gostovala je kod nas folklorna grupa Doma kulture iz Klokočića (Rumunjska). Kulturna suradnja kao i prijateljsko druženje sa našim sunarodnjacima postoji već više godina i vjerujemo da se ta započeta tradicija neće prekinuti.

Bez obzira radi li se o gostovanju naših prijatelja u Buševcu ili gostovanja OSS Buševac u Klokočiću, uvijek se osjeća sručnost i prava domaća atmosfera.

Tako je bilo i ovoga puta u Buševcu.

Naša dva autobusa išla su iz Beograda po goste u Rumunjsku - u Klokočić direktno, a oko stotinu osoba bilo je smješteno kod svojih domaćina po kućama.

Program boravka gostiju realiziran je u cijelosti.

Naši su gosti posjetili Zagreb, a bili su na izletu u Vukomeričkim goricama gdje je i održan sat povijesti na spomen groblju.

Organiziran je nogometni turnir DPO mjesta, a navečer su domaćini i gosti sudjelovali na logorskoj vatri koja je opet bila pravi odraz prijateljstva.

Uz tradicionalnu kulturnu suradnju boravak naših prijatelja upriličen je povodom Dana ustanka naroda Hrvatske i 40-te obljetnice ustanka i socijalističke revolucije naroda i narodnosti Jugoslavije.

Gosti su izveli svoj kulturno-umjetnički program 25.07. u Gradićima, a u Buševcu sa istim programom uz sudjelovanje članova našeg društva 26.07.1981.

Delegacija je bila na prijemu u Skupštini naše općine Velika Gorica, gdje su u sručnoj i prijateljskoj atmosferi izmijenjeni simbolični pokloni.

Prema izraženoj želji delegacija je posjetila Kumrovec. Organizirana je i društvena večer na kojoj su izmijenjeni simbolični pokloni.

Četiri dana su prošla dosta brzo. Rastanak je bio najteži, ali ostala je nuda i divno sjećanje na naše druženje.

Katulić Dubravka

BUŠEVEC

Domaćini Hrvatima iz Rumunjske

Ogrank -Seljačke sloge- iz Buševca pokraj Velike Gorice u petak dočekuje svoje prijatelje Hrvate iz Klokočića, iz Rumunjske, Županije Karaš-Severin. Od 1973. godine razmjenjuju se naizmjennični posjeti kulturno-umjetnički programi.

I ove godine, u čast Dana ustanka naroda i narodnosti SR Hrvatske i obilježavanju 40. obljetnice ustanka i socijalističke revolucije, u nedjelju će Buševčani zajedno s gostima upriličiti kulturno-umjetnički program. Gosti iz Rumunjske predstaviti će se i u Gradicima, obici Veliku Goricu te biti primljeni u Saboru.

B. B.

STRANICA ● VJESNIK ● petak, 24. srpnja 1981. godine

IZVJEŠTAJ O NASTUPU U KOLJNOFU - MADJARSKA

Na proslavu Hrvatskog narodnogn dana u Koljnofu - Madjarska, pored članova folklorne sekcijs na put su krenuli i domaćini. Tog lijepog jutra 4. rujna 1981. godine iz Buševca je krenuo autobus prijateljstva. Putnici su bili Buševčani - domaćini koji su ugostili u prethodnom razdoblju svoje prijatelje sunarodnjake iz Madjarske, te folklorni ansambl čiji je zadatak bio da prijateljima u Madjarskoj izvede cjelovečernji program. Put na koji smo krenuli bio je doduše mnogima nepoznat, ali zato pun znatiželje i radosti, što smo svi zajedno uz pjesmu doživljavali. Oduševljenje je zavladalo kada smo na cesti koja povezuje Balaton-Šopron ugledali tablu s dvojezičnim natpisom: Kophaza - Koljnof. Odlahnulo je svima, jer se približavao trenutak susreta sa prijateljima. Ispred Doma kulture mnoštvo ljudi-dragih prijatelja. Takav susret može se vidjeti i doživjeti kada se sretnu pravi prijatelji, kao što su Buševčani i Koljnofčani. U drugom autobusu gdje je bila smještena folklorna sekcijs putovanje se odvijalo kao i sva putovanja na koja cni kreću. Čitavim putem pjevalo se i sviralo a pogotovo jer im je to bio jedan od čestih dolazaka u Koljnof. Na dan dolaska izveli smo cjelovečernji program pjesama i plesova naroda Jugoslavije. Naš folklorni ansambl uistinu je snažno djelovao na naše domaćine prijatelje iz Koljnofa, duboko ih ganuo što se moglo osjetiti po spontanim iskrenim reagiranjima.

U nedjelju na samoj svečanosti Hrvatskog narodnosnog dana nastupili smo skraćenim programom na otvorenoj pozornici uz sudjelovanje još nekoliko hrvatskih folklornih društava iz Madjarske, te po jedno iz Austrije, i skupina žena iz Čehoslovačke mjestu Jarovce.

RASPJEVANI NAŠI SUNARODNJACI IZ MADJARSKE

Naši sunarodnjaci u Madjarskoj trude se da očuvaju tradiciju stare domovine - u tome im mnogo pomaže naša kulturna suradnja

Bili smo smješteni po kućama, a domaćini su nam organizirali posjet Šopronu i razgledanju Koljnofa i okoline. Nakon održanog cijelovečernjeg programa na društvenoj večeri i posebnim službenim razgovorima izraženo je zadovoljstvo o po-

stojećoj kulturnoj suradnji te kvaliteti izvedbe, potrebe i želje daljnog održavanja i jačanja međusobne kulturne suradnje, od strane rukovodstva Koljnofa i predstavnika županije Šopron. Na zajedničkoj društvenoj večeri koju su nam domaćini priredili nastavilo se s veseljem do svitanja zore, do samih trenutaka ras-tanka uz riječi: "Dovidjenja, u Buševcu". U ponedjeljak u 11 sati autobusi su krenuli put Balatona ka našem Buševcu, a mi veoma oduševljeni prepričavali smo ne-zaboravne trenutke provedene kod dragih prijatelja u divnom Koljnofu. Želja nam je da ovo srdačno i iskreno prijateljstvo potraje još dugo, dugo godina.

Zvonko Vnučec

FOLKLORNA DRUŽINA IZ SERDAHELJA U BUŠEVČU

Po našem dobrom i starom običaju i dugogodišnjoj suradnji sa Demokrat-skim savezom Južnih Slavena u Madjarskoj, opet smo imali tu čast i sreću da ugos-timo ovdje u Buševcu jednu folklornu družinu, ovoga puta iz madjarskog mesta Ser-dahelja županija Zala. Dragi nam gosti boravili su u Buševcu tri dana i u ta tri dana dali svoj program u Buševcu pred prepunom dvoranom kao i u Gradićima kraj Ve-like Gorice, a u našoj organizaciji posjetili su rodno mjesto predsjednika repub-like druge Tita Kumrovec. Našim gostima iz Madjarske bili su domaćini dramska sek-cija Ogranka "Seljačke slove" te tako se još jače i čvršće povezuje prijateljstvo između naših mještana i naših sunarodnjaka u Madjarskoj, a preko te kulturne suradnje povezuje se jednim malim ali vrijednim dijelom prijateljstvo između naših dviju država Jugoslavije i Madjarske. Kad se kod tog uzme da su naši gosti iz-veli dva programa i to programa na zavidnoj razini kvalitete, i još više raduje da su u svoj folklorni program ugradili i jedan mali i vrijedan dio dramskog pro-grama, moramo svi biti više nego zadovoljni. To nam pokazuje da se kod naših su-narodnjaka uz već dobro uigrani folklorni program i muziku, počelo raditi na dram-skom programu koji daje još više mogućnosti našim sunarodnjacima u očuvanju jezi-čne kulture i materinjeg jezika. Moram ovdje spomenuti da ovu kvalitetnu družinu vodi njen umjetnički rukovodilac drug Stipan Blažetin koji ima velike zasluge kod ostvarivanja ovako vrijednog i uigranog programa. Takodjer, ovom prilikom želimo zahvaliti predstavniku DSJS Madjarske drugu Miji Karagiću, a preko njega cijalom Savezu na ovako dobro obostranoj suradnji i kvaliteti programa što još više uč-vršćuje naše uvjerenje o kvaliteti folklora kod naših sunarodnjaka, za što oni kao Savez imaju neprocjenjive zasluge.

I na kraju mi domaćini željeli smo, a vjerujem da smo to i uspjeli, da se naši dragi gosti osjećaju kako i jeste svoji medju svojima. To uvjerenje nam potvrđuje dirljiv rastanak i obavezno iskreno dovidjenja.

Ivan Rožić - Pavek

SA GOSTOVANJA KOD SUNARODNJAČA U RUMUNJSKOJ

Naša folklorna sekcija kao i jedan autobus domaćina gostovala je od 6-9. kolovoza 1982. godine u Klokočiću (Rumunjska). Put veoma dug ali ugodan i drag, a doček u Klokočiću nezaboravan kao i uvijek kada dolaze Buševčani. Sa dočekom je počelo već na samoj granici gdje nas je dočekalo mnoštvo naših prijate-lja sa cvijećem u ruci, poželjevši nam dobrodošlicu, naravno sa dragim prijateljem Peom Mihalj. Raspoloženje je na trenutak "pokvarila" vijest, kada smo rekli da sa nama nije doputovao naš dragi predsjednik drug Robić Stjepan. Uz dosta uvjere-nja prihvatali su naše obrazloženje njegovog nedolaska, ali osjećali smo njegov nedostatak za čitavog boravka u Rumunjskoj.

Prvog dana boravka naša delegacija primila je poziv da posjeti Komitet za kulturu u Rešici. Tom prilikom je izraženo obostrano zadovoljstvo na kontinuitet, masovnost, te zblizavanje naroda i narodnosti koju pruža kulturna suradnja Klokočića i Buševca. Izražene su želje za skoro vidjenje u Buševcu. Istog dana popodne u Klokočiću nas je posjetio naš konzul u Temišvaru drug Djurović, te os-

tao sa nama u dvosatnom razgovoru zanimajući se o radu našeg društva, kulturnoj suradnji itd. Na kraju našeg razgovora pozvao nas je da ga posjetimo u Temišvaru. Njegovom pozivu nismo mogli udovoljiti radi kratkoće našeg boravka u Rumunjskoj, ali smo izrazili nadu da to učinimo drugom prilikom.

Na večer je naša folklorna sekcija prikazala cjelovečernji program pjesama i plesova naroda Jugoslavije. Prepuna dvorana Doma kulture u Klokotiću burnim aplauzom na otvorenoj sceni pozdravila je izvodjače programa.

Drugog dana boravka folklorna sekcija nastupila je u općinskom središtu Karaševu. U dvorani se našlo preko 500 gledalaca. Oduševljeni programom svi gledaoci poslije programa ostajali su na ulici pokraj naših autobusa sve do našeg odlaska iz Karaševa.

Ansamblul folcloric „CLOCOTICI“ România

Od strane predstavnika Općine i Partije izraženo je zadovoljstvo i velika zahvalnost na našu posjetu Karaševu, upućen je zahtjev da izvidimo našu mogućnost za suradnju sa Karaševom i poziv da ih opet posjetimo prilikom našeg dolaska u Rumuniju.

Za vrijeme nastupa folklorne sekcije u Karaševu naša nogometna ekipa takmičila se na nogometnom turniru u Klokočiću, koji je priredjen u našu čast, te osvojila prvo mjesto u veoma jakoj konkurenciji (suci su dobro sudili). Na zajedničkoj tradicionalnoj večeri izmijenjeno i upućeno je mnogo lijepih riječi dugotrajnoj suradnji koja se odvija već punih 10 godina. Želja svih je da se suradnja i dalje njeguje i odvija na obostrano zadovoljstvo.

U divnom raspoloženju nastavilo se do kasno u noć. U ponedjeljak prije pođne povratak kućama kao i svi do sada bio je tužan. Suznih očiju domaćini su stajali oko nas. Autobus nikako da kreće iz Klokočića, svi žele iskoristiti svaki trenutak da još malo ostanu uz svoje prijatelje. Napuštajući Klokočić svi izgovaraju jedno: "Dovidjenja u Buševcu".

Na povratku kućama želja nam je bila da posjetimo "Kuću cvijeća" u Beogradu, ali na našu žalost ponedjeljkom nema posjeta, pa smo to vrijeme iskoristili za razgledavanje glavnog grada, misleći na sretan dolazak našim domovima.

Vnučec Zvonko

TITOVO PROLJEĆE

*I ovoga će proljeća
zasjati sunce istine.
I ovoga će proljeća
kročiti mladost odlučnije
i smjelije.
I ovoga će proljeća
cvjetati ruže samo
za njega.*

*Opet će ratar uzeti plug
i zidar će graditi kuće,
a mladost će učiti iz knjige života
kako je bilo juče.
I nijedna patnja, nijedna žrtva
ne smije ostati skrita.
Mladost koja danas živi,
mladost koja danas raste
nikad neće zaboraviti Tita.*

*I ovoga će proljeća
prolistati sloboda.
I ovoga će proljeća
procvasti ruže.
I ovo će proljeće biti tvoje,
naš najdraži druže.*

Kirin Jasna

**OMLADINCI - ČLANOVI OSS IZ BUŠEVCA
"AMBASADORI" U BOLOGNI (BOLONJI)
POBRATIMU GRADA ZAGREBA
OD 29.VII - 2.VIII 1981.**

Članovi naše plesne i tamburaške sekcije u kolovozu 1981. svojim su nastupom zastupali grad Zagreb, našu Republiku, a može se reći i domovinu Jugoslaviju u Bologni pobjratimu grada Zagreba. Išli su u sastavu karavane mlađih, omladinaca, brigadira, muzičke omladine i drugih aktivista s motivacijom da se priključe mladima Evrope koji su također došli u Bolognu solidirajući s stradalima od ruke terorizma. Ovo se odnosilo konkretno na žrtve koje su nedužno stradale na kolodvorskoj stanici u Bologni prethodne godine. Skup mlađih Evrope značio je solidarnost sa stradalima ali i otpor zločinu, nasilju, nepravdi. Mladi su bili smješteni u sportsku dvoranu gdje su sklopili prijateljstvo s drugim mlađima Evrope. Bio je također upriličen prijem u gradskoj vijećnici gdje su se visoki funkcioneri talijanskog rukovodstva pozitivno osvrnuli na ovakav gest solidarnosti mlađih. Program na trgu bio je vrlo posjećen i s oduševljenjem primljen. Ovo je jedna od mnogih akcija članova našeg kulturno-umjetničkog društva na polju međunarodne kulturne suradnje.

OSVRT

Josip Kovačević

TRAGOM VEZIRSKOG TUGA, roman

Roman Josipa Kovačevića TRAGOM VEZIRSKOG TUGA, pojavio se krajem 1981. godine u izdanju KUD-a: Ogranak "Seljačke sluge" iz Buševca (nedaleko Zagreba). Riječ je o autoru kojiiza sebe ima objavljene knjige pripovijedaka ŽENIDBA TUROPO-LJSKOG PLEMENITAŠA VIDA LACKOVIĆA - 1968. (u 2 izdanja) i OPROŠTAJNA VEĆERA - 1979. Po scenariju njegovog djela TUROPOLJSKA SVAĐBA, snima i emitira Radio Zagreb - 1968, a zatim i RTV Zagreb - 1970. da bi to djelo iste godine na TV festivalu u Bledu nagradio žiri publike.

Dakle, ime Josipa Kovačevića u literaturi nije iznenadna i slučajna pojava, nego plod kontinuiranog prisustva koje traži put da u okviru uvriježenog fer-pleja svim raspoloživim sredstvima skrene na sebe javnu pažnju i da tako iznudi procjenu vlastitih vrijednosti i preispita vlastitu snagu.

Koliko god da je prosudba književnog djela subjektivna, jalova i nezahvalna rada, ponekad se, eto, javi neka nužda, neka potreba, pa se onda mašimo pera s ciljem da potvrdimo i pomirimo neka zajednička iskustva ili jednostavno da onim tudjima sučeljavamo svoje razloge.

Književno djelo kad je stvoreno živi kao zasebno tijelo koje ima svoju dušu i koje nastavlja svojim putem čak i kad autor posustane, posrne, i pretvori se u prašinu. Književno je djelo, dakle, ako već živi svoj život, u stanju da se samo odupire svakom nasrtaju na sebe i da se samo brani. No, za razliku od čovjeka koji na niski udarac može uzvratiti niskim udarcem, književno djelo se brani tako da ne izlazi s pravog na krivi kolosjek, ne silazi sa svog puta, nego su mu upravo najveći štit njegove vlastite vrijednosti, njegovo trajanje, njegovo rasprostiranje i prianjanje uz vlastito vrijeme.

Otuda nam zapravo dovoljno opravdanja da se odlučimo za sporost ili barem oprez kad izričemo svoj sud nad kreativnim učinkom drugih. No, ako baš želimo biti nestrljivi i dosljedni sebi i pogriješiti po svaku cijenu, onda nam već samo pravo na pogrešku daje malo pravo i da budemo u pravu. Kako od toga nećemo svjesno biti ni mudriji, ni sigurniji, ostaje nam utjeha da smo se družili na zadaru temu.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠEG PISCA - MJEŠTANINA
JOSIPA KOVAČEVIĆA

Iz prošlosti Turopolja

● U povodu romana »Tragom vezirskog tuga« Josipa Kovačevića, »Seljačka sloga«, Buševac 1981.

U našim predjelima pak ima još jedan, sociolozi bi rekli – fenomen: povjesno štivo! Naši najčitniji pisci su Marija Jurić Zagorka i Janko Matko, pardon! Sund! Ali, molim vas lijepo, tamo možete biti (identificirati se, uz malo mašteli) na priliku – grof, možete (ako naiime možete, što ja, na žalost, nikako ne, mogu!) makar uživati u svim tim dogadnjima, u pobjedi pravde npr., možete iskazati u tišini čitanja razne privide u sebi... dakle, ako zaista možete! Povjesno štivo ima u nas danas zaista sjajnu produ, znaju to najbolje akviziteri: Zagorka i Matko! I, ruku na srce – nisu to pripovijedaci bez određenih kvaliteta! Josip Kovačević je u romanu »Tragom vezirskog tuga«, također udario putom povjesnog štiva! Govori se o turskim vremenima, kada su mrski zavojevači iz Bosne preko mede upadali u Turopolje, pljačkali, odvodili u robљe... no, sve ima svoj stvarni povijesni okvir, stvarnu podlogu u povjesnim zbivanjima, u njima je Kovačević ispleo svoju fiktivnu priču o hrabrom momku i zarobljenoj djevojci, oboje iz rodnog mu Buševca!

Ako se uspješno apsolvira prvi dio romana, koji je najviše povijestan ali najslabije isprijevidan (mnogo lica) i ponešto se obračunava sa Zagrebom (s aspekta turopoljske znatnije izloženosti Turčinu!), u drugom, koji je više ljubavni, i trećem, koji je avanturistički (Jura će Moranu tražiti čak do Stambola, tisuću zamki i peripetija dok je

ne vrati i konačno se njome ne oženi – čitalac sklon tim ljubavnim i avanturističkim pričama iz prošlosti tu će doći na svoje: pisac tečno i s lakoćom veže svoju storiju!

Nešto bi pri tom još valjalo staviti piscu u prilog: svijest o tome da je narod u Bosni i u Hrvatskoj toga vremena – jedan, bez obzira na vjeru koju nameće osvajači. Njegova su lica toga svjesna, kao što puk, inače, zna što je dobro! Uz to – ta lakoća, a u sretnijim trenucima i sažetost dialoga – kajkavski! Ponekad u kratkoj, zgusnutoj replici uspijeva vrlo plastično okarakterizirati lik ili naznačiti prilike! Naknadnim fabuliranjem skoro da pokvari taj dojam vjerodostojnosti!

I još nešto: izdavač je seoski KUD, »Seljačka sloga« iz Buševca: imaju dakle i svog pisca (i svoju povijest, kako je i zapisano!) i svog izdavača, svoje amatersko kazalište, (informiran sam iz prethodne knjige) dramaturga i, koliko je vidjeti – nije Josip Kovačević u tome sam, pomažu mu zdrušno.

Ovaj autor, prije poznat po dramskom i pripovijedačkom radu, znao je svoju priču iz suvremenosti graditi na kolarovskom humoru i narodnom leksiku, čemu sam osobno bio, znatno više sklon. Možda je ovaj roman o vezirskom tuga (konjski rej na barjak) samo epizoda, ali – nekim zamarnostima je tako teško odoljeti!

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN

Zagreb, godina XLIII.
– broj 12352

ponedjeljak, 18. siječnja, 1982. godine ● VJESNIK ● STRANICA 5

JOSIP KOVAČEVIĆ – JOŽA

Neumoran je u nastojanju da pisanom riječju govori o mnogim temama iz života. Ovi prilozi govore o njegovu romanu "TRAGOM VEZIRSKOG TUGA" te o intenzitetu nekih njegovih sadržaja iz zbirne pripovijedaka OPROŠTAJNA VEĆERA. Neka vas zaintrigiraju prilozi novinskih članaka i književno-kritički osvrt Boška Frosenjaka.

Tema ovog romana je vječna ljubav, poštenje i pravda, na kušnji vremena i prostora. Nemirna stoljeća koja ispod kopita turskih pljačkaških provala nisu ostavljala uspravnim ni glogov trn, a kamoli ljudsko dostojanstvo, prelistavaju se pred našim očima kao okvir za radnju ovog romana, a radnja ili barem atmosfera bi trebale uvijek biti ishodište za suradnju pisca i čitaoca za razgovor koji ima dušu, nakon kojeg se osjećamo okrijepljeni, jači, plemenitiji, smireniji.

Iako Kovačević napušta trag vezirskog tuga utisnut u ilovaču rodnog Buševca da bi ga pravio po mirisu rasute krvi kroz živa bosanska trgovišta sve do zlatnih saraja Carigrada, on ne teži da otkrije tajnu strašne turske nemani, izvor njene snage, njeni ekonomski i političko ustrojstvo, nego na gotovo začudan, i pomalo čarobnjački način razrješava intimnu dramu glavnog lika koji spašava svoju dragu iz ralja turskog zmaja. Začudo, ralje tog zmaja su tapecirane svilom i kadifom i ne djeluju tako zastrašujuće kako bismo očekivali sudeći prema odbojnim kandžama kojima se ta ista neman opire o mokre šumske putove, gnijeći seoske tarabe i grabi zemlju kroz lubanje i utrobe golorukih seljaka. Pa ako i nije toliko vješt i uvjerljiv kad opisuje glavu, Kovačević je živopisan, snažan i nabrekao od emocija kad se zajedno s turopoljskom sirotinjom, prezernom, golom, bosom i gladnom (a smisao riječi glad smo već pomalo zaboravili) otima za busen trave s gole i popaljene turopoljske ledine. Tako dolazimo do snažne metafore koja dosiže svoju kulminaciju u usporedbi kad trava vrijedi koliko i glava i tako postaje simbol samoodržanja, jer baš to upiranje o vlastitu zemlju daje nam oslonac da zbacimo prošle i sadašnje i buduće tirane, da stresemo uzde i hanove. Tu Kovačević predstavlja glas svog naroda, slijedi ga i ide prirodnim tokom stvari kao što teče voda.

Naravno, kad sviramo neku melodiju njena dojmljivost zavisi od toga s koliko umijeća i od kakvog sastava je sazdan instrument, ali i od vještine izvodjaca i slušalaca. Kako vještina slušanja ili čitanja najčešće ne podliježu kritici, ostaje da se osvrnemo na vještinu izvodjenja, odnosno pisanja.

Kovačević ne razvija znatnije jezik jednog Šenoe ili Kovačevića, osim što primjenjuje semantički najprilagodjeniju varijantu aktualnog lingvističkog sistema svojoj potrebi. Mjestimice je njegov kist vodjen umornom rukom, zrak je lagani i atmosfera prorijedjena, ali ovaj roman ipak predstavlja epopeju življa i ledina i u svojim najsretnijim trenucima simbol je borbe za obranu turopoljskog lokaliteta i, naravno, time i borbe za humani identitet. Kovačević žilavo brani geografski maleni prostor. Brani ga snom utemeljenim na dometu usmenog kazivanja koje stoljećima ide s koljena na koljeno. Oknjižen, taj isti san o slobodi dobija krila, zamah, odjek i prostor u srcima čitalaca i time nadu u uspjeh te borbe iako je geografski lokalitet uklješten stvarnom prijetnjom ogromne sile. Tako ta borba iako u ovom slučaju književnim sredstvima, poprima svoju ljepotu i snagu.

Kovačević s povjerenjem u tradiciju ne traži revoluciju forme, niti je inovator na planu izraza. On sve svoje adute polaže u priču koja stavlja u ljudske dimenzije, s vjerom da su savjest, moralni principi i uzvišena duševna stanja jedina prirodna stanja dostojava čovjeka i u njih čitalac ne treba sumnjati. Odatile crno-bijele karakterne freske glavnih junaka i njihova slijepo naivna vjera u bezuslovnu pobjedu pravde nad krvodom. No, sporedni likovi, plastično su portretirani, a gibanja masa data su svježim i sočnim opisima. Tu Kovačević ne rasipa snagu uzalud, tu zna kako radi, poznaje ono što radi i sve je primjerenog njegovom stvaralačkom porivu. Nigdje traga od revolucionarne literarne drskosti, na planu izraza, pretenciozne izumilačke manje na planu forme, nigdje traga od šizofreničke potrage za velikim ciljem utopljenim u maglu, na planu radnje. Dakle, roman Josipa Kovačevića TRAGOM VEZIRSKOG TUGA ne boluje od kroničkih bolesti modernog romana, pošto autor nije zabrinut, nad tobože poljuljanim dostojanstvom gospodje literature.

Ovaj roman ne teži da pred njim drhte mozgovi i institucije, on se naprotiv smrreno obraća narodu njegovim jezikom i između mnogočva traži sebi prijatelja. Ne, nije to slučajno, nije fraza, u vremenu koje dolazi knjiga jeste i svakim danom sve će više biti naš prijatelj, a u pojedinim situacijama i jedini pravi prijatelj na dohvatu ruke.

Ponosni smo na ovakve akcije

Godina XIII Broj 384

9

Velikogorički list

petak, 27. studenoga 1981.

Promocija

Poslije listopada u itičkoj knjižari „Mladost“, promocija povijesnog romana Josipa Kovačevića održana je u organizaciji Književnog kluba „Albatros“ i u DK „Galženica“.

O knjizi „Tragom vezirskog tuga“, Kovačevicu književnom stvaralaštvu i djelatnosti Ogranka „Seljačke slogs“, izdavača ovoga djela, govorili su i sudjelovali u razgovoru s pisacem Boško Prosenjak, Stjepanom Robićem i Gordana Lešnik.

Nove knjige

Povijesni roman

• J. Kovačević: »Tragom vezirskog tuga« — Izdavač: Ogranak »Seljačke slogs« — Buševac — 1981.

Nedavno je u izdanju ogranka »Seljačke slogs« Buševac izšla najnovija knjiga Josipa Kovačevića, roman »Tragom vezirskog tuga«. Tom knjigom Kovačević se, nakon dviju knjiga pripovijedaka, »Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića« (1988) i »Oproštajna večera« (1979), uspješno okušao i na području romana.

Dok u svojim pripovijetkama teme uzimaju iz bliže prošlosti i sadašnjosti, u romanu »Tragom vezirskog tuga« Kovačević vas odvodi u 16. stoljeće, u doba najezeđe Turaka u naše krajeve. Jedno je ipak zajedničko svim njegovim djelima: korijenska povezanost s rodnim krajem Turopoljem i s rodnim selom Buševcom.

Ovdje se radi o povijesnom, ljubavnom i pustolovnom romanu. Radnja je protkama mnogim predajama iz povijesti Turopolja i stvarnim povijesnim dogadjajima: U Turopolje, koje je kraj same granice Otomanskog carstva, često upadaju Turci, pale, pljačkaju i odvode ljudi u robiju. Mladi Buševčanin Jurica, kojem su Turci oteći najprije majku a zatim i djevojku Moranu, odlazi na dalek i neizvjestan put — čak do Carigrada, ne bi li pronašao svoju djevojku i majku. Putem doživljjava nevjerojatne zgrade i nezgode, što se i očekuje u pustolovnom romanu.

Knjiga je podijeljena u tri dijela. Prvi dio, pod naslovom »Turska provala«, u stvari je široka lepeza dogadaja u Turopolju i Zagrebu u doba turskih provala. Kovačević ponovo pokazuje izvrsno poznavanje mentaliteta i načina života Turopoljaca. Opisi su često upravo etnografski i zaokupljaju pažnju čitatelja, kojeg zanima povijest Turopolja. Posebno je zanimljiv opis bitke Lomničana s Turcima, koji se temelji na narodnoj predaji.

Drugi dio knjige, pod naslovom »Put u neizvjesnost« i treći »Duša na jeziku«, odvode nas u tursko carstvo, na put u Sarajevo i Carograd. Tu počinju neobične pustolovine glavnog junaka, koje nas prate do kraja romana. Život u tadašnjem turskom carstvu bio je za pisca sigurno velik izazov i on nije žalio truda da prouči niz izvora pa čak i da osobno provjeri neke činjenice (put u Istanbul), kako bi okvir, u kojem se radnja odvija, bio što vjerniji. U tome je u dobroj mjeri uspio.

Vjerujem da će roman J. Kovačevica »Tragom vezirskog tuga« biti čitan sa zanimanjem i da će čitatelji biti zadovoljni.

Posebno treba istaknuti činjenicu, da je ovaj roman već druga knjiga, koju je izdao ogrank »Seljačke slogs« u Buševcu, čime to kulturno-umjetničko društvo daje značajan doprinos širenju knjige. S obzirom na veličinu sela, to je vjerojatno jedinstven slučaj u našoj zemlji.

I. R.

Nakon dulje stanke – opet o kulturi

Avionom do istine

»Tragom vezirskog tuga« – roman Josipa Kovacevića.

Prošli smo put na javili razgovor sa Jožom Kovacevićem, piscem iz RIZ-ove sredine. Spomenuli smo osnovne značajke romana *»Tragom vezirskog tuga«*. Rekli smo da je tuga u muškom rodu i da znači: hijerarhijski atribut moći u turskoj vojski. Spomenuli smo i da se u romanu radi o sukobima turske vojske i rođubnom odupiranju.

Time Joža Kovacević ulazi u moćnu tematsku struju koja započinje od Marulićeve *»Molbe suprotiv Turkom«*, preko epa Zrinski-Frankopan sve do Senoinih povijesnih romana. Grada je ujedno pretekst za deskripciju narodnih običaja. Tako u romanu saznajemo za jurjevske pjesmice, vrstu odjeće koju su nosili seljaci, lokacije na kojima su bili. Sam roman je strogo fabuliran, a motivacijski momenti su upravo u suprotstavljanju crno-bijelih elemenata priče, nasilja, odupiranja nasilju. Po stilskoj logici romana prije je potreban i element romantične, strogopuritanske ljubavi između mladića i djevojke. Ovdje su to Juraj i Morana. Potrebne su također i izdajice, pritvorice i junaci. Možemo ih u romanu pronaći. Međutim, fabuliranje sa tim tipskim momentima, za koje već znamo iz sličnih romana, nije nipošto nedostatak. Nedostatak bi bio da autor nije slijedio stroge obrascе.

U razgovoru sa piscem zanimalo nas je prije svega trivijalni problem slobodnog vremena. Nai-me, nije nam bilo jasno kada pisac stigne napisati svoje velike romane. Joža dodaće ne odgovara likom onoj bolećivoj predstavi o bljedolikom piscu kojem od slabosti klecaju noge, hoćemo reći jasno je da je pred nama stasit čovек pun ener-

TRAGOM VEZIRSKOG TUGA

gije – međutim, pisanje romana je težak i dugotrajan posao. U taj težak posao Joža ulazi poslije radnog vremena, međutim, sa žarom čovjeka koji ne mora računati koliko donosi arak. Zanimalo nas je kako je došao do toliko povijesnih podataka. Autor nam je rekao da mnogo čita, a do folklornih opisa došao je predajom, jer običaji traju bez promjene stoljećima.

Zanimalo nas je da li je zadovoljan djelom. Nije. Da se još jednom ide u štampariju, Joža bi ga još jednom prepravljao. Zanimalo nas je kako gleda na povijesne romane pisaca – suvremenika. Tako je razgovor skrenuo na Araličin roman *»Psi u trgovisu«* i općenito povijesni roman. Jasno je da Joža Kovacević pripada grupi pisaca koji ne dovode u pitanje smisao svog rada i koji po klasičnoj poetici smatraju da umjetničko djelo treba poučiti i zabaviti. Eksperimentiranja koja muče romanopisce od 1915. do danas nije Josip Kovacević osjetio kao svoj problem. Nije dosada padao u iskušenje da narušava klasičnu formu romana ili pak relativizira vrijeme. Čita moderna djela, smatra da vjerojatno postoje ozbiljni razlozi koji su te pisce naveli na eksperimente, ali on osobno nije osjetio takvih poticaja.

U liniji te „poučnosti“, koja će sigurno naći odaziva kod čitatelja, podrazumijeva se da će Kovacević težiti što većoj vjerodostojnosti u svojim djelima. Tako smo za kraj ostavili anegdotu o putu za Carigrad. Naime, Jožu je mučilo da možda nije dobro u romanu prenio ugodaj Bliskog istoka. Kako on nije od pisaca koji bi smatrali da je njihova fikcija podjednako zanimljiva čitatelju kao i realnost – Joža je avionom otišao do Carigrada pogledati kako to ustvari izgleda. Taj nam se put čini tipičnim za književni postupak ovog pisca. Dakle, radi se o prići sa svim elementima romantične rasprjevane pripovjeti, ali potka je strogo realistično-povijesna.

Nadamo se da će Klub za kulturu uskoro upriličiti promociju knjige tako da veći broj RIZ-ovih radnika ima priliku upoznati pisca i djelo.

B. S.

Branka Sljepčević

BILJEŠKA O PISCU

Joža Kovacević je 1968. izdao roman *ŽENIDBA PLEMENITASA VIDA LACKOVIĆA*. Taj je roman doživio i drugo izdanje 1978. U dramskom obliku izveden je na RTV-u, a za Smotru folklora roman je bio predložak za dramsku igru s folklornim plesom. 1979. pisac je izdao zbirku od 20 pripovijesti pod naslovom *»OPROSTAJNA VEĆERA«*. Pripovijest *SMRT MARKA TROCE* ušla je u knjigu *SUVREMENA KAJKAVSKA PROZA*, a izvedena je i kao radio-drama. Povod za razgovor s piscem bio je izlazak knjige *»Tragom vezirskog tuga«*.

»TRAGOM VEZIRSKOG TUGA«

ZAGREB - »Tragom vezirskog tuga« - povijesni roman o turskim provalama u Turopolje potkraj 16. stoljeća - novo je djelo Josipa Kovačevića, zapošlenog u zagrebačkom RIZ-u. Kovačević se više od dvadeset godina amaterski bavi pisanjem. Dosad je objavio priповijest »Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića« (koja je na radiju i na televiziji prikazana kao drama), zbirku priповijedaka »Oproštajna večera« i niz novela u časopisima. Roman »Tragom vezirskog tuga« objavio je Ogranak »Seljačke sloge« iz Buševca, Kovačeviceva rodног mesta. (mj)

Večernji list

God. XXV Br. 6830. 9. izdanje
PETAK, 6. XI
11 1981.

GOD. XXV BR. 6839. 9. izdanje

1981. 22 UTORAK, 17. XI Večernji list

VELIKA GORICA

U kino-dvorani NS »Joraj Kokot« prikazat će se zapadnonjemački film LAŽNE KCERI LAZNOG DOKTORA. Projekcije počinju u 16, 18 i 20 sati. U 19 sati u Domu kulture Galženica, bit će promovirana knjiga Josipa KOVAČEVIĆA - TRAGOM VEZIRSKOG TUGA. U razgovoru, uz autora, sudjeluju Boško PROSENJAK, Stjepan ROBIĆ i članovi dramske grupe ALBATROS.

»TRAGOM VEZIRSKOG TUGA«

U knjižari »Mladost«, lica 30, održat će se promocija knjige Josipa KOVAČEVIĆA - TRAGOM VEZIRSKOG TUGA u izdanju KUD ogranak »SELJAČKE SLOGE«, Busevac. Na promociji će sudjelovati uz autora Stjepo MJOVIC KOČAN i Edo PEROČEVIĆ. Početak je u 18 sati.

1981. 18 UTORAK, 13. X Večernji list

Još neke vijesti

Jožin roman

Josip Kovačević, inače radnik u RIZ-u, bilježi još jedan književni uspjeh. Ovih je dana iz štampe izašla njegova knjiga pod naslovom Tragom vezirskog tuga.

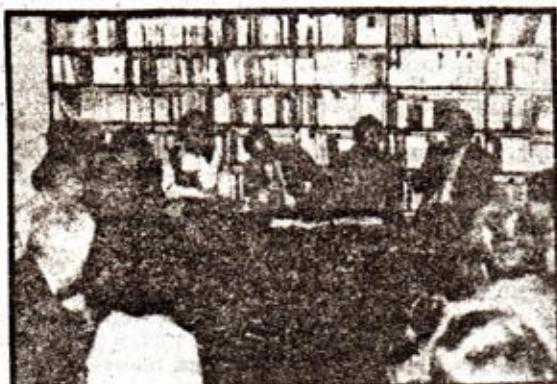
Ne, nije pogrešno naveden naslov. Tug je, po kazalu priloženom u knjizi, znak vlasti najviših turskih vojnih zapovjednika. Roman je povijesnog žanra, u tragu Augusta Senoe, vješto pisan i zanimljivo fabuliran, tako da će sigurno naći put do čitatelja. Za slijedeći broj imamo pripremljen razgovor s autorom. Vjerujemo da će do slijedećeg broja čitaoči RIZ Informatora kupiti i pročitati ovo zanimljivo djelo.

Promocija knjige Josipa Kovačevića

13. listopada 1981. u knjižari mladosti promovirana je knjiga »Tragom vezirskog tuga«, pisca Josipa Kovačevića, inače radnika u RIZ-u.

Uvodnu riječ održao je kritičar Stjepo Mijočić Kočan a tekst je čitao glumac Edo Peročević.

Knjigu možete kupiti kod animatora kulture u RIZ-u i to po sniženoj cijeni od 200 dinara. Ponavljamo sadržaj knjige. Radi se o romantičnoj povijesnoj priči koja obraduje temu borbe Hrvata protiv Turaka.

RIZ-INFORMATOR God. II Br. 11, Listopad 1981.

TJEDNI PROGRAM

od 29. 3. do 4. 4. 1980.

radio emitira

6

NOVELA U »FIJAKERU FORMULA 1«

Josip Kovačević je pisac koji fiksira seljačku svijest; prošlost i sadašnjost, tip specifičnog seljaka i njegove probleme u svom rodnom zavičaju, selu Buševcu u Turopolju nedaleko od Zagreba. Njegove se pripovijetke ponekad doimljiv i kao literarni doživljaj i kao koloritne folklorne studije u povjesnom okviru Turopolja. O tome svjedoče knjige Josipa Kovačevića; u prvom i drugom proširenom izdanju 1978. godine -Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića- i sada zbirka pripovijesti -Oproštajna večera-.

Novelu -Smrt Marka Troce-, iz zbirke -Oproštajna večera- možete slušati u emisiji Studija A - »Fijaker formula 1« u nedjelju, u 16.32 na II programu Radio Zagreba. -Smrt Marka Troce- režirao je Živočiš Canki. Uloge tumača: Sanda Fideršeg, Zvonimir Ferencić, Vlado Puhalo, Smiljka Bencet i Ljudevit Galic.

SMILJKA BENCET

KUD: OGRANAK "SELJAČKE SLOGE" - BUŠEVEC
preporučuje Vam svoja izdanja

JOSIP KOVAČEVIĆ

- ŽENIDBA TUROPOLJSKOG PLEMENITAŠA

VIDA LACKOVIĆA, pripovijest

Prema istoj je izvedena i sniljena na
RTV poznata "Turopoljska svadba"

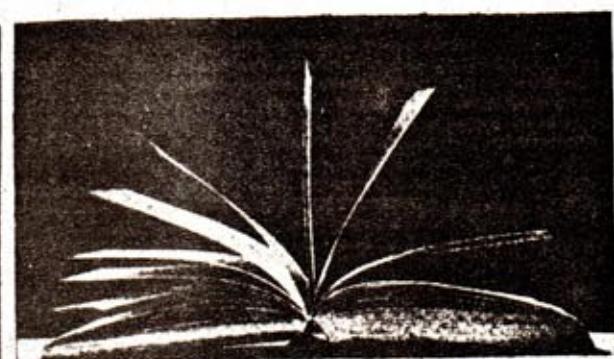
I i II izdanje RASPRODAJANO

- OPROŠTAJNA VEČERA, pripovijesti

- TRAGOM VEZIRSKOG TUGA, roman

Rađnja ovog romana odvija se u doba
turskih provala u Turopolje krajem
XVI. i početkom XVII. stoljeća

U PRIPREMI

Stjepo Mijović
Kočan
o
knjigama

Istinaši,
trabant
strukture»,
seljaci
»gastarabajteri»

STUDIO

Dio 637 (10. n. d) program od 19. IV do 25. IV 1980.

Idu dani, idu dani, trguje se na sitno, dana nam je sve više, nas je sve manje. Sve više je detalja u koje smo upleteni, u koje smo zapetiđani, sve manje volje, sve manje sna... Počne taj proces vrlo rano, od početka, zapravo, mada se kroz mladost, adolescenciju (privikavanje na nemoc!) i kasnija potonuće u običnosti svakodnevija odmotava neprimjetno, sustav je neumoljiv! Neki tobože spašavaju vlastite trenutke u prvidu literaturice, pričaju, pišu o tome i o sebi – izmisliši nam valja smisao... prilika je da... jednom zauvek na svoju sudbinu stavim TAČKU, rezignirao je na kraju jedan među nama, neki nezgrapni Crnogorac, profesor jezika i lijepe književnosti, Spasoje Radičević, uvaljen u sremsko blato i opce, sveprisutne banalnosti, zaokupljen tisućama glupih sitnica u koje mu se pretvorilo življenje, sve to u najnovijem romanu srpskog prozaista Miodraga Rackovića.

Miodrag Racković: *Prsten od lažnog zlata*, -Mladost-, Zagreb, 1979.

Ne piše autor doslovno o tome o čemu je riječi u ovom uvdetu, ali pišući o životu svog lika, tog Radičevića, piše o nama i našim prilikama/danas preslikavajući vrlo vjerno, do detalja precizno, svakodnevnicu – a ona je, u romanu, i sitna i banalna!

Taj nevoljni profesor, zajedno sa svojim ideologijom (–i i s obitelji!) zatice se u Rušnju, tipičnom pravom gradom, čeznje za velikim od tri opake bolesti: čežnje književne – napiše nekakvu humore-kulturu i od toj političkoj strukturi! Ne leži vraže, ne diraju o proči, naročito ako je istina! Tu se sada svasta i koješta u svijetu, ali nema ni pobjednika ni pobijedenog – sve je iste godine kasa koju valja pojesti! Kada, na kraju, Spasoje radičević dočepati se Beogradu (nade tamо posao), ostvarila mu je jedna nuda, san. A najgorje je kada se nuda ostvari! Tek tada vidimo čemu smo se, zapravo, nadali! No Rackovićeva je proza vrlo citika, mada vrlo gusto pisana, mada pretjerano inzistirajuća na svakakvim usputnim sitnicama i nepotrebnim opaskama (hoće biti što vjerniji pravom stanju stvari, voli ispričati – baš sve!), mada u tom verizmu podosta raspršena, ipak – valjan zahvat u suvremenost. Lik mu postaje, kaže se na ovitku knjige (biblioteka „Svršetak stoljeća“, roman spada pod ovaj naziv, dobro je odabran!), „neurotizirani istinaš“, distancira se od sredine neurotično puštajući svoje kokos (sudbina je živjeti s kokosima i – od njih!) među goste kavane „Sremackoj uživanici“, pun (kao mnogi) želje da se kaže istina. A eto što ti je istina: je, an roman!

Josip Kovačević: *Oproštajna večera*, KUD Ogranak „Seljачke sloge“, Buševac, 1979.

Prvo ispunja me zadovoljstvom da je *Ogranak „Seljачke slike“* iz Buševca, za kojega malo tko zna gdje je – izdavač! To su one silne mogućnosti koje naše „slike“ pruža kulturi življenja i kreativnosti, a koje su... ziorabe nego pravo i valjanu koriste i razumiju! Drugo: drago mi je što knjiga pripovijesti Josipa Kovačevića nije za pokudu, dapače – valja upozoriti na ovo pero! Autor piše, zapravo, u maniri naših realista i pisaca psihološke novele, s temama iz rodnog sela Buševca (to je pokraj Velike Gorice) – Turopolje! Međutim, ima tu pažnje vrijednih detalja, a i priča, naročito onih gdje se autor ne trudi biti pisac, nego gdje to već jest – kada nepatvoreno priča knjavički o onome što se dogodilo ili bi se moglo dogoditi. Autoru smeta sentimentalna ljubav za likove, ironija i distance su mu bolje oružje. Ima tu koječega o čemu se malo valjano piše povratnika gastarabajtera, seljačkih svada i zlo (često) ca (još su tu, i te kako, i te koliko!), neke kolarovske atmosfere (bez inih primislili!). Inace ugledan kulturalni radnik iz ovoga kraja, Kovačević dobro radi što piše o onome što poznaje i razumije. Nije našao vlastit prepoznatljiv stil, no to ne znači da ne može i neće. Temelje i materijal imaju solidne!

PISANJE JE POTREBA

Josip
Kovačević,
knji-
govoda
u RSIZ-u

Iako je po zanimanju knjigovoda i radi u RIZ-u, Josip Kovačević se već dugo godina bavi pisanjem i dosad mu je izšao zavidan broj djela. Tako mu 1968. godine izlazi u posebnoj knjizi pripovijest „Zenidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića“ (drugo, prošireno izdanje tiska se 1976), neke novele izlaze mu u časopisu „Kaj“, a druga Kovačevićeva knjiga, zbirka pripovijesti „Oprostajna večera“, izlazi 1979. godine. Treći je roman „Tragom vezirskega trga“. Osim toga prema njegovu scenariju i režiji s velikim se uspjehom izvodi „Turopoljska svadba“ u Buševcu (to je njegov rodni kraj, kraj Velike Gorice, u Turopolju, gdje i danas živi). „Svadbu“ je emitirao i Radio-Zagreb, a snimljena je i za TV Zagreb i prikazana 1970. godine.

Povoda za razgovor bilo je dakle mnogo. Zanimalo nas je kako je Josip Kovačević počeo pisati, kad je osjetio potrebu da se izražava pisanom riječju. Evo što on o tome kaže.

— Pisanje mi je, jednostavno, došlo kao velika potreba. Nešto kao da me je prisililo da pišem. Jer, neki sam teret nosio u sebi, i kad sam to stavio na papir, osjetio sam veliko olakšanje. Prve dramske tekstove pisao sam za našu grupu u Buševcu (ona djeluje u sklopu KUD-a Ogranka „Seljačke sluge“). Bilo je došlo do prekida u radu, pa sam ja uskočio i želio sam pronaći nešto što će ljude privući. Pisao sam ono što je u tom trenutku bilo aktualno. Posjet je bio velik. To me je začudilo, ali i motiviralo za dalji rad. Imali smo mi u Buševcu jako dobrih glumaca, iskusnih i s mnogo predstava, a neki su kasnije otišli i u profesionalne glumce.

● Kažite nam nešto o „Turopoljskoj svadbi“, po kojoj ste najviše poznati.

— Taj je dramski tekot nastao prema pripovijeci „Zenidbe turopoljskog plemenita-

Uskoro i praizvedba Kovačevićeve monodrame »Gastarbajter Matek« koju će izvoditi glumac M. Crnobrnja

... i moram se pojaviti da je izvedba „Svadbe“ privukla više od 1000 gledalaca. To je ceremonijal, to je spektakl, a ne samo obična predstava. Osim na pozornici dogada se u selu na mnogim mjestima, vide se tu okićeni svatovi, kola, škrinje, sve je u originalnom ambijentu, što daje posebnu draž. Moram reći da su mi u radu na toj predstavi mnogo pomogli suseljani, a oni su opet imali povjerenje u mene kao pokretača lista „Godišnjaka“. TV snimka „Svadbe“ za koju sam također ja radio scenario, pripremao scenu itd. prodana je mnogim zemljama! Cak je jednom prilikom francuski režiser snimio „Svadbu“ za američku televiziju i, kako je rekao, pridonio propagandi našeg turizma. Radeći na tom projektu uvijek sam osjećao i užitak i odgovornost. Jer u njemu se sudjelovalo i do 100 izvođača.

● Uskoro će još jedan vaš dramski tekst doživjeti izvedbu na pozornici i to u interpretaciji poznatog glumca Mladena Craobrane.

— Moju pripovijetku „Gastarbajter Matek“ doista će, u obliku monodrame, izvesti M. Crnobrnja. Izvedba će, kako se predviđa, biti u siječnju. Izvodit će se u općini Maksimir, u Velikoj Gorici itd. Rekao bih nešto o sadržaju. Glavni junak je naš mladić koji odlazi u Njemačku, ali više iz želje da se provede nego da nešto zaradi. On govori o tome što ga je navelo da ode u tudi kraj, pa zašto se vratio i ponovo otišao... Sve sam to dao u humorističkom tonu a ne „crno“ kao što to znaju mnogi naši autori. Mnogi su mi rekli: Pa to si ti mene opisao! To znači da sam temu zaista pogodio. Ja sam naravno pošao od nekih modela, ali ipak sam sve nadograđio maštrom.

● Uglavnom pišete na kajkavskom. Kakvo je vaše iskustvo s tim u vezi?

— Pisac i ne može pisati drugčije nego onako kako osjeća. Ni po kakvim se receptima ne može pisati, nego samo na osnovi

onoga što čovjek doživi, na osnovi onoga gdje živi, u kojem kraju i s kakvim ljudima. Bojao sam se doduše da tu tako imati manje čitalaca, ali to se nije dogodilo. Obje knjige su prodane (po tisuću primjeraka) i to me zaista veseli. Mnogi su bili mišljenja da je literatura na kajkavskom manje vrijedna, ali držim da nije tako. Upravo se kroz originalan govor jednog kraja i podneblja može pokazati bit života, ljudi, ambijenta i slično. Često opet kombiniram štokavski (tako pišem opise) i kajkavski (dijaloge i monologe).

● Kako nalazite izdavača za svoja djela?

— Najprije sam prvu knjigu, oba izdanja, sam izdao, a kasnije su bili zainteresirani iz Društva (KUD „Seljačka sloga“) da se oni javi kao izdavači, pa su to i učinili. Imam namjeru izdati i jednočinke koje su sve izvedene, ali nijedne nisu tiskane. Kada izdušu kao knjiga, neće se izgubiti, što bi se s rukopisom lako moglo dogoditi. To će ipak morati pričekati, jer uz posao ovdje u RIZ-u i ostale obaveze teško na sve stignem. A želio bih još nešto prepraviti i možda dopisati. U rukopisu još imam priče za djecu „Jastreb iz turopoljskoga juga“ i humoristički roman „Je li greh ženom spati?“, pa će valjda i to jednog dana izći kao knjiga.

● Sto nam možete reći o amaterizmu u vašem kraju?

— Mislim da je amatersko djelovanje vrlo važno za razvoj nekog kraja. Kod nas su mnogi mlađi ostali, sagradili kuće i slične, zato što ih je i takvo djelovanje vezalo u rodni kraj. Naš je KUD osnovan još 1920 godine i ima zavidnu tradiciju. Uz dramsku sekciju tu su još folklorni ansambl, pa plesna i vokalna grupe. Mlađi također, kroz rad u KUD-u, postaju obrazovani i zainteresirani za pisanu riječ, za glazbu i ples, za onu vrijednost našeg domaćeg folklora koju se ne bi smjeli zapustiti. Svi skupa imamo po dršku starijih ljudi, što je također važno za prosperitet amaterskog rada i djelovanja.

A. TOMIC

1982. god.

maksimir 10

IN MEMORIAM

IVAN KATUIĆ - ŠTEFINOV

Medju onima koje je smrt otkinula izmedju nas je i Ivan KATUIĆ - ŠTEFINOV. Bio je odan svom rodnom Buševcu. Iako rodjen u vrijeme kada nije bilo suviše mogućnosti za školovanje, on je ipak pronašao izlaz kako da svoj nemirni duh željan znanja dovede do izvora gdje će moći dohvatiti rijeku znanja. Njegova je djelatnost i aktivnost kao člana OSS veoma velika. Godine 1933. nalazi se među osnivačima i prvi je tajnik NK "Seljak" u Buševcu. U vrijeme kada je ogranku "Seljačke sloge" bio zabranjen svaki kulturno-prosvjetni rad pronašao je izlas, te nogometni klub u svom okviru razvija bogatu kulturnu aktivnost osnovanom dramskom sekcijom, pjevačkim i tamburaškim zborom. Kada je 1937. godine obnovljen rad OSS Ivan Katuić - Štefinov postaje prvi predsjednik društva. Borio se, takodjer, na svim frontovima da se Buševac poljoprivredno-gospodarski što više uzdigne.

Početkom narodnooslobodilačkog rata odaziva se u borbene redove, a poslije oslobođenja u vrijeme obnove, takodjer, se mnogo zalaže. Nosio je veliki dio tereta kod građnje zadružnog doma u Buševcu i elektrifikaciji sela. Iako je zbog obavljanja radnih zadataka po potrebi prešao u Veliku Goricu, kontakt s Buševcem nije prekinuo, dapače u svakoj akciji suradjivao je s nama.

IVAN KOS-DJONI

10.3.1982. OSS Buševac izgubio je još jednog od svojih vrijednih i mlijivih članova - IVANA KOS - ZVANOG DJONI.

IVAN KOS - DJONI

IVAN KATUIĆ - ŠTEFINOV

Opaka bolest otrgla ga je iz naše sredine, a dok je mogao svom predanošću i zalaganjem radio je aktivno kao član OSS. Bio je svestrano angažiran kao član: glumac, urednik - (Godišnjaka i Glasa Buševca) te radeći predano sve što je bilo aktualno i potrebno. Naročito je zaslužan za izdavačku "djelatnost" kada je sate i sate poklonio radeći za "Godišnjak" i "Glas Buševca".

Ivan Kos - Djoni primjeran i dugogodišnji član društva predano je radio u Upravnom i Nadzornom odboru, a sve dužnosti i obaveze izvršavao je na vrijeme s voljom i ljubavlju, i kada je teško obilio, unatoč neizlječivoj bolesti zadržao je vedrinu duha. Uvijek se interesirao za rad društva i veselio se svakom novom uspjehu društva.

II

Medju članovima našeg Ogranka ostavili su nas zauvijek i članovi koji su takodjer prema potrebi aktivno pomagali rad društva. Iako dolaze nove generacije i društvo se pomladjuje uvijek osjetimo prazninu kada netko od starijih

članova zauvijek ode. Da se podsjetimo onih koji su nas u posljednje vrijeme ostavili:

- Nikola Robić - preminuo 18.2.1981.
- Stjepan Robić - preminuo 9.1.1981.
- Draga Peternac - preminula 4.1980.

Pamtiti ćemo ih kao naše drage članove.

JOSIP ČRNKO (sin Nikole)

Naš sumještanin Josip Črnko koji je sticajem okolnosti otišao živjeti u SAD, uviјek je srcem bio s nama. U pismima koja nam je pisao govorio je o teškom životu naših iseljenika u tujini, ali je od svoga truda odvajao i udio za naše društvo koje ga je uviјek veselilo i s kojim se u tujini ponosio. Međutim, u svibnju 1982. godine prestalo je zauvijek kucati njegovo plemenito srce. Mi ga se uviјek rado sjećamo i žalimo njegov gubitak.

**UMRO JE DJURO DJUROK
GENERALNI SEKRETAR DSJS-a**

O smrti generalnog sekretara DSJS-a saznali smo putem sredstava javnog informiranja, te pismenim putem (nešto kasnije) od naših prijatelja iz Budimpešte. U listu DSJS-a u Mađarskoj broj 36. - Budimpešta, 9. rujna 1982. dosta prostora posvećeno je ispraćaju na vječni počinak Djure Djuroka koji je sahranjen u Mohaču. U petak 3. rujna na mohačkom groblju uz duboku sućut sahranjen je Duro Djurok kojega je smrt prekinula u 46. godini života. Generalni sekretar DSJS-a ispraćen je uz najviše počasti i predstavnike društvenih organa i organizacija, te uz mnoštvo pripadnika naših narodnosti koji žive u Mađarskoj. Djuro Djurok mnogo je učinio kao generalni sekretar DSJS-a, s našim kulturno-umjetničkim društвom, takodjer, je blisko suradjivao, tako da nas je vijest o njegovoj preranoj smrti duboko potresla jer smo izgubili dragog druga i prijatelja. Bio je vrijedan društveni i politički radnik, drag čovjek i prijatelj i njegov odlazak znači veliku prazninu. Život mu je bio pun i sadržajan borio se za pravedne ljudske odnose, za svoje sunarodnjake koji žive i pripadaju Mađarskoj ali je znao uviјek naći pravo mjesto i riječ da svi budu zadovoljni, da nikoga ne povrijedi, da služi prijateljstvu između bratskih naroda, bio je komunista. Ostavio je iza sebe veliko i čvrsto djelo, plemenita nastojanja na koja će netko drugi graditi dalje. I mi u Buševcu koji smo direktno ili indirektno putem naših predstavnika komunicirali s njim nosit ćemo uviјek u sjećanju njegov dragi lik i poštovati njegovo djelo.

INFORMACIJE I PRIJEDLOZI

Budući smo se u ovom trobroju "Godišnjaka" osvrnuli na rad društva u vremenskom razdoblju od 1980. do 31.12.1982., u ovom dijelu prikazat ćemo ukratko i informativno neke od sadržaja kontinuiranog rada društva do skupštine.

U siječnju 1983. izvršeni su radovi na metalnom osiguranju prozora i ormara u društvenoj prostoriji. Ovime su ispunjeni uvjeti za smještaj dijela društvene imovine tj. narodne nošnje i kostimi u društvenoj prostoriji.

"Autor je dao lijep izbor plesova iz Povardarja, pa bi bilo bolje da je ime koreografije vezano uz tu regiju. Koreografska su rješenja bogata i zanimljiva, a posebno je zapažen dobar uvodni dio. Pjesma je stilski i informativno bila dobra, kao i kompletna glazbena pratnja. Šteta je da svirači nisu bili adekvatno obučeni. Treba pohvaliti ansambl koji pokazuje izvanredne sposobnosti". (Bilten

1/83 Zajednice Saveza KUD-ova Zagreba.)

"Posebnu su pohvalu zaslужili svirači na tradicijskim narodnim instrumentima u grupama: "J. Vlahović", "P. Markovac", i "Buševec" koje do sada nismo imali prilike čuti. Njihov dobar nastup rezultat je učenja tih narodnih instrumenata na Ljetnoj školi folklora". (Bilten 1/83 Zajednice Saveza KUD-ova Zagreb.)

Folklorna sekcija nastupila je na završnom koncertu odabranih grupa sa 5. plesne smotre KUD-ova zagrebačke regije u Koncertnoj dvorani "Vatroslav Lisinski", sa uspješno izvedenom koreografijom Povardarja dok je sa istim programom predviđen nastup početkom travnja u HNK u Zagrebu.

Dramski sekciji je komediju "Češalj" od F. Hadžića, te će nakon uspješno izvedene pretpremijere 11. ožujka u garnizonu JNA - Pleso istu održati i u Buševcu 20. o.m. Na Smotri dramskih amatera zagrebačke regije nastupiti će 25. ožujka, te je jedina grupa koje će nastupiti na svih do sada održanih osam smotri.

U skladu zaključaka skupštine izradjene su članske iskaznice i predane svakom članu sa pozivom za skupštinu, koja je sazvana 26. ožujka 1983. godine. Matična knjiga i osobni kartoni su u izradi te će se time kompletirati evidencija članova.

Na temelju člana 41. Statuta društva Upravni je odbor, na sjednici održanoj 10. ožujka 1983. imenovao odbor za obilježavanje 60-te obljetnice postojanja i aktivnog rada dramske sekcije, te 10-te obljetnice obnove i uspješnog rada folklorne i tamburaške sekcije kao i kulturne suradnje sa našim sunarodnjacima u Mađarskoj i Rumunjskoj. Odbor sačinjavaju: Glavaš Ivan prof., Kovačević Josip, Kos Ivan, Robić Josip - Haba, Robić Stjepan, Rožić Ivan - Pavek, i Vnučec Zvonko, s tim da se naknadno, a prema potrebi s obzirom na sadržaj i opseg organizacije, mogu kooptirati u odbor još najviše četiri člana.

S obzirom na programsku orientaciju društva i zaključaka skupštine 11.03. 0.g. održan je sastanak Izvršnog odbora sa učenicima MZ Buševec viših razreda OŠ "Juraj Stančić" u Vukovini, a u svrhu uključivanja u rad naših sekcija, a posebno formiranja podmlatka folklorne sekcije. Želju za uključivanje u rad Ogranka, onih koji to još nisu, izrazilo je 20 učenika.

Na temelju člana 4. Pravilnika o dodjeli nagrada Upravni odbor Ogranka "Seljačke sloge" donio je odluku, na sjednici održanoj 10. ožujka 1983. godine u skladu sa članom 6. istog Pravilnika, a na prijedlog sekcija, o dodjeli jednogodišnjih nagrada. Nagrade se dodjeljuju za doprinos u radu sekcija u 1982. godini:

1. MIKULIN VESNA	- plesna sekcija
2. RADAĆ IVAN	- narodni orkestar
3. KATULIĆ MARINKO	- tamburaška sekcija
4. VNUČEC ZLATKO	- dramska sekcija
5. TOŠIĆ NADA	- recitatorska sekcija

Za osobito zalaganje i rad u društvu kroz ostale djelatnosti, Upravni odbor je donio odluku, također, na osnovi člana 2. i člana 6. istog Pravilnika o dodjeli jednogodišnje nagrade:

1. ROBIĆ STJEPAN - ROMEŠ - član Upravnog odbora.

Općinska konferencija SSRNH Velika Gorica dodjelila nam je 14. ožujka 0.g., na svojoj izbornoj i izvještajnoj sjednici PRIZNANJE za svestranu aktivnost i doprinos u provođenju referendumu za uvodjenje samodoprinosa za izgradnju Kliničke bolnice u Zagrebu, novog Srednjoškolskog centra i opremanje Doma zdravlja u Velikoj Gorici.

PRIJEDLOG KANDIDATA ZA UPRAVNI I NADZORNI ODBOR

Budući je ova redovna Godišnja skupština i izborna, trebamo, između ostalog, izabrati novi Upravni i Nadzorni odbor. Predlažemo da izbor bude javan.

Naime, budući da je zadatak Upravnog odbora, između ostalog, provjeda u djelo zaključaka Skupštine odnosno realizacija usvojenog programa rada, koji je veoma opširan i sadržajan, njegovi članovi moraju biti radom dokazani, aktivni i voljni preuzeti obaveze koje im se povjere, te, kao i Nadzorni odbor, da su dobro upoznati o radu i problematici društva.

Uzimajući u obzir sve aspekte dosadašnji Upravni odbor predlaže drugarice i drugove za koje smatra da bi u slijedećem mandatnom razdoblju uspješno izvršili postavljene zadatke.

Prema strukturi zastupljene su žene, relativno velik broj mlađih, koji su uglavnom delegati sekcija, dok su ostali stariji aktivisti sa višegodišnjim radnim iskustvom u organu upravljanja ili u sekcijama. Zbog povećanja djelatnosti društva, kao i nastojanja da se sve veći broj članova uključi u neposredno odlučivanje, potrebno je da i dalje ostaje 21 član Upravnog odbora.

Lista istaknutih kandidata predviđena je Aktivu Saveza komunista društva i kadrovskoj komisiji pri Mjesnoj konferenciji SSRNH Buševec i oba foruma su je u cijelosti prihvatile, te se takva predlaže Skupštini.

Odluku o izboru Upravnog i Nadzornog odbora donosi Skupština nadpolovičnom većinom prisutnih, a svaki član društva ima pravo dati primjedbu na listu istaknutih kandidata ili na pojedine kandidate odnosno može predložiti izmjenu i dopunu.

I UPRAVNI ODBOR:

1. Bobesić Branka (Dragutina)
2. Detelić Franjo (Josipa)
3. Detelić Vesna (Franje)
4. Katulić Dubravka (Josipa)
5. Katulić Marinko (Nikole)
6. Katulić Stjepan (Ivana)
7. Kos Ivan (Josipa)
8. Kovačević Josip (Josipa)
9. Majcenić Lidija (Ignac)
10. Robić Barica (Viđa)
11. Robić Marija (Stjepana)
12. Robić Stjepan (Jakoba)
13. Robić Stjepan (Stjepana)
14. Rožić Ivan (Antuna)
15. Tomašić Marijan (Ivana)
16. Tošić Milenko (Vojislava)
17. Tošić Nada (Vojislava)
18. Vnućec Zlatko (Ivana)
19. Vnućec Zvonko (Franje)
20. Založnik Darko (Stjepana)
21. Žugaj Zlatko (Antuna)

II NADZORNI ODBOR

1. Glavaš Ivan
2. Robić Josip
3. Vinter Josip

UPRAVNI ODBOR DRUŠTVA
AKTIV SK DRUŠTVA

RIJEČ UREDNIKA

Trobrijan "Seljačke slove" Buševac koji zbog objektivnih finansijskih razloga nije mogao izlaziti kao jednogodišnji broj, ipak je uz izvjesne napore dobio mogućnost da izadje na svjetlost dana. Materijala je bilo mnogo. Bilo ga je poprilično teško sakupiti jer se odnosio uglavnom na proteklo razdoblje. Međutim, ipak je uz aktiviranje pojedinih članova materijal sakupljen. Bilo je izvjesnih teškoća i problema. Naročito se mora razumjeti da su mnogi za uženi članovi bili angažirani na više područja, a osim toga i obaveze subjektivne - rode često su paralizirale rad.

UREDNIŠTVO:

1. Ljubica Pernar - Robić
2. Lidija Majcenić
3. Nada Tošić
4. Jasna Kirin
5. Kruno Vnučec
6. Marija Robić

Za prikupljanje foto-materijala pobrinuo se Ivan Kos, a pri pretipkavanju rukopisa dosta su pripomogle Barica Robić i Divna Tomašić.

VJETAR

Ponekad tako
kad sam sama,
pomislim kako bi bilo divno
postati vjetar,
i ne misliti ni o čemu
nego se samo zaplesti
u tvoju kosu.

Jasna Kirin

BILTEN "GODIŠNJAK" OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC
TROBROJ OD 14-16 U POVODU GODIŠNJE SKUPŠTINE DRUŠTVĀ. GLAVNI UREDNIK:
LJUBICA PERNAR - ROBIĆ.

